

HRINGARIKI

Stiftet 25. april 1991.

Medlemsblad

for

Ringerike Slettshistorielag.

Redaksjon

**Eigil Elsrud
Kjell Hallmann
Thorleif Solberg**

Innholdsfortegnelse:

- Side
1. Ragnvald Lien: **Slekta etter bjørnejegeren Per Hagen (1782-1857)**
 16. Ellef Ellefsen: **Barbro Ellefsdatter Buøen. Et "uægte barn" med stor etterslekt i Soknedalen, på Modum og i Amerika**
 26. Einar Bjerke: **Skisse til deler av en slektskrønike.**
 33. Thorleif Solberg: **En grensesak på Øverby i Soknedalen i 1705.**
 38. Ragnvald Lien: **Slekt etter lensmann i Lunder, Paul Henningsen Meier (1773-1832). I**
 49. Ragnvald Lien: **Slekt etter lensmann i Lunder, Paul Henningsen Meier (1773-1832). II**
 64. Finn A. Wang: **Streiftog i småkongeslekter med Ringerike i sentrum. II**
 75. Jens Petter Nielsen: **Avskrift av tingsak 20. februar 1802 på Grimsgard tingstue i Nes.**
 76. Opplysninger fra redaksjonen: **Terje Østro: Gards og slektshistorie fra Nes i Hallingdal.**
Program for Ringerike Slektshistorielag første halvår 2002.
 77. Opplysninger fra redaksjonen: **Slektshistorisk og historisk litteratur tilsalgs.**
Ringerrike slektshistorielags styre.

Slekta etter bjørnejegeren Per Hagen (1782 - 1857)

Per Hagen fra Strømsodbygda var kjent som bjørnejeger. I Soknedalen kunne han bli nevnt i samme åndedrag som Per Sandaker (1776 – 1842). De er samtidige, har samme fornavn og historier er knyttet til dem begge. For Per Sandaker gjelder at han blir omtalt av Peder Chr. Asbjørnsen i «En tiurleik på Holleia». Per Hagen ble kjent for en spesiell bjørnejakt i 1833 da han sloss med bamsen. Det gikk bra, men det blir selvfølgelig spennende historier av sånt. Slåsskampen er nevnt av Johnson (1919), i heftet Ringerike (Viker 1928) og av Einar Maribo i registreringer av kultur-historiske minnesmerker i Ringerike kommune 1975. Einar Maribo knytter hendinga til Eivasskollstillingen og denne versjonen er også å finne hos Viker (1990). Vi må se bort fra Vikers utsagn om at tildragelsen hendte i 1880-åra. Jeg velger å bruke H. V.'s beskrivelse «Fra Sognedalen» i Ringerikes Blad 1885:

”I ældre Tider var der ikke Tale om Elgejagt her i Bygden; dette Slags Vildt fandtes da ikke paa disse Kanter, hvorimod det ikke var saa sjelden, at Rovdyrene matte bide i Græsset for de vældige Bjørnejægere, hvoraf der var enkelte, som havde nedlagt mange saadanne Dyr. Den fra Asbjørnsens Eventyr bekjendte Per Sandaker var maaske den, der stod mest i Ry. Mindre bekjendt, - men maaske en ligesaa flink Skytter - var Strømsodbygdingen Per Hagen. Dette var en af den gode gamle Skole; han vakte altid min Interesse, naar han i sin Kofte, Knæbuxer og med sin lille røde Kollue paa Hovedet kom vandrende her ned i Bygden og fortalte om sine Jagteventyr, hvoraf jeg her skal meddele et, skjønt det jo ikke adskiller sig meget fra mange andre saadanne. Det var i Slutningen af Mai Maaned 1833, at Per en Aften skulde op og se til sin Bjørneaate, efterat han før havde «faaet Opkast». Bedst som han havde slaaet sig til Ro paa Skytterberget, kom Fatter Bamse anstigende og begyndte at gjøre sig tilgode af Aatens Indhold. Det var i Tusmørket, men Per han klemte nu alligevel paa og Hr. Bamse faldt om paa Siden, idetsamme Skuddet var gaaet af. Per drager da ned til Aaten for at tage sit Bytte i nærmere Øiesyn; men aldrig saasart var han der, før Baamsen reiser sig paa to Ben og omfavner Per paa en alt andet end kjærlig Maade. Per var en stor, stærkbygget Mand, og heldigvis havde han ikke lagt sin Bøsse fra sig; men kunde bruge Kolben og Brug fik han ogsaa for sine Kræfter. Han havde dog ikke truffet Bjørnen saa daarlig og Blodtabet mindskede uafsladelig dens Kræfter, saa Per blev Seierherre. Af Bjørnens Klør havde han dog ved den Leilighed faaet Mærker, som han fik beholde sin øvrige Levetid. Aldrig gik jeg senere, sagde Per, ved saadanne Anledninger ned fra Skytterberget uden først at have ladet Bøssen igjen og givet Bjørnen et Skud til paa rette Sted, om den endog saa ud til at være død.”

Per Larsen Hagen var født i Sandvassbråten i 1781. Vi finner familien under Bårnås i 1801:

Lars Joensen	Mand	72	Gift 2den gang	Selvejer huusmand
Anne Rasmusdatter	Hans kone	52	Gift 1te gang	
Ragnil Larsdtr	Deres børn	23		
Elling Larsen	Deres børn	21		
Peder Larsen	Deres børn	19		

Mens Lars var fra Sandvassbråten, skal Anne ha vært fra Volden (Kultom 1996). Lars døpt 1731 var sønn av Jon Gautesen Sørsdal og Magnhild Larsdatter Heieren. Sitt andre ekteskap inngikk Lars i 1774 med Anne Rasmusdatter og de fikk følgende barn:

- a. Peder døpt 1774
- b. Helge døpt 1776
- c. Ragnhild døpt 1778
- d. Elling døpt 1780
- e. Peder (Per) døpt 22.10.1782 døde som husmann 31.05.1857

Peder (Per) gikk for å være særs god bjørnejeger og fisker. Dessuten drev han med tredreiing og lagging. Peder Larsen Sandvassbråten giftet seg i 1807 med Gjertrud Endresdatter Aamodt f. 1784. Hennes mor er oppført under Aure i 1801 som Margit Nilsdatter, 47 år og g. 2. gang. Per og Gjertrud bodde på Hagen (Hagan, 144/5) - en husmannsplass under Strømsodd som de ryddet og bygde - og fikk åtte barn:

1.a. Endre (1807 – 1809)

Den første Endre var født i Sandvassbråten.

1.b. Endre Pedersen Hallen (1810 - 1869)

Han finnes i Hallen, en husmannsplass under Aure i Strømsoddbygda, i 1865:

Endre Pedersen	husfar, husmann med jord	gift	57 år	Norderhov
Beret Nilsdatter	hans kone	gift	43 år	Nes, Halling.
Ragnhild Endresdatter	deres datter		15 år	Norderhov
Anne Endresdatter	deres datter		13 år	«
Elling Endresen	deres sønn		10 år	«
Maren Endresdatter	deres datter		7 år	«
Mari Endresdatter	deres datter		2 år	«

Endre giftet seg i 1847 med Berit Nilsdatter fra Kittelsviken (Flå) f. 1821. De hadde i følge Mehlum (1909) disse barna:

2. a. Gjertrud Endresdatter f. 1847 g. m. Ole Bærengen.

2. b. Inger Endresdatter f. 1849 g. m. Johan Martinsen Moen f. 1850 ved Hønefoss. En Inger Endresdatter, 18 år, finnes som tjenestejente under Sognelien i 1865. Inger og Johan bor i Mastedalen under Alme i 1900. Johan er gruvearbeider og Inger driver med

hus- og fjøsstell. Bernhard Joakim Oskarsen f. 1899 er en nyfødt sønnesønn i folketellingen. Det må altså være en sønn Oskar i tillegg til de barna som bor hjemme i 1900:

3.a. Inga Johansdatter f. 1880 driver med hus- og fjøsstell

3.b. Hans Johan Johansen f. 1882 er tresliperiarbeider

3.c. Petter Ingvald Johansen f. 1884 er gårdsarbeider

2. c. Ragnhild Endresdatter dpt. 1852 ugift dagarbeiderske bosatt i Storgaten 3 i Hønefoss i 1900.

2. d. Anne Endresdatter Hallen, Rundtom (1853 - 1944) gjette fire år på Gulstøveren og tjente to år hos Ole Bjørnsen Kittelsby før hun giftet seg i 1875 med Anders Olsen f. Bliksrudeie (1851 - 1929) fra Nedre Bråten under Ålde. De bodde i Bråten i fire år og i Rundtom i 24 år i følge Mehlum (1909). Rundtom besto av to husmannsplasser under Øvre Berg. Anne og Anders bodde i en tømmerstue med to rom - det ene rommet var stort med peis. Fjøset hadde plass til to kuer og låven - som brant i 1919 - var felles med den andre plassen. Beboerne hadde plikttjeneste på gården om sommeren og drev i skogen om vinteren. Det ble bygd stor stall i Rundtom der de hadde opptil 5 hester fra Berg om vinteren. Disse gikk i tømmerkjøring. Familien bodde i Rundtom til 1902 og bygslet så noen mål jord på bruket Nyland under Slette. Rundtomplassene ble da slått sammen. På Nyland bygde de stue med to rom, uthus, fjøs og låve med stabbur. Anders var snekker. Om livet ellers på Nyland: Se Mehlum (1909).

Anne og Anders fikk flere barn:

3.a. Ole Andersen (Veltikoll) Rundtom (1876 - 1928) bodde hjemme og var tømmerhugger i 1900. I 1905 giftet han seg med Anne Gunnersdatter Vestjordet (1876 - 1935). Anne hadde ei datter med Asle Palmesen Finnevolden: Ragna Sørine (1901 - 1958) g. m. Ole Svenskerud (1903 - 1970). Ragna og Ole hadde sju barn med Johannes f. 1924 som den eldste og Aud f. 1938 som den yngste i følge Ellefsen (1998). Ole Rundtom og Anne Gunnersdatter hadde et barn sammen:

4. a. Gunvor Anette Rundtom (1905 - 1978). En sønn Ole Rundtom f. 1937 g. m. Eli Bråthen f. 1939. Anne bodde sammen med døtrene, svigersønn og barnebarn i Mojordetstua under Lundesgarden. Mojordetstua var vertikaldelt med stort rom og lite kjøkken i hver del; Anne, Gunvor og Johannes bodde i den ene halvparten og Ragna, Ole Svenskerud og de andre ungene i den andre delen.

3.b. Gunhild Rundtom (1878 - 1960) g. m. Anton Halvorsen Havik (1882 - 1933). Barn:

4. a. Herman f. 1909 g. 1940 med Margit Solstad. Kjøpte Salmaker under Norderhov prestegard i 1941 - solgte i 1956.

4. b. Anders f. 1911 g. m. Aslaug. Anders bodde ved Svartås og kjørte varer for Kristian Klev.

4. d. Gunnar (1912 - 1997)

4. c. Magna f. 1914 g. m. Olav E. Løken (1909 - 1983)

3.c. Berthe Rundtom (1880 - 1886) var født Bergseie.

3.d. Edvard Solheim (1882 - 1969) g. 1900 m. Inger Isaksdatter Bråten (1872 - 1953). De bodde i Rundtom i 1900 - Edvard var innerst og tømmerhugger - og bosatte seg på Solheim under Bjerke i Lunder i 1907 og tok Solheim som slektsnavn. Jorda ble ikke kjøpt før i 1950. Barn:

4. a. Anna Elida (1900 - 1975) g. m. Bernt Olsen Åsen (1894 - 1967). De kom til Vinterroa under Berg i 1921 - 22 og fikk 10 barn som vokste opp.

4. b. Andrea Olava (1902 - 1987) g. m. Hermann Finnevolden (1899 - 1970). De bodde i Brekkebygda og på Gundersløkka under Oppedgård.

4. c. Ida Gurine f. 1905 g. m. Erling Rallerud (1903 - 1981). Bosted: Hønefoss

4. d. Edvin Solheim (1913 - 1994) g. m. Ragnhild Martinsdatter Bråten f. 1915. De bodde i Solheim.

3.e. Anders (1883 - 1973) tømmerkjører i 1900. Gift med Olava Antonie Wexhal (1882 - 1943), Vesterntangen. Han blei snekker og bygde blant annet Lunder aldershjem, Furuly for Karl S. Flaskerud i 1923 og "Krona". En sønn:

4.a. Alf Andersen f. 1921 g. m. Margit Johanne Heggen f. 1923.

3.f. Bernt (1885 - 1958) g. m. Gunhild Antonsdatter Vahl (1894 - 1971). De bosatte seg i Lund på vegen til Veltikoll. Bernt var smed. Gunhild hadde en sønn Anton Lund (1915 - 1997) som dro til USA. Sammen hadde Bernt og Gunhild sønnen:

4. a. Alf (1920 - 1998) som var smed i Sigdal. Gift med Kari og ett barn.

3. g. Kristian (1887 - 1974) g. 1911 m. Kristine Johannesdatter Eskestrand (1878 - 1964) fra Sogndal. De bygde hus på Sokna i nærheten av Lunder kirke. Barn:

4. a. Arne Johan (1911 - 1994) g. m. Borghild Oset (1919 - 1885). De var gardbrukere på Gulsplassen ved Solli.

4. b. Anders Martin (1914 - 1997) g. m. Kristine Fremgård. De overtok foreldrenes eiendommen på Sokna.

4. c. Karen Konstane (1915 - 1928).

4. d. Harald (1917 - 1920).

4. e. Solveig Helene f. 1923.

3. h. Berthe Helene (1889 - 1968) g. m. Jens Adolf Johansen (1891 - 1928) fra Ådal. De bodde i Veltikoll, der det var opptil fire husholdninger, og hadde barna:

4. a. Jenny Helene (1921 - 1998) g. m. Olaf Nygård

4. b. Arvid f. 1925 skredder g. m. Grethe.

3. i. Henrik (1891 - 1912) døde på Nyland.

3. j. Andreas Granheim (1894 - 1970) g. m. Guro Torsdatter Trondsgard (1896 - 1978) fra Gol. Barn:

4. a. Agnes (1918 - 1978) g. m. Martin Andersen Lerfaldet f. 1918

4. b. Harald f. 1922 g. m. Else Hildegard (1926 -1999) f. Brevig. Else var bibliotekdirektør.

4. c. Asta f. 1925 g. m. Edvin Voreland (1924 - 1982) fra Bergen.

4. d. Sverre f. 1931 g. m. Marit Gunvor Eidsgaard f. 1937.

3. k. Anton Rundtom (1895 - 1950) g. m. Else Olsdatter Benstigen (1909 - 1979). Bodde ved Slette - to barn:

4.a. Anne f. 1928 g. m. Arne Heggelien (1922 - 1978).

4.b. Olaf f. 1930 g. m. Karin Andersen. Barn: Lise og Terje.

2.e. Elling Oppenhaugen f. 1856 var ugift. Elling finnes som «snedker og tømmerhugger» som «bor alene - steller sig selv» på Oppenhaugen i hovedsognet i 1900. Er det han som kalles "eneboeren" av Lauritz Nilsen f. 1899 i Ringerikes Blad 30.03.79?:

"I nærheten av et sted som het ormekulen bodde eneboeren. Det var en eldre kar med helskjegg. Fast jobb hadde han ikke, men han greide seg likevel. Han fikk vel hjelp av noen av naboene. Eneboeren holdt til i en liten stue som han holdt ryddig og ren. ..."

Sverre Larsen (pers. medd.) bekrefter at det var fire boplasser på Oppenhaugen. Den siste lå til høyre for veien der avstikkeren til bygdeborgene går. Det var brønn på andre siden av veien, men den er nå fylt igjen.

2. f. Maren f. 1859 g. m. Johan Kakubakken. Maren er enke i folketellingen i 1900 på Øllehaugen under Eikli med følgende barn:

3.a. Gustav Johansen f. 1880 og skogsarbeider

3.b. Johanne Mathilde Johansen f. 1890

3.c. Hans Nikolai Johansen f. 1892

3.d. Einar Bernt Johansen f. 1896

3.e. Edvard Johansen f. 1898

2. g. Mari f. 1864 ugift. En Mari finnes med tittel «Vask og andet dagarbeide» på Nordli under Tandberg i hovedsognet i 1900.

2. h. Elise f. 1868 g. m. Johan Torgersen f. 1860 på Svenskerud under Ask i 1900. Johan er husmann med jord og slakter, mens Elise driver husgjerning og kreaturstell. Hennes mor Beret Nilsdatter bor hos familien som enke underholdt av fattigvesenet. Barna er:

3.a. Berte Johanne Johansdatter f. 1894

3.b. Einar Johansen f. 1896

3.c. Ragna Matea Johansdatter f. 1897

3.d. Ole Johansen f. 1899

2. i. Karen f. 1868. En Karen er ugift med tittel «Vask og andet dagarbeide» på Nordli under Tandberg i hovedsognet i 1900.

1.c. Anne Hagen f. 1812

Hun var født i Aureeie og finnes under Hagen i 1865. Hun er ugift og hadde neppe noen barn.

1.d. Margit Karlsbråten f. 1816

Hun er også født i Aureeie og finnes i Krødsheradboka under bruk 13 Karlsbråtan under Rishovd:

Truls Johnsen Engereie (Johnsrud) (1813 - 1894) f. i Norderhov og **Margit Pettersdatter (1816 - 1912)** f. i Norderhov. Truls var sønn til bekkoker og tjærebrenner John Johnsrud og hustru Ragne. Legg ellers merke til Margits høye alder. O. S. Johnson skriver også: «Skjønt Margit efter den tids forhold opvokste under meget tarvelige forhold, opnaadde hun dog en alder av 98 aar.» Truls kjøpte Karlsbråten i 1855.

Margit og Truls' barn var alle født i Norderhov:

2.a. Ragnhild f. 1848

2.b. Gjertrud f. 1851, var her og stelte for mor og bror i 1900. Hun fikk skjøte på bruk nr. 13, 14 (Karlsbråtan skog) og 19 (Brennstykket). I 1911 overførte hun mot kr 6.000 og livøre skjøte til broren Kristian.

2.c. John f. 13.01.1855, snekker, til Amerika i 1878. Han var gift med sitt søskenbarn Gjertru Trulsdatter Kastet f. 12.10.1856. De utvandret til Henning, Minnesota og begynte som farmere. Barn:

3.a. Truls f. 06.12.1878 er i kirkeboka ført som uækte barn av snedker og ungar John Trulsen Karlsbråten (i Amerika) f. 1855 og pike Randine Andersdatter Oppegaardseie f. 1856. Dette er Randine Andersdatter Tyttebærmoen, datter av møller Anders Mikkelsen og Kristi Helgesdatter. Randine gifter seg seinere med Johan Hansen fra Tørbak og de får fem barn i perioden 1895 – 1902. Se Sjøstad og Abelgård (1995). Gjertrud Trulsdatter Karlsbraaten er fadder i dåpen til Truls!

3.b. Mina Mathilde g. Holand, Plaza i Nord Dakota.

3.c. Dina i Portland, Oregon.

3.d. Theoline Andrea i Minneapolis, Minnesota.

3.e. Roseta i Canada.

3.f. Julia Josephine hjemme.

2.d. Petter (1857 - 1905). Døde ugift som gardbruker på Karlsbråtan.

2.e. Ragne f. 1857

2.f. Kristian (1860 - 1913), g. 1891 m. Anne Olsdatter Moen (1859 - 1928). De bodde i Karlsbråtan og hadde ei datter:

3.a. Margit (1901 - 1956) hadde Karlsbråten og en sønn:

4.a. Egil Halkinrud f. 1933 eier Karlsbråten fra 1956.

1.e. Elling Hagen f. 1819

Vi finner han på Ødden under Åmot i 1865 sammen med Sigrid Olsdatter født 1812 som datter av Ole Evensen opprinnelig fra Hellerud i Krødsherad og Kari Jonsdatter Voldseie, Flå.

Elling Pedersen	husfar, husmann med jord	gift	48 år	Norderhov
Siri Olsdatter	hans kone	gift	54 år	«
Ole Ellingsen	deres sønn		9 år	«

Jeg har funnet tre barn:

2. a. Per Ellingsen (1847 - 1928) var på Odden i 1900 som tømmerhogger og forpakter sammen med sin kone Norene Halvorsdatter f. 1856.

2.a. Kari Ellingsdatter f. 06.02.1850. Kari utvandret i 1882 og ble gift i Henning, Minnesota med Ole Jacobsen, Breieneie, (1832 - 1908). De hadde barna:

3.a. Jacob som var hjemme og drev farmen.

3.b. Julia g. m. Kristen Pederson, Shevlin, minnesota.

3.c. Emma g. m. Albert A. Mikkelson, Hubart County, Minnesota.

3.d. Gunder g. m. Margrete Mikkeslon, Hubart County, Minnesota.

2. b. Ole Ellingsen f. ca 1856 - se folketellingen.

1.f. Rasmus Hagen f. 1822

Han finnes i folketellingen i 1865 under Hagen:

Rasmus Pedersen*	husfar, husmann med jord	gift	44 år	Norderhov
Ingebor Olsdatter	hans kone	«	37 år	Nes pr. gj.
Mari Rasmusdatter	deres datter		14 år	Norderhov
Ole Rasmussen	deres sønn		12 år	«
Gjertrud Rasmusdatter	deres datter		9 år	«
Peder Rasmussen	deres sønn		7 år	«
Elling Rasmussen	deres sønn		2 år	«
Anne Pedersdatter*	Inderst, spindning	ugift	55 år	«

Rasmus Pedersen dpt. 15.02.1822 ble g. 1850 m. Ingeborg Olsdatter Engereie f. 1826. Etterkommere:

2. a. Mari Rasmusdatter dpt. 1852.

2. b. Ole Rasmussen dpt. 1854.

2. c. Gjertrud Rasmusdatter dpt. 1857

2.d Peder Rasmussen Hagen (1859 - 1941) finnes under nedre Tunga i 1900 i samme bygning som forpakteren og svogeren Herbrand Olsen Tunga. Peder er arbeider og tømmerhugger, gift i 1887 med Inger Marie Olsdatter Tunga (1863 - 1928). De flytta til Roverud og Sandvassbråten med barna:

3.a. Inger Randine Pedersdatter Sandvassbråten (1886 - 1916) født på Tunga, g. 1909 m. Elling Olsen Løken (1884 -1944) f. i Krødsherad som sønn av Ole Ellingsen Løken f. 1859. De bodde på Søndre Kollen eller Sørli som de kjøpte i 1911. Dette er bruksnummer 6 under Blikrud, ikke 3 som det feilaktig står på økonomisk kartverk. Elling var skogsarbeider og seinere vegvokter. Inger, som døde ung, hadde barna:

4.a. Olav E. Løken (1909 - 1983) som bodde sammen med faren etter morens død, ble g. m. Magna Havik f. 1914. De bodde på Stubberud og har dattera Gudrun. Hun er gift med Erland Olsen som driver lompebakeri på Stubberud. Olga er en annen datter

4.b. Inga Løken g. m. Alf Iversen. Inga kom til besteforeldrene i Sandvassbråten etter morens død

4.c. Paul Løken f. 1915 har barna Inga og Olava

Vegvokter Elling Løken giftet seg på nytt med Nikoline (Lina) Fuglehaug (1882 -1961) og fikk flere barn, blant annet Ida som flyttet til Mjøndalen, Einar Løken f. 1918 og Kåre Løken. De bodde på Gulsgard fra 1939. Einar Løken solgte Gulsgard til Arne Rundtom i 1947.

3.b. Inga Olava Pedersdatter (1891 - 1981) g. m. Anders Olsen Løken (1889 1976). Inga var født på Roverud. Hun bodde sammen med Anders på Nyhus i 17 år før de i 1939 flyttet til Fossen i Strømsoddbygda. De bygde opp stedet der datterdatter Alfhild bor i dag. Inga og Anders et par kuer og sauer, men måtte kjøpe for da de ikke hadde innmark nok. De fikk ei datter:

4. a. Ingrid Alfhild f. 1929 på Nyhus i Strømsoddbygda g. m. Roald Fegri (1926 - 1998). Bor i Heradsbygda. Ingrid tok over Sandvassbråten i 1979 etter onkelen:

3.c. Martin Pedersen (1898 - 1979). Han kjøpte Sandvassbråten i 1937. Søsterdatter Ingrid Fegri overtok Sandvassbråten etter ham.

2.e. Elling Rasmussen Hagen (1864 - 1940) blir gift i 1892 med Inger Marie Evensdatter (1872 - 1934). Inger, fra nedre Tunga, er niese til sin svigerinne Inger Olsdatter f. 1863. Det blir ofte tette slektsskapsforhold i slike små bygder! Inger Marie var datter av Even Evensen Bråten og Rønnaug Olsdatter Tunga (1853 - 1872). Rønnaug døde i barselseng og Inger Marie vokste opp hos besteforeldrene på Tunga.

Elling og Inger Marie er på husmannsplassen Krokbekkbråten under Strømsodd i 1900, han som «Skomager og Forpagter med Bidrag af Fattiggassen». De hadde nemlig et pleiebarn: Ole Edwardsen f. 1893.

Elling Hagen ble tilsatt som kirketjener i Lunder. Familien bodde i Grinna og nedre Roa - begge husmannsplasser under Oppegård. Nils Bjerke beskriver dem som stillferdige og snille folk. I hver av Roaplassene var det våningshus med et stort rom og en kåva - et ganske lite rom. Dessuten var det fjøs, låve og et lite hus for sau eller andre småkrøtter. De hadde et par kuer og for det meste en gris. Elling og Inger fikk mange barn:

3.a. Rasmus (1892 - 1952) var ikke gift.

3.b. Inga f. 1896 g. m. Anders Olsen. De har ei datter:

4.a. Solveig f. 1925 g. m. Asbjørn Kjølberg, Greåker

3.c. Erling (1899 - 1982) g. m. Alfhild Brateng (1900 - 1960) fra Toten. To barn:

4.a. Åse f. 1932 ug.

4.b. Bjørn f. 1934 g. m. Gerd Smedshammer

3.d. Reidar (1902 - 1987) var ugift.

3.e. Martha (1905 - 1990) g. 1934 m. Ivar Iversen (1910 - 1988). Barn:

4. a. Åge f. 1935 g. m. Turid Berg, Mæl ved Rjukan

4. b. Ingebjørg (Lillemor) f. 1939 g. m. Thor Søberg, Hønefoss

4. c. Åse f. 1941 g. m. Egil Roskifte, Krødsherad. De bor på Sokna.

4. d. Steinar f. 1949 g. m. Wenche Kittelsen, Krødsherad

4. e. Egil f. 1949 g. m. Kari Tryterud

3.f. Olav (1907 - 1981) var kirketjener og g. m. Margit f. Larsen (1916 - 1984). Hun var søster til Ludvig Larsen, Bekken i Lunder. Ingen barn.

3. g. Ågot (1910 -1978) g. m. Oskar Ellingsen Breili (1907 - 1963). Ågot og Oskar har en datter og sønn:

4.a. Inger (1935 - 2000) gift med Tore Ringnes f. 1927

4.b. Elling f. 1946 gift med Gerd Karlsen f. 1938, Sokna

3 h. Harald (1913 - 1989) g. m. Petra Elise (1922 - 1997) datter av Karl Emil Lerfaldet og Gudrun Ålde. En sønn:

4. a. Kolbjørn f. 1948

2. f. Kari dpt. 1867

1.g. Magdalene Kastet f. 1825

Vi finner hennes familie under Kastet i 1865:

Truls Ellingsen	husfar, husmann med jord	gift	43 år	Norderhov
Magdelin Pedersdatter	hans kone	gift	45 år	Norderhov
Elling Trulsen	deres sønn		11 år	Norderhov
Gjertrud Trulsdatter	deres datter		10 år	Norderhov
Peder Trulsen	deres sønn		7 år	Norderhov
Anders Trulsen	deres sønn		5 år	Norderhov
Berte Gurine Trulsdatter	deres datter		2 år	Norderhov

Truls Ellingsen kom fra Krokbeekmoen og er født 1826. Magdalene og Truls utvandret til USA. De bodde på Kastet i 1865 og 1875. Barna som finnes i folketellingen er også oppgitt av Johnson (1919), men han har i tillegg med Gurine som er død:

2. a. Elling (1854 – 1926) er tømmerhogger i 1875. I 1900 er han fortsatt på Kastet Plads som forpagter og skogsarbeider. Hustruen heter Aase Anfinsdatter (1858 – 1933). Hun finnes på Sandum i 1865 som datter av Anfin Stenersen fra Gol og Inger Olsdatter. Elling og Aase bodde seinere på Lundstad under Aure og i Tjernesbråten i Kroksrudmarka og hadde følgende barn:

3. a. Thorvald Andreas Ellingsen (1880 – 1963) g. m. Karen Marie Bakken (1879 – 1958). Thorvald var bosatt i Steinsfjordingen og virket som byggmester. Hans mor Aase bodde hos ham fra ca. 1930. Thorvald og Karen hadde 12 barn:

4.a. Einar Thorvaldsen (1904 – 1991) g. m. Janna Inderlid (1905 – 1992) fra Sogn. Barn: Thorvald, Signe og Anny

4.b. Martin Thorvaldsen (1906 – 1999) g. m. Borghild Bakken (1910 – 1979). Barn: Edel og Astrid.

4.c. Oskar Ellingsen (1908 – 1939) g. m. Sigrid Åslund (1911 – 1976). Barn: Marit

4.d. Karl Ellingsen f. 1910 g. m. Gudrun Bakken f. 1912, søster til Borghild over. Barn: Unni

4.e. Alf Ellingsen (1912 – 1968) g. m. Magnhild Fugleberg f. 1912, Ådal. Barn: Åse, Ruth, Tore

4.f. Olaf Ellingsen (1914 – 1963) g. m. Edit Haukedalen f. 1919 (død), Heradsbygda. Barn: Jorunn og Erik. Olaf var tømmermester og startet firmaet Olaf Ellingsen A/S. Blant byggeoppdrag som er utført av firmaet kan nevnes eneboligene i Follumbyen, Norefjellstua i 1952 og Rådhuset i Norderhov/Ringerike. Han måtte innstille sin virksomhet i 1963 på grunn av sykdom. Virksomheten ble videreført som familiefirmaet A/S Ellingsens Entreprenørforretning

- 4.g. Otto Ellingsen (1916 – 1967) g. m. Olaug f. 1915. Barn: Odd og Gerd
- 4.h. Olga f. 1917 g. m. Alf Sørensen (1907 – 1989), Oslo. Barn: Mona
- 4.i. Thorleif Ellingsen (1919 – 2000) g. m. Solveig Brua f. 1923. Barn: Leif, Svein, Anne Lise og Jan
- 4.j. Trygve Ellingsen f. 1922 g. m. Borghild Helga Gulbransen f. 1925. Barn: Sissel og Gro (tvillinger), Bente og Bjørn. Trygve er kjent fra politikken (varaordfører i Hole kommune 1960-63, varaordfører i Ringerike kommune 1972-1975 og ordfører i Ringerike kommune i 1976 før kommuneatskillelsen 1.1.1977) og som bygningskyndig (han var disponert i A/S Ellingsens Entreprenørforretning fra 1963 til 1985, fram til firmaet ble oppløst)
- 4.k. Borghild f. 1923 g. m. Kåre Bråten f. 1918. Barn: Tor
- 4.l. Tora f. 1926 g. m. Arne Lunder f. 1920, Høland. Barn: Grete og Knut
- 3.b. Marie g. m. Nifin i Oslo. En sønn Kåre
3. c. Anders Ellingsen f. 1884. Tømmerhogger i 1900.
3. d. Andrea Olava Ellingsdatter f. 1886. Hjemmeværende i 1900.
3. e. Petra Ellingsdatter f. 1889 g. m. Ole Anton Olsen Haukedalen f. 1884. Ole Anton var veiarbeider. Barn:
- 4.a. Ole Olsen Haukedalen f. 1906, død ug.
- 4.b. Einar Olsen Haukedalen f. 1908 g. m. Reidun Amalia Lyseng, Ringkollveien, Hønefoss. Einar arbeidet i byggebransjen og har barna: Ole ("Haukis") og Grete
- 4.c. Ragnhild Alvide Haukedalen f. 1913 g. m. Oskar Korneliussen, Skedsmo. Ni barn.
3. f. Sigrid Ellingsdatter. f. 1891 g. m. Erik Moen fra Veme. De flyttet til Sem ved Tønsberg.
3. g. Petter Ellingsen Kastet f. 1893 g. m. Inga Tuftin
4. a. Alf Kastet gift med Alfhild Hansen. Inga hadde Alf før ekteskapet med Petter.
4. b. Einar Kastet født 1920 g. m. Anni

4. c. Ingrid Kastet f. 1925 i Trondheim

3. h. Anne Ellingsdatter f. 1896 var g. og hadde to barn Arne og Åse som har vokst opp som pleiebarn hos tante Sigrid.

3. i. Edvart Ellingsen Kastet (1898 – 1975) g. m. Marta Elling-Kristiansdatter Juvet (1906 – 1986). Edvart bodde i Tjernsbråten til han giftet seg med Marta. De flyttet til Elgås ved Rudslangvannet i Lunder og deretter til Rudssetra etter at Elling Kristian og Ragnhild døde. Marta var også mye på Rudssetra og stelte for foreldrene mens de levde. Etter at Edvart døde, flyttet hun til Juvet. Edvart og Martas barn er:

4. a. Elling f. 1929 bor ved Elverum

4. b. Ragnhild (1933 – 1984) g. m. Harald Modalen f. 1918.

3. j. Berte Ellingsdatter f. 1900 g. m. Nils Karlsen i Hole. Det fortelles om Berte at hun hadde stivt bein og for at hun skulle komme til skolen i Stømsodbygda, måtte familien trække vei fra Tjernsbråten til Enger. Berte og Nils fikk tre barn:

4.a. Åshild

4.b. Ellen

4.c. Kåre

2. b. Gjertrud f. 1856 giftet seg altså med John Karlsbråten - se over.

2. c. Peder Trulsen f. 1859 utvandret i 1881 og bodde først ved Rice County, Minnesota, deretter ved Henning, Minnesota. Peder var gift med Ragnhild f. 1860 som datter av Isak Bråten og hustru Helene Eriksdatter Aure som var på Sætra i 1865. Peder og Ragnhild hadde følgende barn:

3. a. Tonette g. m. Theodor Torgerson, flyttet til Canada. Inger Thornette er født 1884 som datter av skrædder Even Trulsen Nyhuus (1863 – 1885) og Ragnhild Isaksdatter. Even døde og Ragnhild ble gift med Peder.

3. b. Edvin g. m. Rosine Ellenson, Henning.

3. c. Emma

3. d. Anton døde tidlig.

3. e. Anton den andre.

3. f. Berthe

3. g. Adolph

3. h. Rudolph

2. d. Anders Trulsen f. 1862

2. e. Berte Trulsdatter f. 1864 gift med Helge Aure - utvandret ikke.

1.h. Peder Tistelbråten (1828 - 1899)

Peder giftet seg med Beret Olsdatter, enken etter Halgrim Roverud (1781 - 1853) (se Lien, 1996). De hadde en datter:

2. a. Helene Pedersdatter (1858 - 1933) g. m. Herbrand Andersen Kastet (1857 - 1929) fikk barna:

3. a. Berte Marie Herbrandsdatter (1888 - 1970) g. m. Elling Sindresen Flaskerud (1880 - 1966). De hadde følgende barn:

4. a. Helga (1910 - 1969) g. m. Einar Pedersen Maribo f. 1905 på Søndre Åmot

4. b. Gunvor (1912 - 1977) g. m. Thorvald Roa

4. c. Else f. 1914 g. 1940 m. Alf Håkonsen (1911- 1985) på Nordstad under Veme

4. d. Borghild f. 1916 g. m. Rolf Borg

4. e. Sigrid (1919 - 1978) g. m. Helge Holt (1913 - 2001)

4. f. Harald (1922 - 1991) g. m. Astrid Holt f. 1923. Bruker på Nedre Flaskerud

4. g. Bjarne (1924 - 1964)

4. h. Leif (1928 - 1987) g. m. Karin Furulund. Leif tok over Tistelbråten i 1971.

4. i. Aslaug f. 1931 g. 1952 m. Odd Skogen f. 1923

3. b. Anton Herbrandsen (1892 - 1966) forble ugift. Han overtok Tistelbråten i 1929.

Jeg lar Per Odden fortelle litt til slutt - fra Vikar (1928):

"Han bestefar heitte Per Larsen Hagan. Han va fødd i Sandvasbråtån 1781, og kjerenga hass, ho Gjertrud, va fødd 1784. Han bestefar va go te å lagge. Han gjorde mest ikkje anna hell lagge og skyte bjønn, for den va det mykje tå i den tia han bestefar va på det likaste. - Han Lars, som va far hass, va bjønneskytter au, og han hadde eingong lagt ut åte i Knutebråtån, som ligg midt imot Tunga på den andre sia tå Sandvasselva. Så vilde'n å sjå dit etter bjønn eingong. Far hass hadde nylig vøri der og lagt att børsa. Det var i 1797, å han bestefar va sålessen 16 år den gongen. Han hadde ikkje fått løv te skyte. Men bjønn va der, og 'n Per skaut'n steindau. Hadde'n ikkje skøte'n dau, så hadde'n ikkje tort segja far sin det. Seinare skaut'n ikring et tjaug bjønner."

Litteratur:

Ellefsen, E., 1995: Svar på spørsmål i Hringariki desember 1994. *Hringariki 1995 (2)*: 47

Johnson, O. S., 1919: *Utvandringshistorie fra Ringerikesbygderne*.

Kultom, M. G., 1994: Folket på Vinterroa. *Hringariki 1994 (2)*: 45 - 48

Kultom, M. G., 1996: *På slekts-stier i Buskerud* 145 s + tillegg

Lien, R. 1996: Roverud i Strømsåttbygda. *Hringariki 1996 (2)*: 42

Mehlum, A., 1909: Husejer A. Rundtom. *Nu 27 (14. årg.)*: 1-2

Mørch, A., 1875: *Krødsherad I*: 626

Sjåstad, M. & Abelgård, E. M., 1995: Er du etterkommer etter Kristi eller Barbro Helgesdøtre fra Lia/Kjensbråten i Nordre Krogsrudmark? *Dalen vår* 8: 5

Vikar, N., 1990: *Vandring i villmark. Vikarfell - Bukollgrasinga - Vidalen*

Vikar, E., 1928: Per forteller. *Ringerike 1928*: 14-15

Slekta etter Per Hagen i seks generasjoner

Lars Joensen født 1731 g. m. Anne Rasmusdatter

Peder døpt 1774	Helge døpt 1776	Ragnhild døpt 1778	Elling døpt 1780	<u>Peder døpt 1782</u> <u>døde 1857</u>	<u>Gjertrud</u> <u>Endresdatter</u> <u>født 1784</u>
--------------------	--------------------	-----------------------	------------------	--	--

1.a. Endre (1807 – 1809)	1.b. Endre (1810 – 1869) g. m. Berit Nilsdatter Kittelsviken f. 1823	1.c. Anne Hagen f. 1812 ugift	1.d. Margit Karlsbråten (1816 – 1912) g. m. Truls Johnsen (1813 – 1894)	1.e. Elling Hagen f. 1819 g. M. Sigrid Olsdatter f. 1812	<u>1.f.</u> <u>Rasmus</u> <u>Hagen f.</u> <u>1822 g.</u> <u>m.</u> <u>Ingeborg</u> <u>Olsdatter</u> <u>Engereie</u> <u>f. 1826</u>	1.g. Magdalene Kastet f. 1825 g. m. Truls Ellingsen Kastet f. 1826	1.h. Peder Tistelbråten (1829 – 1899) g. m. Beret Olsdatter
-----------------------------------	--	-------------------------------------	--	---	--	---	--

2.a. Mari Rasmus- datter dpt. 1852)	2.b. Ole Rasmus- sen dpt. 1854	2.c. Gjertrud Rasmus- datter dpt. 1857	2.d. Peder Rasmussen (1859 – 1941) g. m. Inger Marie Olsdatter Tunga (1863 – 1928)	<u>2.e. Elling Rasmussen</u> <u>Hagen (1864 – 1940) g. m.</u> <u>Inger Marie Evensdatter</u> <u>Tunga (1872 – 1934)</u>	2.f. Kari dpt. 1867
--	---	--	---	--	------------------------

3.a. Rasmus Hagen (1892 – 1952)	3.b. Inga f. 1896 g. m. Anders Olsen	<u>3.c. Erling</u> <u>(1899 –</u> <u>1982) g. m.</u> <u>Alfhild</u> <u>Brateng</u> <u>(1900 –</u> <u>1960)</u>	3.d. Reidar Hagen (1902 – 1987)	3.e. Martha (1905 – 1990) g. m. Ivar Iversen (1910 – 1988)	3.f. Olav Hagen (1907 – 19081) g. m. Margit Larsen (1916 – 1984)	3.g. Ågot (1910 – 1978) g. m. Oskar Ellingsen Breili (1907 – 1963)	3.h. Harald Hagen (1913 – 1989) g. m. Petra Elise Lerfaldet (1922 – 1997)
---	---	--	--	--	---	--	--

4.a. Åse Hagen f. 1932	4.b. Bjørn Hagen f. 1934 g. m. Gerd Smedshammer
------------------------	---

<u>5.a. Arnt Erling Hagen f. 1961 g. m. Bjørg</u> <u>Flaskerud f. 1960</u>	5.b. Bjørn Øyvind Hagen g. m. Wenche Lill Juvet Eriksen
---	--

6.a. Øyvind Flaskerud Hagen f. 1989	6.b. Mette Flaskerud Hagen f. 1993
-------------------------------------	------------------------------------

Ellef Ellefsen.

Barbro Ellefsdatter Buøen

Et "uægte barn", med stor etterslekt i Soknedalen, på Modum og i Amerika.

Uekte barn finnes selvsagt ikke, hun var i likhet med mange bare født "Udenfor Ægteskab". Barbro Ellefsdatter var døpt. 21.jan.1759 i Flå og døde 24.april 1838 i Strømsoddbygda. Hennes foreldre var Ellef Kristoffersen Tromaleiet dpt. 8.okt.1735 og Christi Halgrimsdtr. Buøen dpt. 16.aug.1739.

Christi Halgrimsdatter er vel kjent for mange av oss. Hun ble bare 9 mndr etter Barbro's dåp gift med Klemet Torbjørnsen Rud i Soknedalen og fikk 7 barn med han. Som enke giftet hun seg i 1774 med Erik Olsen Kittelsby (Rudslensmannen) . 4 barn i dette ekteskapet. Disse har bl.a. Erling Bjørke skrevet om. Thorleif Solberg har også tatt for seg nærmeste slekta i en artikkel i " Hringariki – Mai 1999 ". Her fortelles det om et skifte på Rud.

Foruten alle halv søsknene, hadde Barbro flere slektninger på disse trakter. Nevner hennes morbror Ole Halgrimsen Buøen f.1751. Han giftet seg 1775 med Ingeborg Evensdtr Bråten. Ole bygslet en tid Haldum ved Hønefoss. Han døde 1817 som livøremann på Bråten i Strømsoddbygda. Ole hadde minst 6 barn.

I " Hringariki – Desember 1996 " har Ragnvald Lien tatt for seg etterslekta til en av Ole's sønner. I artikkelen " Roverud i Strømsåttbygda " kan vi følge flere av denne sønnens etterkommere. Ellef Ellefsen fulgte så opp i " Hringariki – Juni 1997 ", hvor vi finner flere av forfedrene fra Buøen.

Etterkommere av Barbro hadde også slektninger i Brekkebygda . Barbro's morbror Thor Halgrimsen Buøen f. 1837 hadde bl.a. dattera Astrid Thorsdatter. Astrid var mora til Halgrim Andersen som kjøpte Finnevolden i 1852. Stor etterslekt.

Tilbake til Barbro Ellefsdatter, denne mindre kjente datteren til Christi Halgrimsdatter. Etter en bygdevandring i Strømsoddbygda juni 2001, i regi av Soknedalen lokalhistoriske forening, fattet jeg intr. for Barbro. Det ante meg hun også hadde mange etterkommere på disse trakter, og fikk lyst til å undersøke. Etterslekta viste seg fort å være større enn jeg trodde, så jeg valgte å stoppe ved hennes oldebarn.

Barbro var gift 2 ganger. Først med Knut Olsen Lindelibakken . Bodde i Brekkebygda og øvre Tunga i Strømsoddbygda. 3 barn i dette ekteskapet.

Som enke giftet hun seg med Kolbjørn Gjestsen Haugen. Vart så boende i Haugen i Strømsoddbygda. De fikk 2 barn.

Gjør oppmerksom på at kirkebøkene har mange feil, både når det gjelder navn og alder. Folketellingene likeså. Dette kan være en av årsakene til at jeg kanskje kan ha oversett noen av Barbro's barnebarn og oldebarn.

Hun hadde i hvert fall 5 barn, minst 46 barnebarn og sikkert mer enn 110 oldebarn.

Barbro Ellefsdatter Buøen giftet seg første gang 16.juli 1785 med Knut Olsen Lindelibakken dpt. 26.mai 1759 – bgr. 3.mai 1788. De var tremenninger. Knut var sønn av Ole Torkelsen f.1730, hvis foreldre var Torkel Olsen Veggerviken / øvre Tunga f.1708 og Anne Tordsdatter Buøen f.1706. (Barbro's morfar Halgrim Tordsen Buøen f.1704 – og Knut's farmor Anne Tordsdtr Buøen f.1706, var søsken).

Barbro og Knut bodde først i nedre Brekka i Brekkebygda, så på øvre Tunga i Strømsoddbygda. Fikk 3 barn (-1. Randi Knutsdtr , -2. Halgrim Knutsen , og -3. Knut Knutsen):

- 1. Randi Knutsdtr** dpt. 21.aug.1785. Hun var 1801 tjenestepige på Bergsrud, hos sin mors halvsøster Rønnaug Eriksdtr Rud som var gift med Ole Gundersen Haukedalen. Randi bodde i Strømsoddeiet da hun ble trolovet 10.aug.1806 med en Knut Olsen fra Krødsherad. De giftet seg 8.febr.1807.
- Dette ekteparet byttet ofte bosted. Finner dem ikke med sikkerhet begravet i Norderhov. Hadde 9 barn, som nummereres a. til i. :
- a. **Ole Knutsen** døpt 4.jan.1807 (Aureeie). Bgr. juli 1809, bopel Braateneie.
 - b. **Ole Knutsen** døpt 16.juli 1809 (Braateneie).
 - c. **Kristi Knutsdtr** dpt. 26.mai 1811. Da bosatt i Breivasslieie.
 - d. **Barbroe Knutsdtr** født 27.aug.1815 på Wexhal i Heradsbygda. Barbroe tjente på Røsby ved konfirmationen i 1832. På Eidsgardseiet da hun giftet seg 15.juni 1845 med Anders Trulsen Semmeneie f.ca.1815. Sønn av Truls Aslesen. Barbro og Knut bodde så i Heggelien (Semmeneie), hvor de døde nesten samtidig. Anders 2.okt.1878 og Barbro 26.mars 1879. De fikk 4 døtre:
 - d1. Torine Andersdtr f. 24.mars 1847 i Heggelien, g. 2.febr.1874 med Ole Nilsen Skotland som da var bosatt i Christiania. Han var født 2.jan.1854 i Vemeie. Sønn av Nils Nilsen og Marthe Olsdtr.
 - d2. Randine Andersdtr f. 19.aug.1850 i Heggelien, g. 15.okt.1876 med Henrik Bjørnsen 10.febr.1851 i Haukedalseie (Braaten). Sønn av Bjørn Nilsen og Rønnaug Paulsdtr. Hadde barn født både i Heggelia og Christiania. Ved en datters konfirmation i 1893, skrives det at Henrik Bjørnsen er arbeider i Amerika. I 1900 bor Randine som enke på Foshaug under Follum, og har 4 barn. Hun er her skrevet Bjørnsdatter.
 - d3. Anne Andersdtr f. 20.jan.1853 i Heggelien – død 22.sept.1854 i Heggelien.
 - d4. Anne Andersdtr f. 26.nov.1855 i Vemeie, g.7.febr.1877 m Ole Olsen f. 10.juli 1843 på Modum. Ole var 1896 arbeider på Follum, og de fikk minst 2 sønner og 3 døtre.
 - e. **Ole Knutsen** f. 28.jan.1818 på Wexhal. Bodde på Bergseiet ved konfirmationen i 1834. Flyttet til Modum i 1837. Kom tilbake 1842, og giftet seg 22.okt.1843 med Anne Olsdtr f. 17.sept.1821 i Haukedalseie. Da bodde begge i Blixrudeie. Hun var datter av Ole Paulsen og Gunild Olsdtr.

Ole og Anne utvandret til Amerika allerede i 1848. Fikk 3 barn her i landet:

 - e1. Knut Olsen f. 2.juni 1844 i Blixrudeie. Med foreldrene til Amerika i 1848.
 - e2. Ole Olsen f. 28.sept.1845 i Blixrudeie. Med foreldrene til Amerika i 1848.
 - e3. Berte Olsdtr f. 22.sept.1847 i Blixrudeie. Død 2.febr.1848.
 - f. **Knut Knutsen** f. 24.sept.1820, Aker. Konfirmert 1836, Narverudeie. Flyttet til Modum i 1839, hvor han skulle være tjenestdreng på Øderud. Han giftet seg på Modum 14.juni 1844 med Birthe Ellefsdtr f.ca.1820 Stange,Hedmark, død 24.des.1882 Datter av Ellef Hansen. Både Knut og Birthe bodde på Aamodteie,Modum da de giftet seg. I 1865 bor de på bruket Stigen under Ulen på Snarum. Sønnene tok siden etternavnet Stigen. Fikk minst 6 barn:
 - f1. Karoline Knutsdtr f. 19.apr.1845 Aamodteie, g. 20.juni 1869 med Kristoffer Gulbrandsen Langerudeie f. 9.okt.1844. Sønn av Gulbrand Kristoffersen og Åse Olsdtr. Karoline og Kristoffer bodde bl.a. i Langerudeie, Svendsbyeiet og Nyhus under Berg. Fikk minst 4 barn.
 - f2. Elling Knutsen f. 13.nov.1847 Uleneie (Stigen), g. 15.juli 1877 med Randi Eriksdtr f. 22.juli 1850 i Flå. Datter av ungarl Erik Olsen Redalen i Krh og Berit Olsdtr Berggardrødningen,Flå. (Her er det også linjer tilbake til Buøen i Flå. Berit Olsdtr var datter av Ole Thorsen Buøen. Ole,s far Thor Halgrimsen Buøen var bror av Christi Halgrimsdtr Buøen).

Elling og Randi hadde i 1900 bruket Sten. Minst 6 barn.
 - f3. Randi Knutsdtr f. 3.des.1850 Uleneie (Stigen), g. 14.jan.1870 med Andreas Theodor

Klemetsen f. 24.febr.1845 Guldhaug under Hilsen. Sønn av Klemet Torstensen og Ingeborg Kristoffersdtr. Randi og Andreas bodde bl.a. Langerud, Olavsby og hadde i 1900 eget hus under Skalstad. Minst 5 barn.

f4. Ole Knutsen f. 9.mars 1854 Uleneie (Stigen). Flyttet til Risøen i 1875.

f5. Hans Kristian Knutsen f. 22.okt.1857 Uleneie (Stigen) . Levde i 1877.

f6. Olaus Knutsen f. 27.mai 1860 Uleneie (Stigen), g. 8.april 1884 med Gunhild Elise Hansdtr Olafsby f.16.nov.1863. Datter av Hans Gulliksen og Anne Helene Nilsdtr.

Fikk en datter Birgitte måneden før de giftet seg. Olaus var først skomaker, siden banevokter ved jernbanen. Bor 1900 på Evjen i Ø.Eiker sammen med kona og dattera.

g. **Christi Knutsdtr** f.14.mars 1823 i Oldeie. Hadde problemer med å få med henne, for ved dåpen er moren feilaktig registrert som Randi Sindresdtr. Ved koppevaksinasjonen i 1828 er moren Randi Knutsdtr. Bor da i Bjørkeieiet. Også ved konfirmasjonen 1838 er Randi Knutsdtr ført som mor, men her er navnet meget vanskelig å tyde. Nevner dette, som et de mange eksempler på feil i kirkebøkene.

(Noen passende Randi Sindresdtr, finnes heller ikke døpt eller gift i Norderhov).

Christi tjente i Eidsgaardseie og fikk 6 barn, 4 før ekteskap.

g1. Karen Randine Johannesdtr "uægte" f. 9.des.1846 Eidsgaardeie, død 23.febr.1848 i Mokastet. Faren var Unkarl Johannes Larsen Haavieie, Modum, 22 år gammel.

g2. Ole Petersen "uægte" f. 22.juli 1851 i Mokasteie. Faren Peter Hansen Kileeiet, 24 år. Ole giftet seg 5.aug.1877 med Kari Knutsdtr Lappegaard f. 23.juli 1851 i Ål. Han var da skomager og bodde på Sletager.

g3. Martin Kristoffersen "uægte" f. 3.juni 1856 i Agereie. Faren var Kristoffer Olsen Silka i Hønefoss, 40 år gml.

g4. Hans Kristoffersen "uægte" f. 7.mars 1860 i Aaldeeie. Faren var også her Kristoffer Olsen Silka.

Den 30.juli 1860 gifter Christ seg med faren til sine to siste barn – Kristoffer Olsen Silka søndre Hønefoss, 39 ½ år. Alderen stemmer her, han var f. 7.apr.1820. Sønn av sagarbeider Ole Hansen søndre Hønefoss og Maria Jonsdtr. De får 2 barn til:

g5. Ole Kristoffersen f. 5.aug 1863 på Støveren. Konfirmert 1877.

g6. Maria Kristoffersdtr f. 19.sept.1864 i Edsgardseie. Konfirmert 1879.

I 1865 bor Christi og Kristoffer i Edsfossen, sammen med sine fire felles barn og Christi's sønn Ole Petersen. Kristoffer Silka var møller og snekker.

h. **Ole Knutsen** f. 15.april 1826 i Eidsgaardeie, konfirmert 1842, Narverudeie. Ole døde som Inderst på Mokastet 3.febr.1848.

i. **Inger Knutsdatter** f. 7.mai 1830 i Bjørkeieie og død 26.mai 1830.

-2. Halgrim Knutsen dpt.1.jan.1787 – død 1.okt.1865. Halgrim kjøpte i 1808 halve Haugen (øvre Haugen) i Strømsoddbygda av sin mor. I 1840-årene kjøpte han Gunbjørud på Veme, hvor han døde som livøremand i 1865. Halgrim giftet seg 20.okt.1811 med Mari Larsdtr Jordet fra Nes i Hallingdal dpt. 24.nov.1786. Mari døde på Almstuen i Åsbygda 12.juli 1870. Hun var datter av Lars Halvorsen Arnegard / Bierringard og Margit Nilsdtr Brunsvoll. Halgrim og Mari fikk 7 barn. (a. til g.)

a. **Knut Halgrimsen** dpt. 21.mars 1813 – død 9.april 1815.

b. **Knut Halgrimsen** f. 23.apr.1815 – d.11.apr.1896, g. 3.nov.1843 med enken etter Helge Thoresen Sørsdalshaugen - Inger Andersdtr Sørsdal f. 27.mai1816 – d. 28.juli 1886 . Datter av Anders Abrahamsen Sørsdal f.1770 og Ingeborg Asledtr Halkinrud f.1777. Knut overtok Heggen på Veme i 1840-årene. De fikk 7 barn.

b1. Inger Marie Knutsdtr f. 21.febr.1844.

b2. Helle Knutsdtr f. 19.febr.1846, g. 7.juli 1867 med Elling Isaksen Røsby f. 25.des 1841. Sønn av Isak Helgesen og Marthe Helgesdtr. Helle og Elling emigr. til Amerika i 1868.

- b3. Hans Andreas Knutsen f. 7.jan.1848 – d.1909, g. 15.sept.1870 med Mathea Emilie Ellingsdtr Wehme f. 17.nov.1851 – d.1909. Datter av Elling Helgesen Veme og Kristine Narvesdtr. Hans Andreas overtok hovedbruket Heggen i 1880- årene. Han og kona druknet ved Heggenvanninga 13.okt.1909. Fikk 9 barn. Etterkommere har Heggen i dag.
- b4. Martin Knutsen f. 5. okt.1850 – d.1920, g. 27.juni 1877 med Jonette Larsdtr Stubberud f. 4.febr.1854 på Heggebakken. Datter av Lars Mikkelsen og Kirsti Jonsdtr. Lars overtok en del av Heggen, kalt Smerudengen. Hadde også Bleikenpladsen hvor han bodde. Minst 7 barn.
- b5. Maren Knutsdtr f. 25.sept.1854, g. 23.okt.1877 med Petter Iversen Bergum f. 30.april.1848 - død 1925. Sønn av Iver Bentsen og Maren Olsdtr. Ingen barn.
- b6. Betta Knutsdtr f. 22.des.1856.
- b7. Anton Knutsen f. 9.mai 1859 – død 19.okt.1882.
- c. **Mari Halgrimsdatter** f. 21.okt.1819 – d. 18.okt.1879 på Almstuen i Åsbygda. Mari er skrevet for Margith ved dåpen, men er senere alltid navnet Mari . Mari fikk i 1853 en "uægte" datter Maren Mathea med Anders Pedersen Veme dpt.10.sept.1820 – d.1908. (Anders Pedersen var gift til Hjelmmerud 22.okt.1852 med Inger Thorine Narvesdtr, og fikk 15 barn med henne). Mari's datter med Anders Pedersen:
- c1. Maren Mathea Andersdtr f. 16.apr.1853, g. 22.mai 1875 med Ole Eriksen f. 20.aug. 1850 på Jevnaker. De bodde på Almstuen før de i 1883 emigrerte. Ankom Amerika 6.mai. Hadde 3 barn født i Norge. Fikk også 4 stk. i Amerika. Stor etterslekt. Maren Mathea døde 11.apr.1925 og Ole Eriksen 5.sept.1908.
- d. **Ole Halgrimsen** f. 6.apr.1823 – død 1905, g. 22.nov.1851 med Berthe Gundersdtr Bergseie f. 30.jan.1831 – d. 16.mars 1867. Berthe var datter av Gunder Olsen og Kari Ellefsdtr. Ole hadde Gunbjørud fra midten av 1860-årene, til han rundt 1890 kjøpte Eriksbråten. Minst 4 barn med Berthe:
- d1. Hans Olsen f. 16.jan.1852. Foreldrene brukte da en part av Bjørke.
- d2. Ellef Olsen f. 17.okt.1854. Foreldrene brukte fortsatt en del av Bjørke. Trolig identisk med den Ellef Olsen som reiste til Amerika i 1881, 27 år gammel.
- d3. Gulbrand Olsen f. 19.nov.1856. Foreldrene brukte Gaardhammer. Gulbrand var 1875 smeddreng i Christiania.Utvandret til Amerika i 1880 og tok navnet Gilbert O.Hammer. Var farmer i N.Dakota. Tok en tur tilbake, for 12.juli 1904 giftet han seg med Marie Gundersdtr Lillehovland f. 15.juni 1872. Datter av Gunder Evensen og Maren Larsdtr.
- d4. Martin Olsen f. 10 apr. 1859. Gardhammer. Konfirmert 1873.
Som enkemand giftet Ole Halgrimsen seg 29.apr.1875 med Ragnhild Jonsdtr Veltikoll f. 11.febr.1833 av foreldrene Jon Ellingsen og Tolline Ellingsdtr. Fikk en datter:
- d5. Berte Olsdtr f. 21.febr.1874 – død 27.jan.1878. Det var lyst til ekteskap før fødselen.
- e. **Lars Halgrimsen** f. 28.apr.1826, g.30.des.1857 med Inger Marie Jensdtr Støverentangen f. 28.nov.1832. Lars hadde Gunbjørud fra 1857 til rundt 1864. Minst 1 sønn:
- e1. Hans Larsen f. 8.okt.1857 på Gunbjørud.
- f. **Kolbjørn Halgrimsen** f. 3.apr.1830 – død 8.sept.1830. (Her er det feil i kirkeboka, da han ved begravelsen er skrevet for Lars Halgrimsen, selveiers barn 5 mndr fra pladsen Haugen i Strømsoddbygda. Ingen Lars Halgrimsen er født på den tid, derimot Kolbjørn).
- g. **Barbro Halgrimsdtr** f. 2.mars 1833 – død 27.mai 1834. (Feil i klokkeboka her, som ved begravelsen har registrert henne som Barbro Knudsdtr Haugen-1 år gml. Denne gang er kirkeboka rett. Her hun ført som Halgrimsdtr).
- **3. Knut Knutsen** dpt.1.jan.1789 – d. 22.okt.1847. Knut var gift 2 ganger. Første kona var enka etter Trond Olsen i Flathus, Krødsherad – Anne Eriksdtr Rishovd. Knut giftet seg med Anne 26.sept.1811 i Krh. Anne døde alt i 1814, men de fikk en datter:

- a. **Barbro Knutsdtr** f. 28.aug 1812 i Krh. – død 7.juni 1896 Vestaker. Barbro ble ikke gift, men fikk i 1841 en sønn med Hans Syversen Hval fra Haug f. 16.nov.1814. Sønn av Syver Halvorsen Hval og Ingeborg Hansdtr Wager. Sønnen var:
- a1. Anders Hansen f. 24.nov.1841 – død 16.febr.1842.
Barbro fikk så i 1848 en datter med Helge Ellingsen Tuftin f.1790 – død 29.juli 1879. I 1865 bor Helge og Barbro i Tuftin, sammen med dattera:
- a2. Anne Helgesdtr f. 24.mars 1848.
- Knut Knutsen** giftet seg som enkemand 20.juni 1819 med Ingeborg Evensdtr Bråten fra Strømsoddbygda. Hun var dpt. 25.febr.1798 i Flå – død 26.juli 1889. Datter av Even Isaksen Bråten og Anne Olsdtr. Knut bodde så i nedre Nyhus i Strømsoddbygda. Han var bearmann da Palme Eriksen Aure skulle begraves senhøstes 1846. Det fortelles at han møtte den daue i Auregrinda, og at de snakket sammen. Men -, Knut fortalte aldri hva de hadde snakket om. Tilfeldig eller ikke, Knut døde sjøl på dagen året etter Palme !!. Knut og Ingeborg fikk minst 12 barn. (b. til m.)
- b. **Anne Knutsdtr** f. 6.april 1820 – konfirmert 1837. Hun giftet seg 26.sept.1847 med Fingal Andersen Uggen f. 14.febr.1817, sønn av Anders Samuelsen Uggen og Ingeborg Eriksdtr Rud. (Fingal Uggen og faren til Anne – Knut Knutsen - var fettere). Fingal kjøpte i 1854 Rolstad i Sigdal. De solgte gården og reiste til Amerika i 1871. Hadde 9 barn:
- b1. Ingeborg Fingalsdtr f. 30.apr.1848, g. 1868 med Kristen Kristensen Hoffar, Sigdal. Han var f. 1845, sønn av Kristen Aslesen Hoffar og Gunnhild Kittilsdtr f. Jokstad. Ingeborg og Kristen reiste til Amerika 1770, sammen med døtrene Gunhild og Anne.
- b2. Kristi Fingalsdtr f. 19.mai 1849, Til Amerika 1871 sammen med foreldrene.
- b3. Inger Fingalsdtr f. 31.juli 1850. Til Amerika 1870 ilag med sin eldste søster Ingeborg.
- b4. Anders Fingalsen f. 21.aug.1852. Til Amerika 1871 sammen med foreldrene.
- b5. Karen Fingalsdtr f. 1854 i Sigdal. Til Amerika 1871 sammen med foreldrene.
- b6. Knut Fingalsen f. 1856 i Sigdal. Trolig død før 1865.
- b7. Ole Fingalsen f. 1859 i Sigdal – død 1864.
- b8. Else Fingalsdtr f. 1861 i Sigdal. Til Amerika 1871 sammen med foreldrene.
- b9. Knut Fingalsen f. 1863 i Sigdal. Til Amerika 1871 sammen med foreldrene.
- c. **Anne Knutsdtr** f. 5.mars 1822 – død 16.juni 1822.
- d. **Christi Knutsdtr** f.21.mai 1823 – død 11.aug.1885.
Fikk først en sønn med svensken Ole Anderson f.ca.1815. Sønnen var:
- d1. Knut Olsen f. 3.des.1850.
Cristi giftet seg så 6.juni 1858 med Truls Olsen f.. 29.nov.1830 i Strømsoddeie. Sønn av Ole Trulsen og Sønnev Helgesdtr. I 1865 bodde Christi og Truls i Sognelien, sammen med hennes sønn Knut Olsen, og deres felles barn . Forpaktet nedre Bråten i 1875 og kjøpte nedre Nyhus etter at broren til Christi – Knut Knutsen, hadde utvandret til Amerika i 1876.
Christi og Truls tok deretter navnet Nyhus. Som enkemand utvandret Truls til Amerika, trolig sammen med de to yngste barna.
Christi og Truls fikk 6 barn:
- d2. Ole Trulsen f.10.aug.1858 – død 3.febr.1859.
- d3. Ole Trulsen f. 22.aug.1859. Til Amerika i 1881.
- d4. Syver Trulsen f. 4.sept.1860. Til Amerika i 1881.
- d5. Even Trulsen f. 9.jan.1863 – død 3.aug.1885, g. 23.aug.1884 m Ragnhild Isaksdtr Bråten, f. 12.mar.1860. Hennes foreldre var Isak Isaksen Bråten og Eline Eriksdtr Aure. Even var skredder. Fikk med Ragnhild en datter Inger Thornette Evensdtr Nyhus f. 19.sept.1884.
- d6. Inger Trulsdtr f. 24.mars 1865. Konfirmert 1880. Trolig til Amerika ilag med faren.

- d7. Hans Trulsen f. 22.sept.1868. Konfirmert 1884. Trolig til Amerika ilag med faren.
- e. **Knut Knutsen** f. 8.jan.1826 – død 13.jan.1826, uten å ha vært i kirken.
- f. **Anne Knutsdtr** f. 18.aug.1827 – død 11.nov.1898, g. 10.juli 1853 med Nils Olsen Sønstebyeiet f.19.des.1823 – død 30.juli 1910. Sønn av Ole Nilsen og Sønnøv Bårdsdtr. Ser ut for de bodde i Flå en kortere periode, men fra begynnelsen av 1860-årene forpaktet de Volden i Strømsoddbygda.
Hadde minst 9 barn:
- f1. Ole Nilsen. Død 6.aug.1853 – 14 dager gml – uten å ha vært i kirken.
- f2. Ingeborg Nilsdtr f. 7.aug.1854 i Aureiet – død ung ??
- f3. Ingeborg Nilsdatter f. 12.apr.1857 i Flå – død 4.des.1934 i Flå. Gift 14.apr.1877 med Isak Evensen Bråten f. 21.jan.1850 – død 3.mars 1898. Sønn av Even Isaksen Bråten og Margit Thorsdtr Lien fra Flå. De bodde på bruket Pladsen under Trommald i Flå. Ingeborg og Isak fikk 10 barn. Hun ble i 1898 sittende igjen som enke. 6 av barna var enda ikke konfirmert, yngste dattera bare 1 ½ år.
- f4. Ole Nilsen f. 21.aug 1859 i Flå. Reiste til Amerika.
- f5. Knut Nilsen f. 18.febr.1862 i Flå – druknet 25.juni 1871 i Buvandselva.
- f6. Syver Nilsen f. 21.juni 1864 i Volden – død 9.apr.1951. g.1891 med Randi Reiersdtr f. 23.mai 1868 i Flå – død 23 apr.1938. Hun var datter av Reier Amundsen og Astrid Kristensdtr. Syver bodde en kortere tid i øvre Nyhus, før han overtok som forpakter av Volden. Minst 9 barn. (I 1900 har faren Nils Olsen livøre her).
- f7. Nils Nilsen f. 22.febr.1867 i Volden, g. 1.jan.1906 med Sofia Ellingsdtr Halkinrud-bråten f. 5.mai 1881. Datter av Elling Jacobsen og Nille Syversdtr. Nils bodde i 1900 som ugift i øvre Bråten. Her hjalp han sønnen på gården, Helge A. Bråten med skogsbestyrelse. Forpaktet så Nyhus en stund og hadde Aamodt fra 1906-1928. (Nils var tvilling med Even).
- f8. Even Nilsen f. 22.febr.1867 i Volden..(Tvilling med Nils). Even reiste til Amerika.
- f9. Berte Randine Nilsdtr f. 6.mars 1870 i Strømsoddbygda, g. 22.nov.1890 med Isak Isaksen f. 4.des.1864. Sønn av Isak Isaksen Bråten og Eline Palmesdtr Aure. Berte Randine og Isak forpaktet først Roverud, deretter Aure. I 1902 kjøpte de Johnsrud i Strømsoddbygda. Minst 6 barn. Etterkommere har bruket i dag.
- g. **Ingeborg Knutsdtr** f. 11.jan.1830. g. 31.okt.1867 med Elen Herbrandsen Tunga f. ca.1821. Sønn av Herbrand Olsen Tunga og Kari Erlendsdtr Rønningen. Ingeborg og Elen fikk 2 sønner, den første før de giftet seg.
- h1. Knut Elensen f. 25.juli 1867 – død 25 juli 1867, 1 dag gammel.
- h2. Herbrand Elensen f. 8.febr.1869. Til Amerika sammen med faren i 1873.
Ingeborg døde kort etter hun fødte sønn nr.2 – allerede 19.febr.1869. Som enkemand giftet Elen seg 1872 med Oline Kolbjørnsdtr Haugen, og de reiste til Amerika i 1873
- h. **Knut Knutsen** f. 30.jan 1833, g. 30.des.1855 med Gunhild Jonsdtr Flathuseie i Krh f.ca. 1832. Datter av Jon Aslesen Redalen og Anne Eivindsdtr. Overtok nedre Nyhus. Knut og Gunhild utvandret til Amerika i 1876 med 6 barn.
- h1. Knut Knutsen f. 7.mai 1856, til Amerika.
- h2. Anne Knutsdtr f. 16.mars 1859 – død 17.juni 1862.
- h3. Even Knutsen f. 15.des.1862, til Amerika.
- h4. Anders Knutsen f. 16.des.1864 – død 11.sept.1868.
- h5. Ole Knutsen f. 1.okt.1867, til Amerika.
- h6. Anders Knutsen f. 27.jan.1871, til Amerika.
- h7. Johan Knutsen f. 27.okt.1873, til Amerika.
- h8. Isak Knutsen f. 24.apr.1876, til Amerika.
- i. **Even Knutsen** f. 15.okt.1835 – død 6.mars 1837.
- j. **Randi Knutsdtr** f. 10.febr.1838. Konfirmert 24.juni 1855.

- k. **Helene Knutsdtr** f. aug.1840.
- l. **Even Knutsen** f. 20.nov.1842 – død 11.des.1842.
- m. **Marit Knutsdtr** f. 20.sept.1845. Konfirmert 20.april 1860.

Barbro Ellefsdatter giftet seg som enke 3.juli 1791 med Kolbjørn Gjesten Haugen. Han var dpt 16.febr.1755 og ble gravlagt 2.juli 1806. Sønn av Gjest Olsen Haugen 1713 - 1790 og Ragne Knutsdtr 1728 – 1787. Kolbjørn hadde eid halve Haugen fra 1785, men fikk først skjøte i 1800. Etter Kolbjørns død i 1806 kjøper hans enke Barbro Ellefsdatter også den andre halvdel av Haugen.

Som sagt solgte hun i 1808 halvdel av Haugen (Haugen øvre) til sønnen Halgrim Knutsen fra sitt første ekteskap. Den andre halvdel (Haugen nedre) solgte hun i 1814 til sønnen Ole Kolbjørnsen. Barbro fikk 2 barn med Kolbjørn Gjesten. (-1. Ole Kolbjørnsen og -2. Kristi Kolbjørnsdtr).

-1. Ole Kolbjørnsen dpt. 28.juli 1793 – d. 6.febr.1867, g. 20.okt.1816 med Barbro Knutsdtr fra Trøstheim i Flå, f.ca. 1788 – d. 22 des.1862. Ole og Barbro bodde først i Knuteplassen, så i nedre Haugen. Da Barbro meldte utreise fra Flå i 1816, sies det at hun skal inngå ekteskap i Knuteplassen. Deres eldste døtre døde også der.

(Mulig Barbro var datter av Knut Levorsen Trøstheim og Guri Guttormsdatter. Da var hun i tilfelle døpt 1.jan.1789. Finner henne ikke i folketellingen for 1801, men hun er heller ikke registrert som begravet før 1801. Ei Barbro Knutsdtr.Trøstheim var konfirmert 14.juli 1805, i sitt 17.år. Alderen passer også ved utreise fra Flå, ekteskap og død, så trolig er hun rett og slett glemt i 1801-tellingen). Ole og Barbro fikk minst 8 barn. (a. til h.).

- a. **Barbro Olsdtr** f. 24.mars 1817 – død 17.april 1817.
- b. **Barbro Olsdtr** f. 20.okt.1818 – død 28.okt.1818 i Knuteplassen, Strømsoddbygda.
- c. **Barbro Olsdtr** f. 9.jan.1820 – druknet ” i en Fjeld Elv ” 20.apr.1861, bgr. 27.apr. i Flå. Gift 6.aug.1843 med Gullik Erlendsen Blokkebråten under Opsal i Flå f. 19.sept.1811 – død 10.juni 1857. Foreldrene var Erlend Gulliksen og Gjoran Bårdsdtr. Barbro og Erlend bodde storparten av tida i Strømsoddbygda, først i Aureeiet . Fra rundt 1850 finner vi dem som husmandsfamilielie i øvre Nyhus. Fikk 9 barn, hvorav 8 levde da foreldrene døde. Disse ble så spredt forskjellige steder, de yngste helst satt bort. De 8 var:
 - c1. Inger Gulliksdtr f.ca. 1843 – død før 1884 i Amerika. Hun fikk i 1865 ei datter Gunda f. 6.aug.1865 med Ole Hansen Pukkerudeie. Inger og dattera bodde 1865 på Skotland. Så giftet hun seg 17.juni 1870 med Tron Jacobsen Vemeeiet f.ca. 1841. Sønn av Jacob Olsen. De reiste til Amerika, og hadde barn etter seg. En sønn Johan Tronsen var f. 30.juli 1870 her i landet.
 - c2. Gunhild Gulliksdtr f. 13.jan.1845 i Aureeie, g.12.des.1868 m Hågen Nilsen Vassendeie (Monsebråten)f.11.juni1843 på Bjoneskogen, like innenfor grensen til Søndre Land. Hågens foreldre var Nils Hansen og Kjersti Hågensdtr. Gunhild og Hågen bodde i Vemeeie frem til ca.1880. Deretter i Borgerudeie og Ådalen. Fra begynnelsen av 1890-årene er de å finne i Kransebråten på Veme. Fikk minst 7 barn. Etterkommere finner vi bl.a. på Veme,østre og Hjelmerud,nordre.
 - c3. Berte Gulliksdtr f. 5.mars 1846 i Aureeie – død 1871 i Flå, gift 1869 med Ola Nilsen Trøstemeie. Hadde et par barn.
 - c4. Oline Gulliksdtr f. 4.febr.1848 i Aureeie – død 1922 i Flå, gift 1876 med Tollef Olsen Hildebakken f.ca.1847. De bodde i 1900 på Tangen i Flå, sammen med sønnen Gullik Tollefsen f.ca.1891. Oline hadde også en datter Barbro før ekteskapet.
 - c5. Helene Gulliksdtr f. 30.sept.1849, g. 19.juni 1874 med Elen Elensen f. 14.febr.1844 i Flå. Sønn av Elen Elensen Hansebråten og Mari Palmesdtr. Helene og Elend reiste til

- Amerika 1889, sammen med 4 sønner.
- c6. Guri Gulliksdtr f. 9.aug.1851 i øvre Nyhus – død 12.sept.1930.
Guri hadde 2 barn før hun giftet seg. Det ene døde ung, men det andre - Berte Marie var født 1876. Faren var Knut Pettersen Oppheim fra Rukkedalen.. I 1875 tjente Guri i Kvennstua i Ådalen, hos Ole Narvesen Somdalshaugen. Han ble enkemand i 1878 og giftet seg samme år med Guri. De fikk 2 barn, hvorav sønnen Ole f. 18.mars.1884 levde opp. Ole Narvesen døde 1884.
Men Guri var fortsatt bare 33 år og fikk flere barn. I 1888 fødte hun tvillinger som døde etter kort tid. Faren var Amund Eriksen fra Odalen.
Året etter fikk hun datteren Laura, med Martin Larsen f.1854. Så i 1892 fikk hun atter en datter – Elise – med Kristoffer Edwardsen Somdalsbråten. Nå bor Guri på Killingstrømmen. I 1900 bor hun på Flattum under Flaskerud og har med seg barna Ole Olsen f.1884, Laura Martinsdtr f.1889 og Elise Kristoffersdtr f.1892.
- c7. Elen Gulliksen f.17.sept.1853 i Lindelieie (øvre Nyhus) – døde ugift 1875 i Flå.
- c8. Ole Gulliksen f. 22.juli 1856 i Lindelieie (øvre Nyhus) – døde ugift før 1884.
- d. **Kolbjørn Olsen** f. 30.aug.1822, g. 18.mai 1844 med Rønnaug Nilsdtr f. 16.juli 1818, som ”uægte” datter av Nils Aslesen Lunde, Ådalen og Ragnhild Olsdtr Sørsdal. Kolbjørn overtok senere nedre Haugen. Utvandret til Amerika i 1873 sammen med kona og flere av deres 8 barn:
- d1. Barbro Kolbjørnsdtr f. 6.aug.1845 i Aureeie, g. 26 mars 1870 med Nils Halvorsen Bergseiet f.11.nov.1840. Sønn av Halvor Pedersen og Barbro Nilsdtr. Barbro Kolbjørnsd. og Nils reiste til Amerika i 1871, sammen med sønnen Helge f. 3.mai 1870.
- d2. Ragnhild Kolbjørnsdtr f. 29.sept.1847 i Aureeie. Til Amerika i 1873.
- d3. Oline Kolbjørnsdtr f. 5.mars 1851 i Tistilbråten, g. 4.juni 1872 med enkemand Elen Herbrandsen Tunga i Knudsepladsen f.ca. 1821. Sønn av Herbrand Olsen Tunga og Kari Elendsdtr Rønningen. Oline utvandret også i 1873, sammen med mannen Elen og hans sønn Herbrand f.1869. Oline og Elen fikk dattera Inger Elendsdtr født 16.mars 1873, men hun er ikke ført i utreiselistene.
- d4. Ole Kolbjørnsen f. 11.des.1854 i Strømsoddeie. Til Amerika i 1873.
- d5. Kristian Kolbjørnsen f. 7.febr.1857 i Flaskerud. Til Amerika i 1873. Der ble han gift med Ingeborg Juverud, også fra Strømsoddebygda. 14 barn.
- d6. Inger Kolbjørnsdtr f. 3.sept.1859 i Haugen.
- d7. Dødfødt gutt 10.sept.1862. De bodde da i Haugen.
- d8. Maren Kolbjørnsdtr f. 10.juli 1864 Haugen. Til Amerika i 1873.
- e. **Halvor Olsen** f. 24.jan.1825 – død 1.febr.1825, uten å være bragt i kirken.
- f. **Syver Olsen** f. 22.nov.1825, g. 5.aug.1861 med Kristi Olsdtr Strømsodd f. 28.mai.1833. Datter av Ole Andersen Strømsodd og Barbro Nilsdtr. Ingen barn.
- g. **Guri Olsdtr** f. 15.nov.1828. Fikk i 1854 sønnen Ole med Andreas Nilsen Sønstebyeiet. Guri og sønnen utvandret til Amerika i 1867. Sønnen var:
- g1. Ole Andreassen f. 8.mai 1854. Til Amerika sammen med moren.
- h. **Kristi Olsdtr** f. 28.febr. 1833 – død 12.mars 1891 i Tuftin, g. 28.juli 1855 med Isak Olsen Strømsodd (Tuftin) f. 1.mars 1835 – død 18.febr.1915 på Sørsdalshaugen. Sønn av Ole Andersen og Barbro Nilsdtr. Minst 8 barn:
- h1. Berte Isaksdtr f. 20.sept.1855. Til Amerika i 1878.
- h2. Ole Isaksen f. 23.okt.1857, g. 4.sept.1880 med Marie Andersdtr f. 23.april 1861 i Krogrudeie. Datter av Anders Paulsen og Gunhild Sindresdtr. Hadde i hvert fall sønnen Iver født 6.mai 1881. De bodde i Hovlandeie da 2 døtre ble født – Gunhild 17.juli 1885 og Inga Karoline 23.nov.1887.
- h3. Kristian Isaksen f. 16.febr.1860. Bodde 1875 hos foreldrene.
- h4. Anders Isaksen f. 20.sept.1862. Trolig til Amerika i 1882.

- h5. Olaus Isaksen f.12.febr.1865, g. 17.des.1893 med Anne Isaksdtr Bråten f. 15.juli 1868. Datter av Isak Isaksen Bråten og Eline Eriksdtr Aure. Olaus og Anne forpaktet Sognelien fra 1895. Minst 6 barn. (Ei Elise Gudbrandsdtr f.1891 er også registrert som datter. Kan hende Anne hadde henne før ekteskapet ?).
- h6. Karen Bolette Isaksdtr f. 16.okt.1867, gm Thorvald Olsen Ringerud fra Ådalen f. 10.juli 1863. Sønn av Ole Olsen Ringerud og Malene Christensdtr Bjone. Thorvald kjøpte i 1900 plassen Skollerud under Ringerud. Hadde datteren Olava f.ca.1891.
- h7. Nils Isaksen f. 4.mars 1871 – død 12.apr.1958, g. 12.nov.1912 m Anne Pettersdtr Solum f. 15.sept.1888 i Tuftin – død 16.mars 1962. Datter av Petter Pedersen og Annette Andersdtr. Nils bodde 1900 hos broren Olaus i Sognelien. Da han giftet seg i 1912 bodde han i Veltikoll. Fikk etterkommere.
- h8. Inger Isaksdtr f. 26.okt.1876 – død 22.des.1876.
(Isak Olsen giftet seg som enkemand 19.sept.1896 med Annette Andersdtr 1859-1905. Han hadde med henne 4 barn før ekteskapet,derav 1 tvillingpar, og fikk også 2 barn som gift).

-2. Kristi (Kjerstie) Kolbjørnsdtr dpt. 1.okt.1897 – død 26.jan. 1871, g. 3.febr.1822 med

Gjest Andersen Tunga f. mellom 1787 – 1794. Død 26.mai 1884. Sønn av Anders Gunbjørnsen Tunga og Ingeborg Gjestsdtr. Haugen. Kristi og Anders var søskenbarn. Kristi's far Kolbjørn Gjestsen Haugen var bror til Ingeborg Gjestsdtr. Bodde i Kastet (431b) i 1865. Fikk 9 barn, som nummereres a. til i.

- a. **Anders Gjestsen** f. 15.apr.1822 – død 2.juni 1822.
- b. **Ingeborg Gjestsdtr** f.12.juli 1823, g. 26.nov.1854 med Engebret Olsen Engereie f. 8.juli 1825 i Flå. Sønn av Ole Olsen og Mari Engebretsdtr. Ingeborg og Engebret bodde 1865 i Kastet (431a), og 1875 i Krogbekkmoen. Fikk først en dødfødt gutt 27.des.1854 i Engereie. Minst 7 barn siden. De reiste til Amerika i 1880, sammen med de 4 yngste barna. Deres 3 eldste sønner hadde utvandret i forveien.
- b1. Ole Engebretsen f. 11.des.1855 i Aamodt. Til Amerika i 1877.
- b2. Johan Engebretsen f. 6.aug.1857 i Aureie. Til Amerika i 1879.
- b3. Kristian Engebretsen f. 1.juli 1859 i Strømsoddeie. Til Amerika i 1879.
- b4. Martin Engebretsen f. 12.aug.1861 i Bergseie. Til Amerika i 1880.
- b5. Anders Engebretsen f. 26.sept.1863 i Engereie. Til Amerika i 1880.
- b6. Inger Engebretsdtr f. 6.juli 1866 Strømsoddeie. Til Amerika i 1880.(Er reg. Olsdtr).
- b7. Edvard Engebretsen f. 24.mars 1869. Til Amerika i 1880.(Olsen som utvandret).
- c. **Barbro Gjestsdtr** f. 20.nov.1825. Var i 1865 ugift og bodde i Kastet hos foreldrene, Døde av huggormbitt 19.juli 1890.
- d. **Kristi Gjestsdtr** f. 19.mars 1828. Var også ugift og bodde samme sted i 1865, sammen med en datter hun fikk med Nils Herbrandsen Knuteplassen. Dattera var:
- d1. Helene Nilsdtr f. 23.okt.1858.
- e. **Anders Gjestsen** f. 24.apr.1830 – d. 28.mars 1900 g. 3.nov.1850 med Margit Herbrandsdtr Tunga f. 13.juli 1817. Datter av Herbrand Olsen Tunga / Knuteplassen og Kari Erlandsdtr Rønningen,Flå. Anders og Margit bodde i Kastet (431b) som Anders overtok ettet faren. 4 barn:
- e1. Kristine Andersdtr f. 17.aug.1850, g. 14.mai 1887 med Knut Larsen f.1854 i Skinneseie (Hervik) i Krh. Sønn av Lars Nilsen Hervik og Guri Knutsdtr. Kristine og Knut overtok Kastet. Ingen barn. Kristine hadde før ekteskapet sønnen Johan Iversen f.1875 - d.1878. (Ved hans dåp er det bemerket at dette var Kristines andre leiermål, det første skulle ha funnet sted for 2 år siden).
- e2. Johan (Johannes) Andersen f. 5.jan.1854, g. 7.okt.1876 med Berte Marie Jonsdtr Oppegaardie (Astridbråten) f. 5.sept 1853. Datter av Jon Olsen og Berthe Olsdtr. Berte Marie var søster til sagaskriveren O.S.Johnson.

- Johan og kona reiste til Amerika 1881, sammen med 3 døtre.
- e3. Herbrand Andersen f. 8.mai 1857 – død 8.juli 1929, g. 25 mars 1879 med Helene Pedersdtr Tistilbråten f. 14.juli 1858 – død 31.mars 1933. Datter av Peder Pedersen Tistilbråten og Berit Olsdtr. Herbrand og Helene bodde 1900 i Tistilbråten. Etterkommere har bruket i dag.
 - e4. Kristian Andersen f. 8.apr.1860, g. 9.mai 1885 m Siri Bolette Jonsdtr f. 21.apr.1865 i Strømsoddeie (Krogbekkbraaten) . Datter av Jon Iversen og Helga Gudbrandsdtr. Fikk i hvert fall en sønn Anders f. 9.juni 1885. De utvandret til Amerika i 1886.
 - f. **Ole Gjestsen** f. 18.nov.1832, g. 7.jan.1865 med Kristi Halvorsdtr Lynghaugen. Hun var f.16.sept.1843, datter av Halvor Evensen og Åse Nilsdtr. I 1865 finner vi Ole og familie i Johnsrud i Strømsodbygda. De utvandret siden til Amerika.
 - f1. Johan Olsen f. 25.des.1863. (Foreldrene giftet seg siden)
 - f2. Helge Olsen f. 22.okt.1866.
 - e. **Helga Gjestsdtr** f. 23.apr.1835, g. 6.april 1867 med Iver Kristoffersen Bålerudeie 18.aug 1837. Sønn av Kristoffer Iversen Wexal og Ragnhild Henriksdatter. Helga og Iver meldte utreise til Jevnaker samme dag de giftet seg.
 - h. **Kolbjørn Gjestsen** f. 10.febr.1838 – døde 1 dag gammel 11.febr.1838.
 - i. **Berte Gjestsdtr** f. 27.apr.1840. Døde trolig ugift på Hadeland.

Skulle etterslekta føres fram til i dag ville den telle flere tusen. Ikke uvanlig at folk født rundt 1870-80 har godt over 100 etterkommere. De fleste av oldebarna til Barbro er jo født i 1850-60 årene, så dette forsøker jeg meg ikke på. Regner med at etterkommere av hennes oldebarn sjøl kan kople seg på.

Utvandringen i denne slekta er sikkert større enn hva jeg har fått med. Utflyttede fra Norderhov er i kirkeboka kun registrert fram til 1887. Og ikke alle er fanget opp av dette registeret. Leting i emigrantprotokoller i Statsarkivet har jeg ikke foretatt, så trolig mer å finne der. O.S.Johnsons utvandringshistorier er også en bra kilde. Her har jeg funnet en del vi ikke finner i kirkebøkene.

Gjør igjen oppmerksom på at navn, alder, fødselsdato o.s.v. ikke alltid er så korrekt registrert i kirkebøkene ved de forskjellige handlinger. Det finnes flere feil enn de jeg har trukket fram. Krysskontroll var ofte nødvendig.

Folketellingene er heller ikke feilfrie. Telleren tok nok ikke turen til alle plassene, men brukte ofte annenhånds opplysninger.

Har normalisert navnene. Et par eksempler:

Navn som Knut og Knud går ofte om hverandre, her har jeg brukt Knut.

Navn som Colbjørn, Colbiørn og Kolbjørn, har jeg registrert som Kolbjørn.

Hønefoss september 2001.
Ellef Ellefsen.

SKISSE TIL DELER AV EN SLEKTSKRØNIKE

Jeg fikk lyst til å ta for meg en av de lange "eikene" på slektshjulet, et av de som går 10 (X) generasjoner ut fra "navet" (ego). Da må jeg over til broderlandet i øst, Sverige, for å begynne, og nærmere bestemt til slekten i Värmland "du skjona".

Slektsbevisstheten er også framtrede her, idet jeg sitter med et postkort i hendene, hvor overskriften er: "I Värmland var alla i släkt...". På kortet blir det dokumentert at alle de kjente kunstnere derfra, slike som: Selma Lagerlöf, Gustaf Frøding, Esaias Tegner, Erik Gustaf Geijer, Uno Troili og flere, alle er i slekt. Brødreparet Johan og Gustaf Børjesson, samt Christoffer Geijer d.e. utgjør stammen for alle som er nevnt foran. Brødreparet var begge borgemestere i Karlstad og sammen med Geijerne var de pionerene i å utvikle det Värmland man har i dag. Flere av slekten ble adlet for denne insats. Brødreparets etterkommere i fjerde ledd slo så sine pjalter sammen, Lovisa Tranæa hadde pengene og Bengt Gustaf Geijer hadde pågangsmotet og fagkunnskapen. Disse to regnes som grunnleggerne av storkonsernet Uddeholm Bruk som i stor grad preger Värmland idag. Bruket eier "halve" Värmland, har over 10.000 ansatte og driver innen trelast, papir, jern og stål, kraftproduksjon, m.m.

Alle de store gründerene ble kalt "brukspatroner" og var eiere av "hammare", som hamret ut stangiern fra smelteovner som var spredd ut over hele lenet. Disse "hammare" var med på å utvikle tettsteder, og også godslignende gårder som ofte ble kalt et "bruk". Dette er bakteppet for fortsettelsen.

Jeg går dermed ut til generasjon X hvor vi finner Brukspatron Anders Andersson Bratt på Brattfors. Han regnes som stamfaderen til Bratteslekten i Sverige (X1008). Sønnen Lars Andersson Bratt (IX504), rådmann i Filipstad, står like etter. Disse to vil jeg ikke bruke mer tid på, men kjør nå ikke forbi Filipstad! På en høyde i kirkegården finnes et vakkert minnesmerke hvor kisten til en "stor" svenske hviler: John Ericsson 1803 -1889. Han regnes som propellens oppfinner. Hans konstruksjon av krigsskipet "Monitor" var avgjørende for at nordstatene vant borgerkrigen i USA. Han er en av få, muligens den eneste, som i kiste har blitt ført fra USA tilbake til Europa på et av USAs store krigsskip som uttrykk for den takknemlighet de ville vise ham. En lesning om hans livsverk anbefales sterkt.

Tilbake-til sønn av (IX 504) finner vi JONAS BRATT 1683-1737 (VIII 252) som vi må se litt nærmere på.

Mange nordmenn har besøkt stedet *Rottneros* og i samme slengen *Mårbacka*. Begge steder er uløselig knyttet til Selma Lagerlöfs navn. Rottneros ga henne inspirasjon til å skrive romanen "Gösta Berlings Saga". I boken er meget av handlingen lagt til gården "Ekeby". Det var nemlig Rottneros hun hadde i tankene når hun diktet om alt som skjedde på "Ekeby". I 1909 fikk hun som bekjent Nobelprisen i litteratur for denne boken. Det brukes til fulle i salgsarbeidet for besøk på Rottneros i dag. Med sin store og vakre park, som i sommerhalvåret blir stelt av en stab av kyndige gartnere, samt at parken kan by på et hundretalls skulpturer av Nordens og Europas mest kjente kunstnere, bidrar til stort besøk. Her finnes også en stor barnepark som selvfølgelig har fått navnet Nils Holgerson og som bidrar til at besøket blir husket av de små. En lang strandlinje mot innsjøen Fryken bidrar også til at Rottneros blir en opplevelse en fin forsommerdag.

Så litt om slaget ved Poltava i 1709, hvor Peter den store slo Karl den XII's hær. Mer enn 10 000 svenske ungdommer fant her sin død. Ovennevnte C.Piper var leder av kong Karls kanselli, ble tatt til fange og døde i likhet med mange av sine soldater i Russland. En del av fangene som var plasert langt ut på landsbygda i Russland kom ikke hjem til Sverige før etter 20 år. Den aller siste først etter 36 år! Det er betydelig med litteratur om dette. Den aller mest spennende og intense bok heter "POLTAVA" av Peter Englund og kom ut i 1988. Englund sier bl.a. på s. 261: "Av den hær som den foregående sommeren regnet drøyt 49500 soldater gjenstod denne første dag i juli (1709) bare 1300—de som lykkes med å krysse floden med kongen—og av dem var en stor del såret og syke. Resten var enten døde eller tatt til fange. Det var—og er-- fortsatt-- den største militære katastrofen i Sveriges lange historie." Floden det snakkes om er Dnjepr. Et annet sted heter det; "Sedan han efter slaget vid Poltava övergått Dnjepr, hade han fortsatt sin färd genom ødemarker, "där man värken såg byar, hus, väger eller någonting alls" och där hans lilla skara var nära att försmäkta av törst." Etter disse besværligheter på daværende tyrkisk land kom de til floden Bug. Her fikk de, takket være bestikkelser "till paschan Otschakov" båter til å komme over med, samt å slå leir i utkanten av byen Bender. Etter "Kalebaliken", 1.feb. 1713 , og i juni , "avslöt sultanen sin tredje och sista fred med Ryssland." Slaget ved Poltava ble innledet natten mellom 27. og 28. juni 1709! (Kalabalik har inngått som betegnelsen på: "vilt opptræde, tumult".)

Som nevnt kom Jonas Bratt, sammen med sin sterkt sårede offisersvenn, tilbake til Sverige i 1713 etter mer enn fire år i fangenskap. Kongen og resten av de overlevende kom først fri i oktober 1714. Hans ritt tilbake til Sverige, hvor han kun brukte 14 dager fra daværende Tyrkia og til Stralsund, er meget omtalt. Det er til og med inntegnet på kartavdelingen i Grimbergs!

Jonas Bratt var aktiv med i næringslivet i Värmland. Han hadde "hammarer" for seg selv og tidvis sammen med sine slektninger. Dette står det en masse om i en jubileumsbok utgitt av/om Uddeholms Bruk. Her lar jeg delvis Jonas Bratt få fred, men om hans datterdatter og begivenheter omkring hennes person er det til dels dramatiske ting å berette!

Men før det må det nevnes at Jonas Bratt straks etter hjemkomsten til Sverige giftet seg med Eva Henriksdatter Herwegh (1697-1725). De fikk minst 7 barn. Etter fruens død giftet Jonas seg igjen i 1726 med Anna Elisabeth (Lisa) Gustafsdatter Hjertzell 1700-1745 (VIII 253) Sønnen i dette ekteskapet var Lars Gustaf 1731-1791 (VII 126) og han giftet seg med Anna Lisa Wennerstierna 1734-1788 (VII 127). Lars Gustafs profesjon var jurist og lagmann, men vi lar dette paret også få hvile i fred. Anderledes er det med deres datter Lovisa 1778-1841 (VI 63) fordi hun har skaffet meg litt slektsmessig hodebry. Noe av dette har jeg samlet her:

For flere år tilbake fikk jeg oversendt papirer fra en tremenning i California som hadde søkt på sin norske slekt hos mormonerne i Utah. Han kom ut med en bunke oversikter over gamle slektninger som alle befant seg i Värmland. Disse var det ikke mulig å koble til levende slekt i Norge som var hans ønske! Takket være en annonse i Dagbladet flere år etterpå ble det kontakt med slekten i Norge i dag. En hel historie for seg, men en følge av dette var at jeg fikk kopier av papirene fra Utah, som muliggjorde at jeg kunne avdekke en spennende slektsgren mot Sverige.

I følge papirene fra USA. var Lovisa gift to ganger, første gang med major Johan Gustaf

Carlsten 1767-1828 (VI 62). Major Carlsten fant jeg ikke noe ut av før jeg ringte til Forsvarsdepartementet i Stockholm. Svaret var greit: "Ring om en halv time". Da kom svaret kort og militært: "Søk i boken 'Hågkomster från ungdommen' av Henrik Lilljebjørn". Som et apropos til det tidligere nevnte postkort med "I Värmland var alla i släkt", så framgår det også av dette at Henrik Lilljebjørns søster Anna Lisa Lilljebjørn var gift med sagnfiguren Erik Gustaf Geijer. Boken "Hågkomster från ungdommen", utgitt i Stocholm i 1863 ble en liten skattkiste!

I boken ble Lovisas ekteskapelige status avklart ved følgende (s.154): "*J.G. Carlsten var tvänne gånger gift, första gången med en mamsell Bratt, från hvilken han blef lagligen skild. Med henne hade han tvänne barn, en son och en dotter. Sonen var slutligen ryttmäster vid Smålands husarer och dottern följde sin mor til Norge, der denna (moderen) gifte seg med sin kusin.....*" For orden skyld, det var en femmenning, svenskene har en tendens til å benevne alle ledd med kusin, også på mannsiden.

Lilljebjørn sier meget pent om min forfar. Jeg tar bare med den første setning av denne: "*Major J.G. Carlsten var ännu i sin medelålder, då mitt minne af honom börjas, så till utseende som skick och klädsel en af de elegantaste karlar jag nogonsin sett, och tycktes ämnad till en annan Alcibiades.*"... En setning eller to (s.153) frister også:

"Min svåger E:G:Geijer, som var en vän och beundrar af Carlsten, höll en gång på att bli allvarsamt sjuk af skratt vid et sådant tillfälle. Af så kära vänners ankomst som min søster och svåger blef Carlsten alltid lifvad och då var han outömlig på ämnen för munterhet och löje. Han var en muntergjök af den gamla gode sorten, som, sjelf glad, ville sprida glädje till sin omgifning och ej illfanades att lysa med qvickheter"

Den, skal jeg være så dristig å si, slektsmessige "rosinen i pølsa" fant jeg på side 27:

"....Det kan väl hända att gräl och utmaningar äfen inträffa, men mängden låter ej störa sin glädje af sådana småsaker, och så farlig är det ej, så främst ej något prestval nyss varit i fråga"*

**"Ännu torde en och annan lefa, som minnes duellen emellan löjtnant Bratt och fänrik Ahren. Den tilldrog sig under vintermarknaden i Carlstad 1804, endast ett par stenkast från det ställe, der jag nu sitter och skrifer. Orsaken var ett prestval i By, vid hvilket Ahren ansåg sig ohjelpelig komprometterad gjenom Bratts nekande till ett enskildt samtal, som dessa kamrater haft med hvarandra i ämnet. Det var en duell på lif och död med pistoler. Ahren var den utmanande och Bratt vågade ej, af fruktan att anses feg, göra några invändningar mot de mördande anordningar, som Ahren föreslog; och sekundanterne förmådde ej ändra hvad som var öfverenskommet kontrahenterne emellan. Sedan man ätit frukost tillsammans på en restauration i staden, reste dödsfienderna med sina sekundanter och en läkare ut til Sandbacken, der valplatsen var utsedd. Afståndet mellan de stridande var öfverenskommet till sex steg, men det utmättes af den längste bland sekundanterne (kapten Wallencrona) så att det blef inemot nio alnar. Bratt skulle, såsom utmanad, skjuta först, men båda lade an på en gång. Ahren ropade skjut!--det small och han stupade träffad i det oforsonliga hjertat. Man fann pistolen med hanen nedfälld i den krampaktig slutna handen och trolig skulle båda stupat, om det ej klickat för Ahren. Den öferlevvande duellanten (Bratt) och alla sekundanterne reste genast, med de på landsvägen väntande hästarne, till Norge. Läkaren for med liket till staden.*

Jag hade trott at sekundanterne fingo nåd, men Wallencrona sade mig sjelf, att de genom mäktiga anförvändters bedrifvande blefvo frikände i brist på bevisning. Bratt sökte, men fick ej nåd, utan måste qvarblifa i Norge till sin död.

Ahren var förlovad och fästmoen blef nära vansinnig af sorg. Man hade möda att slita henne från det blodiga liket. Hon dog ugift.....”

Det er nesten så man får tårer i øynene 200 år i ettertid! Her grep skjebnen inn, om ikke i slektens gang, så i allefall i slekters lokalisering!

Reinholdt Bratt 1775-1821 havnet på Eidsvold hvor han også døde. Han fikk sin fraskilte slektning Lovisa over til seg, med sin lille datter Anna Louise 1802-1850 (V 31). Flere steder blir hun benevnt Carlsten Bratt--hun som altså er min tippoldemor.

I Norge giftet moren Lovisa seg så med slekningen, femmenning Reinhold Bratt, trolig en gang etter 1807 som var fødselsåret til hennes sønn Gustaf Fredrik, bror til Anna Louise, han ble igjen hos sin far i Sverige og ble senere rittmester. Papirene sier at han ble kun 30 år. Falt han i krig? Stedet på Eidsvold hvor ekteparet slo seg til heter Langseth, opplyst å ligge ved Eidsvold kirke. Ut over dette har jeg ikke flere opplysninger om dette slektsleddet. Kirkebøkene er brent.

For å få med litt slektskobling kan nevnes at Reinholds far het Lars (Olafson) Bratt, og dennes far igjen Olof Larsson Bratt. Olof Larsson Bratt var gift med Elsa Johanna, født Geijer. Hun var dermed et av mange bindeledd mot de “mektige” Geijerne på Uddeholm Bruk. Bestefar til Lovisa, Jonas Bratt, hadde også interesser i Uddeholm, både på sin første kone og egne vegne.

Datteren Anna Louise finner vi så igjen på gården Løvold i Batenfjorden nord for Molde. Her hadde slekten Flor holdt til fra 1777. Hvorledes og når Anna Louise traff sin mann, min tippoldefar Jens Martinus Flor 1803-1852 (V30), vites ikke. De ble gift i 1826 og fikk 10 barn. Her er det verd å merke seg at første barnet ble født i 1827 og det siste 1847. Moren dør i 1850 og faren i 1852, hun 45 og han 49 år gamle. At en flokk på 10 fra fem år og oppover må ha hatt store problemer ved tapet av foreldrene er forståelig. Det kommer jeg tilbake til. Først litt om Jens Martinus Flor. Han er for ung til å komme med i Ovenstads militærbiografier, men at han var infanterikaptein i likhet med sin far er kjent, og at han var bruker på Løvold fra 1849 til sin død i 1852. Hans far Jens Jensson Flor 1766-1849 (VI 60) var også kaptein og “*chef for Opdalske jegerkomp, –såret i affæren ved Matrånd 5/8 1814*” (Dette iflg. Ovenstad) Denne hendelsen er utførlig omtalt i H. Angells bok : *Syv-aars-krigen for 17. Mai . 1807-1814.*

Jens Martinus døde som ovennevnt i 1852. Fra bygdebok for Gjemnes bind 2 s. 513 siteres:

“Arveskiftet etter Jens Martinus Flor i 1852 vitnar om trongare tider enn det hadde vore i foreldra hans si tid. Sjøl ein stor lausøyreauksjon året etter skaffa ikkje nok til å dekke fordringane. Jens Martinus hadde lånt 300 spd. hjå Nordmøre Overformynderi og 100 spd. hjå lensmann John Neergaard. I tillegg meldte det seg mange andre kravshavarar. Inntektene i boet vart tilsaman vel 1092 spd., medan gjelda vart 1147 spd. Boet var falitt med 55 spd.”

Det er så listet opp en masse ting som tydelig var auksjonsobjektene slik som: Gull, sølv, forskjellig, bøker, malerier, sjøbruk, buskap, bygningar, kontanter og tilsist tilgodehavender. Med en konklusjon om at:”Boet var falitt med 55 spd.”, kunne utgangspunktet for en flokk på

10 uten foreldre, uten bolig,--og uten det nødvendige for øvrig, se mørk ut ved første betraktning. Det er nok heldigvis et viktig poeng her som jeg tror det går an å vektlegge. Barneflokket på 10 var kommet til verden over et langt tidsrom, fra 1827 til 1847. Eldsteman Jens Ludvig Paul var allerede ved farens død i 1852 handelsfullmektig i Kristiansund, senere tollinspektør i Trondheim. Stortingsmann fra 1865 til 1879. Han var gift med Hanna Baars, hvis familie var godt etablert i Kristiansund. Nestemann var Hermann Martin Gustav født 1829, var gullsmedmester. Ved farens død befant han seg i Hamburg. Kom senere hjem og etablerte seg som gullsmed i Kristiansund. Jeg tror at disse to sammen med nummer fire i rekken min oldemor Katinka Pauline 1833-1907 (IV 15) måtte være dem som måtte "ordne" opp med de øvrige mindreårige. Detaljer er ikke kjent. Men nummer tre Edvard Gjært Surland blir det opplyst at: "*I 1852 var han sjøfarende med skip fra Kristiansund på reise til Østindia*" Nummer fem Carl Peter Nornstrøm opplyses kun: "*f.ca.1834.Heime på Løvold i 1852. Nr.6 Emil Færdinand f. 1837. "Hjemme i distriktet " i 1852. Drukna 1854. Nr.7 Georg William f.1840 d.1875. Nr.8 Fredrik Christian f.1842 d.1890. Nr. 9 Adolph Bratt f.1846. Sjømann. Døde i Hamburg 1879. Nr. 10 Gustav Julius f.1847 d. 1907. Om han opplyses videre : *Cand.jur 1871,Sorenskrivar og fogd i Tana 1874-1888. Fogd i Fosen 1888-1894. Sorenskrivar i Nordre Østerdal 1894-1903. Stortingsmann for Finnmark 1880-1885 og 1889-1891.Gift med lensmannsdottera Maria Elisabeth Zachariasdotter Øwre f. i Lebesby 1858 d.1938. 7 barn.**

At det ut av en flokk på 10 som mister sine foreldre så tidlig som disse gjorde, er to som vel av egen "kraft" slår seg fram til å komme på tinget er vel litt uvanlig.

Min oldemor Katinka Pauline giftet seg knapt 20 år gammel i 1853 med oldefar, som i all ettertid vil bli husket for sine vanvitige mange fornavn, hans fulle navn er: Edvard Henrik Nikolaj Peder Jesper Hans Tor Christian Selmer, 1825-1879 (IV 14). Han var først "*Sømand, Skibsfører, senere indtil sin Død Kjøbmand i Chr.*" Alt dette og mere til fra "*Selmer-slekten*" utgave 1943. Som kjøbmann hadde han kontorer bl.a. i Børsbyningen. De hadde bopel, og eiet Strand Gaden nr.29. Denne ble senere omdøpt til Bispegaten da byen hadde tre gater med "strand" i seg. På Oslo Bymuseum fikk jeg kjøpt en fin kopi av museets foto på stor glassplate av nr. 29. Huset lå ca. 60 m. vestenfor Ladegården , og på samme side som denne. I dag er kun Ladegården igjen, på to sider av denne har trafikken gått uten stans i 1000 år.!

Oldefar Selmer kom fra en flokk på 12 søsken alle i første ekteskap. Hans far var Johan Christian Albert Vibe Selmer 1791-1855 (V28) g.1. med Helene Dunker 1796-1836 (V29), hun var datter av den på Ringerike godt kjente oberst og generaladjutant Heinrich Dunker 1769-1843 (VI 58), som var gift med Elisabeth Charlotte Lutzow (VI 59), paret bodde i kommandantboligen på Tandberg. Dunker var en av stifterne av Norderhovs Sogneselskap i 1810, og ble utnevnt til æresmedlem av samme. Sogneselskapet festskrift til 100 års jubilet i 1910 har masse interessant stoff.

Heinrich s bror var kurfyrstelig hessisk bergassessor Wilhelm Dunker (d`Unker), begge kom fra Kassel i Tyskland. Deres foreldre var Carl Nicolai Dunker og frue Johanna født von Dalwigh. Wilhelm Dunker ble gift med Conradine født Hansteen. Conradines bok "*Gamle dager*" fra 1871 blir det omtalt og sitert fra i nær sagt alle bøker med historisk bakgrunn fra hennes tidsepoke. Manuset til boken var en bunke brev fra Conradine til sin bror professor Christopher Hansteen. Christopher Hansteens datter var den berømte kvinnesakskvinne og portrettmaler Aasta Hansteen. Conradines og Wilhelms sønn regeringsadvokat m.m.m. Bernhard Dunker var jo en av sin tids store "børster". Av andre navn fra denne gren kan

nevnes i fleng; Vilhelmine Dunker, Viggo Ullmann, Ragna Nielsen født Ullmann, Liv Ullmann og Linn Ullmann !

Tilbake til Johan Selmer så ble han gift påny med Marte Breien. I Selmerboka får hun meget godt skussmål. Det sies også " *Så var det i 1838 hun overasket alle ved å ekte kaptein Johan Selmer. Deres bryllup stod på Hauger den 8. oktober, hun var da 45 år og han 47 med en stor barneflok*"

En annen av oldefar Selmers brødre var Fredrik Vilhelm Selmer 1830-1901. Han kjøpte i 1890 gården "Solihøgda" Her lot han oppføre hotell og skysstasjon, som han selv drev. Et av hans barn Malmfrid Helene Selmer 1880-?, ble gift med gårdbruker Elling Olsen Elsrud. Oldefar døde allerede i 1879, oldemor levet helt til 1907. Eiendommen i Bispegata må ha blitt solgt, idet matrikelen fra 1892 oppgir andre eiere her. Oldemor finner jeg igjen i leilighet på Frogner til sin død. Selmerboka opplyser at : "*Fru Katinka Selmer var blind de sidste Aar af sitt Liv*" Mine oldeforeldre fikk fem barn et av disse var min bestemor; "*Anna Luise Flor Selmer (III 7) f. Chra 21/12 1855, d 19/7 1916.--Gf. 29/3 1877 m.fabrikformann Johan O. Fjeldstad f. 4/4 1853, d. 30/6 1928 (han kom fra Nedre Fjeldstad på Hole) (8 børn)*" Herav min mor Kirsten 1894-1973 g.m. min far Einar Alfred Bjerke 1888-1983 1 barn. (ego) Mor vokste opp på Hen og far delvis på Bjerke gård ,senere Myra gård i Sørgefoss,Ask. Begge ble konfirmert i Norderhov kirke. Undertegnede Einar Bjerke 1929-- g.m. Bjørg Norun f. Guddal 1925--, fikk 5 barn

Å gå i detalj om de siste slektsledd, vil føre for langt.---

Som jeg sa i innledningen var dette bare en "eike" i det store slektshjul som vi alle har som base for våre søk. Ønsket ligger vel i at "hjulet" kan bli så komplett som mulig. Enkelte "eiker" blir jo ganske spinkle,--og gir begrensede muligheter til å få hjulet komplett.

Jeg har sagt tidligere og vil gjerne gjenta, at for meg blir det mest morro,--om det går ann å få en historie på de enkelte navn og årstall.

Thomas P. Krag's ord er stadig like vakre :

"Men jeg holder av at vandre i falmende Skove og jeg ynder at læse Historier om Mennesker som engang leved og led, og efter hvem der er blevet stille".

Oslo, Mars 2001.

Thorleif Solberg:

Em grensesak på Øverby i Soknedalen i 1705.

Erling Bjørke skriver om Øverby:

"Denne eiendom kan idag ikke lenger sies sikkert hvor den har ligget, men at det har vært et steds på Oppegård er sikkert, og det ligger nærmest å anta at den har vært endel av den nuværende Øvergård.

I eldre tid var Øverby særskilt skyldsatt, og i matrikkelen av 1723 står det om gården: Nr.182 Øfrebye, Povel Oppegaarden, er et engslette og brukes under nr.50 (Oppegård), hvorpå kan avles 3 læs hø, takst 2 skind.

Det er ellers lite opplysninger å finne om gården. Den var krongods, og blev bortbyggslet på kongens vegne, og kom omkr.1680 sammen med andre gårder i Lunder, som også var krongods, ved makeskifte over i privateie. Kommissær Lars Larsen, som hadde en mengde eiendommer på Ringerike, blev da eier av gården, og efter hans død tilfaldt den hans sønner, Anders og Truls Smith, som ved skjøte av 11.febr.1692 solgte den til sin morbror Gregers Mortensen Sand ved Drøbak, som senere på grund av gjæld måtte overlate Øverby og de andre eiendommer han på samme måte var blitt eier av i Lunder, til lastehandler Nils Iversen Tyrholm på Bragermes. I 1702 selger så Tyrholm gården til Tosten Narvesen Veme, som ved makeskiftebrev samme dag overdrar den til Povel Ellingsen Oppegård imot endel gods i Gulbrandsrud i Nes og i Medbøen i Flå, som denne hadde arvet med sin kone.

Det ser ut til at Povel Ellingsen alltid sat trangt i det, og han måtte stadig låne penger. Da han hadde tilhandlet sig Øverby, lånte han 217 rdl av Tyrholm, og pantsatte herfor både Øverby og 7 set. som han eiet i Oppegård. Han skulle levere tømmer for pengene, som vel egentlig var forskutt på tømmerleveranse, men det er nok ikke blitt gjort, for i 1710 blev både Øverby og de 7 set. i Oppegård utlagt til Tyrholm for gjelden, og i 1718 selger da Tyrholm de 7 set i Oppegård til Povels brorsønn, Povel Helgesen Oppegård, og Øverby til dennes sønn Ole.

..... Øverby tilhørte fra nu av den del av Oppegård som Ole Povelsen og hans efterkommere senere eiet, inntil Povel Eriksen blev eier av hele Oppegård med Øverby."

Erling Bjørke skriver videre:

"De fleste opplysninger en finner om Øverby er fra en prosess som Helge Ellingsen Berg førte i 1705 mot sin bror, førnevnte Povel Ellingsen Oppegård, da Helge mente at Povel hadde brukt mere av Oppegård til sin gård Øverby enn han hadde rett til. Av vidneprovener fra denne sak sees det at Øverby tidligere var blitt noget oprøddet og brukt av Oppegårds besiddere til i 1660-årene, da Ole Hovland, som da brukte 1/3 av Oppegård, fikk bygselseddel på Øverby av fogden Jacob Luth på kronens vegne..

..... Omkring 1790 lar Anders og Erik Oppegaard spørge på tinget om der var nogen som visste hvor Øverby lå henne, men ingen kunne svare på det. Efter Povel Ellingsens død er vel gården umerkelig glid inn i det øvrige av Oppegård, gjerder og huser fallt ned og ethvert spor av grenser utvasket".

Dette var noe av det som Erling Bjørke har skrevet om Øverby.

I tingbøkene er den nevnte prosessen i 1705 omtalt. Vi skal her referere fra den:

Av Dombok nr 1 for Ringerike og Hallingdal.

S 99 a 30/10 1705 holdtes retten på Oppegaard i anledning av at Povel Helgesen Oppegaard paa sin og sin far Helge Ellingsen Bergs vegne hadde stevnet Paul Ellingsen Oppegaard "først fordi han tilegner sig mer eiedeler til den plass Øverby enn han med rette tilkommer i Oppegaardsjorde, eller som Ole Olsen Hovland før ham har brukt. Dernest fordi han lar gjerdesgaarden mellem Oppegaard og Lundesgaard paa den vestre side mot Kroxrudbekken ganske forfalle og nedrätne. For det 3de fordres besigtigelse på de hus som Paul ifl. dom 10/12 1703 var tilpligtet å opbygge på øde tomter for den del av Oppegård (1/3) som han brugte, og som Helge Berg skulde innløse.

Man besigtiget gårdens huser som var av efterskrevne beskaffenhet:

1. Stuehuset er uduglig, hvori gl. Paul har boet ved 40 år, vil koste 20 rd å opbygge.

2. Et nedraadent fæhus, uduglig, vil koste 12 rd.

(De øvrige huser likeens mer eller mindre forfalne)

Derefter besåes de omtvistede eiedeler, og møtte de innstevnte prov ved en badstue som står på haugen imellem Oppegaarden og Øverby, og hvor Paul Ellingsen anviste noen delestener som han opgav i formaals tider var opreist til skjelne mellem gårdene.

Ole Støveren tilstod at han for 40 år siden med flere menn var av Jacob Luth befalt at efterse om der var nogen rødningssed der nu Øverby er, og da stod der en risgaard fra badstue berget i Toldhaugen paa den vestre ende og derifra i udgaarden som bær vest efter til Krogsrudsbecken, og tilstod han i nogen aar efter hinannen, for sl. Elling Oppegaarden at han slåt græs paa den østre side av samme gjerde, og stundom ligeledis for Ole Oppegrd. som brukte den part i Oppegrd. gl. Paul nu bruker paa den vestre side, og siden Ole Oppegrd. leiede Øverbye av fogden Jacob Luth, stod samme gjerde der så lenge Ole brukte den, og slog han videre i Oppegaards jorder inntil den norderste kilde langsmed haugen og siden til Krogsrudsbecken.

Hans Flaskeruds tilstand var at hand arbeidet for Elling Oppegaard de samme aaringes efter at Øverby var optagen, og stod risgaarden tvert over marken som forbemeldt, og da slog han til samme risgaard upåanket, og slog han sammetider for Oles enke Mæling fra becken til kilden og siden i Oppegrdshaugen.

Gunhild Bjørnsdt. vandt at den risgrd som anproved er ståed fra Gråberget ved badstuen og tvert over marken i mange aar inntil gl. Paul fik Øverby og brukte med sin far i Oppegrden, som lot samme forfalle og nedrätne, og brukte Elling til sin part på den østre side grden, og raged og skar hun i nogle år efter hinannen til ditto gjerde for Elling både før og efter gl. Paul kom hit. For en 9 eller 10 år siden da ragede hun for sl. Ellings quinde samme steder, og da kunne hun enda se nogle rester av samme gjerdesgaard. Tilstod og at Oppegrdsjordet går langsmed haugen forbi den nordre olde eller kilde i becken, og gik provene langs efter det sted hvor den påstevnte gjerdesgrd tilforn har stått.

Derefter besigtigedes gjerdesgaarden langs med Lundesgårdsjordet som var ganske nedfalden og fordervet i grunden, 44 målstenger lang eller 88 favner, hvilke gl. Paul ei kunde fragå jo å være pliktig av ny å la oprette og reparere, hvilket med skived, stur, kjørsel og arbeide ville koste 3 rd.

Saken blev så utsatt til 30. oktober, og da avhørdes efterflg. vidner.

1. Peder Engebretsen som tilstod at for 26 år siden kom han til gl. Paul i tjeneste hvor han var i 5 års tid, og da slo han for sin husbond inntil en gran som staar nedenfor Badstuhaugen og opefter til storledet, hvilket han på åstedet nu anviste, og det så lenge han tjente der. Vet ikke enten samme slotte hørte Oppegrden eller Øverby til, så heller ikke no gjerde på de steder. Som han derefter kom i tjeneste hos hans far, Elling Oppegrd, hvor han var i 14 år, da slo han stedse like imot samme slotte på den østre side, og da brukte gl. Paul den trediedel med sin far likesom nu i Oppegrd.
2. Elling Havik tilstod det samme undtagen at han kun tjente i 3 år hos gl. Paul og siden blev han soldat og kom derfra.
3. Fredrik Lundesgården, ved 70 år gml., vandt at han er opvoksen på Lundesgaarden digt derhos, og for en 40 år siden tok Ole Hovland Øverby i bøgsel av Jakob Luth, som da var foged, som tilforn var noget oprød og det oprøddede brukt av Oppegrdens besiddere inntil bemt Ole Hovland lot det innføre i manntallet for et rødstød. Vet ei hvor vidt des eiedeler strekker sig.
4. Helge Paulsdt, ved 54 år gml, opfød på Oppegrden, er omtrent 40 år siden hun kom herfra, vandt at hennes far, Paul Clemetsen, brukte tredjeparten i Oppegård og da stod der et gjerde fra berget i Badstuhaugen til en gran på engen, og siden langs med ækrene til storleet, og slo hennes far på den vestre og Elling Oppegrd. på den østre side og da visste ingen at Øverby var til. Nogen tid derefter som hennes far var død tok Ole Hovland samme rødstød i bøgsel, som tilforn blev brukt under Oppegrden. Vet ikke hvor vidt Øverbys eiedeler strekker seg.
5. Endre Bjørnsen tilstod at for 23 år siden kom han av sin tjeneste hos Elling Oppegård hvor han hadde tjent i 5 år, imidlertid slo han til Ellings part til forberørte gran og siden langs med ækrene på den østre side til storleet, og da var der ikke nogen gjerdesgård. Vet ei hvor langt Øverbys eiedeler strekker seg.
6. Marte Engebretsd. tjente hos Pauls Oppegård i 2 1/2 år for 23 år siden, og siden hos Elling ibid. til for 8 år siden hun kom derfra. Provet at hun raked på samme steder hennes bror Peder Engebretsen omvundet har. Vidste ikke noget videre om Øverbyes eiedeler.
7. Helge Strømsods proving var at han vet intet om Øverbyes eiedeler, men at Oppegrdens beboere for nogle og 20 år siden han kom fra Lundesgaarden, brukte de samme slotter hver for sin anpart som Engebret tilforn omprovet.
8. Helge Rud, fød på Oppegården, 53 år gml., vandt at i hendes unge år stod der et gjerde fra berget til granen og siden til storeleet, hvilket steder hun os nu anviste, og brukte Elling på den østre og Johanne, Hovar snikers, på den vestre side gjerdet. På de tider vidste hun intet om Øverby, men dito Hovor brukte en trediedel i Opgd. som gl. Paul nu bruker, og satte enken først grinden på det sted ekrene nu er oven for grinden, og siden efter at Ole Hovland, som da hadde på Oppegården, hadde bøklet det Rødstød som han kaldte Øverby, hadde han grinner på samme sted.

Paul Ellingsen fullmektig, Anders Xstensen, påstod at efterdi Paul Helgesens vidner ikke stemte overens burde de ikke edfestes.

Neste dag blir fremlagt Paul Ellingsens børseddell på Øverby, dat. 6/10 1665, utstedt av Jakob Luth på kongens vegne. I dette heter det bl.a. at Paul skulde gi 3 skilling årlig i visøre inntil stedet var blit så opdyrket at det kunne legges i skyld. Paul fik børselen efter Ole Olsen som fik Røsby isteden.

Så blev det fremlagt et makeskiftebrev hvorved Paul Ellingsen avstår til sin svoger Torsten Narvesen Veme og hustru Guri Pedersdt. 3 set. i Gulbrandsrud i Nes og 4 2/7 set. i Medbøen i Flå, alt uten børsel, som hans kone Siri Pedersdt. hadde arvet efter sine foreldre Peder Medbøen og hustru Karen Eilevsdt. Herimot får han Øverby, sk. 2 skind av Narve, som hadde kjøpt det av Nils Iversen Tyrholm. Dessuten gav Paul 40 rdl. til Narve i mellemlag. Dette er dat. 27/2 1702.

Der blev så dømt og avsagt:

Efterdi ingen av alle de prov, som i denne sag er stevnte og for retten om sakens beskaffenhet har utsagt deres vidnesbyrd, kan forklare hvor vidt den rødningssplads Øverbyes eiedeler strekker, thi citanten vil formode med sine eiedeler at gaa til Badstuberget forbi toldhaugen og til det sted hvor utgården i formålstider har været opsat, Contraparten derimot pretenderer at gå et stykke over samme strekning, nemlig fra berget i Badstuhaugen forbi en gran som står på engen og langs med ekrene til storleet. Da har vi for ret og billigt eraktet at dele samme omtvistede jord i to parter, hvorav Øverbye tillegges de eiedeler på den vestre side og Oppegaarden på den østre. Til et kjennetegn at disse eiedeler ere fra hinannen adskilte har vi nedenfor Badstuhaugen på berget sammenkastet en stenhob, derfra har vi gåt en like strekning til et hvit berg op i åsen vesten for storleet, hvor vi atter har sammenkastet en stenrøis til skjelne mellem Øverby og Oppegaards eiedeler. End videre for at forekomme al tvistighet har vi til partenes nærmere etterrettelighet i samme gang og linje nedsat trede delestener hvor efter delesgaarden af partene kan opsettes, den første sten på den søndre side en liten dok, den annen neden for ekrene på den nordre side dokken, og den tredie og sidste ovenfor den øverste ekre, og blir da Øverbys eiedeler paa den vestre side og Oppegaardens på den Østre side. Hvorved dette blir at observere, at det stække som nu ved dette dele er adskilt fra Øverby beholder Paul Ellingsen til bruks under sin part i Oppegården så lenge han samme besitter. Så forblir delet ved Krogsrubbekken og Olden som det har været av gammelt, og har vi til skjelne der opreist tvende stener, den ene ved haugen og den annen ved Krogsrubbekken.

Den forfallne gård av 88 favner lang som burde gjerde for den part Paul Ellingsen bruker i Oppegården bør av ham til anstundende vår opsettes i henseende Paul Helgesen holder sine gjerder ved like. Hvis det ikke efterkommes da bør han til Paul Helgesen at betale trej rd hvorfor da samme reparerer og forsvarligen opsetter.

Noe åbod for husene blev ikke idømt, men Paul Ellingsen blev pålagt å bygge et annet fjøs i stedet for det gamle, som var helt nedråtnet, ellers har han ingen råd til å forvare sit fæ om vinteren.

Klemet Jonsen Oppegård

Paul Klemetsen Oppegård

død før 1664

gm

Johanne Pedersdt

Rønnaug Helge Klemet
Paulsdt Paulsdt
gm gm

Ole Olsen Engebret
Hovland Pedersen
Gardhamar
1647-1724

Elling Klemetsen Oppegård

1604-1696

gm.1.

Inger Andersdt, gm.2. Gunhild Fredriksdt

Paul Ellingsen
Oppegård

1632-1724

gm

1. Anne Kri-
stoffersdt Rud
2. Siri Pedersdt
Medbøen

Helge Ellingsen Berg

1629-1712

gm Rønnaug Eriksdt
Slevika

1637-1714

Paul Helgesen Oppegård

1663-1748

gm

Berte Jonsdt Berg

Erik Paulsen Viker

gm

Ingeborg Nilsdt Viker

Ole Paulsen Oppegård

død 1739

gm.1. Guri Asledt Askerud
gm.2. Mari Torsdt Semmen

Slekt etter lensmann i Lunder Paul Henningsen Meier

(1773-1832) - I

Paul Henning Meyer f. 1697 kom til Norge fra Goslar i Tyskland. I ekteskapet med Margrethe Elisabeth Angell kom det til verden sju barn, deriblant Henning Christoffer Meyer. Hans sønn Paul Henningsen Meyer ble født 13. april 1773 på Kongsberg. En kan tenke seg at han kom til Lunder via Bærums Verk. Det er en forklaring på flyttingen til Bærum: Faren hadde, visstnok urettmessig, blitt tiltalt for svindel ved Den Kongelig Mynt på Kongsberg.

Blant de mange skrifter Elling Bjerke etterlot seg, er rimeligvis en grundig beskrivelse av garden Bjerke i Lunder. Garden bestod av tre bruk - fra ett av disse (Rosenlund) var Elling. På Øvre Bjerke bodde lensmann (1822-1832) Paul Meier. Øvre Bjerke - på kammen over mot Berg - er nå nedlagt. Paul bodde først på garden som bygselmann, men kjøpte en halvpart av Bjerke i 1810. Nedre Bjerke var lensmannsgård da Anders Mokastet var lensmann (1862-1885).

Hensikt med denne artikkelen er å følge noen av lensmann Paul Meiers etterkommere. Det er ikke mulig å bringe ei fullstendig slektsliste - det er for omfattende arbeid. Meier hadde nemlig barn i to ekteskap og som Elling Bjerke skriver: «Et par år etter at han blev enkemann blev han trolovet med en tjenestepike på Lundesgården, men gjorde det snart forbi igjen fordi han mente hun hadde været ham utro. Kort etter ble han selv på stutt tid utlagt som far for 3 barn med forskjellige kvinner, så hans troskap kan heller ikke ha været så apsolut.» For oversiktens skyld, er Meiers etterkommere i andre ekteskap behandlet i en separat artikkel. I følge Norderhovboka av 1914 begynte han å skrive navnet med i som Meier først i fra 1822. Jeg har allikevel i disse oversiktene valgt konsekvent å skrive Meier.

Kontorist og bonde

Meier ble født på Kongsberg 13.04.1773 da faren var myntmester der. Faren - som var tysk - ble urettmessig anklaget for underslag og måtte flytte fra Kongsberg. Elling Bjerke skriver om Paul Meier at han «var antagelig fra Bærum og formodentlig sønn av en funksjonær ved Bærums Jernverk». I 1914-utgaven av Norderhovboka opplyses at i 1801-tellingen er Anne Cathrine Meyer gift med forvalteren Embret Embretsen ved Bærums verk. Paul Meier kom til Lunder som kontorist ved Sognedalens Jernverk. Eieren av Bærums Verk Conrad Clausen kjøpte Sognedalens Jernverk i 1781. Her er en mulig årsak til at Paul Meier kom til Lunder. Ved den offentlige auksjon over verket i 1805 er "Poul Meyer paa Bjerke" auksjonsvitne sammen med lensmann Erik Olsen Ruud.

I 1801 finner vi ham på Narverud i Lunder:

Poul Henningsen Meier	Huusbonde Begges 1te ægteskab	Alder 30	Bonde og gaardbeoer
Rønoug Torbjørnsdatter	Hans kone Begges 1te ægteksap	Alder 32	
Elling Poulsen	Deres børn	Alder 3	

Anne Poulsdatter	Deres børn	Alder 4
Ingbor	Deres børn	Alder 2
Helge Poulsen	Deres børn	Alder 1

Meiers første ekteskap

Paul Henningsen Meier (f. 13.04.1773) var i første ekteskap gift 1797 med Rønnaug Torbjørnsdatter Kroksrud (1769-1809). De hadde sju barn:

1. a. Anne (1797 - 1878) g. 1823 m. Petter Christensen Haukedalen (1788 - 1853)

Petter har sannsynligvis gitt navn til Haukedalsgarden som kalles «Pettersgar'n». Det stemmer med at Anne er føderådskone og eier på Haukedalen (Petersgarden) ved folketellingen i 1865:

1.a. Anne Paulsdatter	Føderaadskone	enke	69 år	Norderhov
Ole Olsen	Inderst	Tømmerhugger	gift	49 år (59?) Sigdal
2.a. Inger Petersdatter	hans Kone		gift	41 år Norderhov
Andreas Olsen	deres Søn		ugift	12 år Norderhov
Erik Olsen	deres Søn		ugift	8 år Norderhov
3.a. Ole Olsen	deres Søn	Tømmerkjørsel	ugift	23 år Norderhov

Anne og Petter hadde to barn

2. a. Christen f. 1824 døde som spebarn

2.b. Inger Petersdatter (1825 - 1886) g. 1840 m. Ole Olsen (1807 - 1884) født på Gubberud i Krødsherad som sønn av Rønnaug Eriksdatter Rud (1779 - 1868) og Ole Gundersen Gubberud (1771 - 1808). Rønnaug solgte Gubberud og Ole Olsen vokste opp på Breili som mora kjøpte av faren lensmann Erik på Rud i 1810. Inger og Ole overtok Haukedalen (Pettersgarden) fra 1846 og bodde der med barna:

3. a. Ole Olsen f. 1843 g. 1866 m. Randi Nilsdatter født i Krødsherad 1844. De forpaktet Nedre Haukedalen i 1900 etter sannsynligvis å ha eid garden i 1887. Barn:

4.a. Inger Olsdatter Haukedalen f. 1866 g. m. Martin Andreassen Flaskerud (Målerstua) f. 1858

4.b. Nils Olssen Haukedalen f. 1870 g. m. Karen Ellingsdatter Evjua f. 1871. De bor i Nordby i 1900. Av barna nevnes Randi g. m. Peder Ottosen, Veme

4.c. Olava Olsdatter Haukedalen f. 1874 g. 1914 m. Ole Kristian Andreassen Bårnås (1866 – 1951), Bjerkebråten, Ask

4.d. Ole Olssen Haukedalen f. 1874

4.e. Maren Olsdatter f. 1877 g. m. Gudbrand Anderssen Flaskerud f. 1873. Datteren Ragna Tangen hadde en tekanne i stråmønster etter lensmann Meier. Denne ga hun seinere til Paul Meier f. 1938

4. b. Peter Olsen f. 1880 g. m. Olga Gunnarsdatter f. 1889 fra Toten. De hadde sønnene Olaf, Nils, Anders og Kristian Bernhard Haukedalen

4. c. Ole Anton Olsen f. 1884 g. m. Petra Elise Ellingsdatter Kastet f. 1889. Barnebarn er fotballtrener og -keeper Ole Haukedalen ("Haukis")

4. d. Anna Olsdatter f. 1887 ug.

3.b. Peter Olsen (1847 - 1918). Emigrerte til Calmar, Iowa i 1868. Han ble gift 1877 med Inger Thorine Eriksdatter fra Øvre Oppgarden i Lunder (1859 - 1931). De flyttet til New Norway, Alberta, Canada i 1895. Fra disse stammer Haukedalfamilien i Canada.

3c. Erik f. 1851 døde samme år

3.d. Andreas Olsen Haukedalen f. 1854 g. 1877 m. Kristine Andersdatter Flaskerud f. 1859. Familien forpaktet Veltikold i 1900 og flyttet seinere til Vexal. Barn:

4. a. Anna Haukedalen f. 1882

4. b. Anders Haukedalen f. 1888

4. c. Ole Haukedalen f. 1891 g. 1914 m. Hjørdis Olsen på Berg i Heradsbygda.

4. d. Inger Andrea Haukedalen f. 1894 g. m. Fingar Ruste.

4. e. Aasta Erika Haukedalen f. 1897 g. m. Hilmar Abrahamsen.

4. f. Ole Anton Haukedalen f. 1900 g. m. Evina Ower.

3. e. Erik Olsen f. 1858 forlot Norge i 1876 og kom til Minnesota, USA. Han giftet seg med Gertrude Quigne i 1908. Fra disse stammer Haukedahlfamilien i USA.

1. b. Elling f. 1798 g. 1834 m. Guri Gudbrandsdatter Tranby (1812 – 1840). G. 1845 m. Mari Ellingsdatter Bårnås. Elling var skolelærer på Øverby (Tranby). Etter at faren var død ble Hans Chr. Dahl lensmann fra 1. januar 1833 fram til 1849. Dahl førte all korrespondanse, men det

var visstnok sønnene etter Paul Meier som utførte lensmannsforretningene. Edvard Viker skriver i Norderhovboka av 1914:

”I første halvdel av forrige aarh. – saa fortælles det – hadde Elling Meyer fundet sølv i Helgesaasen i Haukedalsmarken, og han lot Jon Støveren faa nogen klumper av det, som Jon lavet knapper og kavaihegter av. Elling fortalte ogsaa Jon om findestedet, men ingen andre fik vite om det, saa hemmeligheten gik med dem i graven. Anders Pedersen Hallinghaugen lette etter sølvet i Helgesaasen al sin tid, mest om sankthansnætterne, men fandt aldrig noget.”

I Dalen vår nummer 17 er en mulig løsning på ”sølvfunnet” gitt av Jan Solgård:

”Bergverksmiljøet i Norge var ganske lite, selv om de enkelte bedrifter til hver sin tid var de største i Norge. Læremestrene kom fra Tyskland, noen via Kongsberg. Der kunne det være fristende å stikke en klump sølv i lomma. For så å dekke over tjuveriet sa man at man hadde funnet sølv.”

Kanskje hadde Elling fått noe sølv som allikevel var blitt lurt unna på Kongsberg?

Elling flyttet til Kristiania 1879 med kone og en sønn fra første ekteskap (Paul f. 1834) som reiste til Amerika.

1. c. Ingeborg (1799-1801)

1. d. Helge (1800-1821) døde ugift

1. e. Ole (1803-1842) g. m. Marte Olsdatter Oldeie

Ole døpt 19.05.1803 ble gift 1834 med Marte Olsdatter Berg. De bodde på Olde, Haukedalen og Berg og hadde seks barn:

2. a. Peter f. 23.03.1834 døde trolig i 1858

2. b. Ole f. 09.03.1837 døde som spebarn

2. c. Ole f. 23.06.1838 ble gift med Inger Olsdatter Juvet f. 1832. Dette var Ole Olsen Sjøheim som bodde i Bekken i 1865, var forpakter med tømmerkjøring og - hugging på Steinsrud under Uggen i 1875, bodde i Breili både i 1880 og fram til 1896 og i Snåret i 1900. Ingers mor Gunhild Nilsdatter bodde sammen med familien i 1875. Inger Juvet var av Sindreslekta og jeg har beskrevet noen av etterkommerne i Hringariki juni 1996. Ole og Ingers barn er:

3. a. Ole O. Breili (1861 – 1945) g. m. Kristi Olsdatter Haugen (1853 – 1936). De bodde i Nordtjernlia i 1900 og forpaktet Rallerud gård fra 1903. Ole ble ansatt i 1913 som tømmermåler med sønnen Oluf som fløyholder. Barn:

4.a. Oluf (1885 – 1938) g. m. Inger Olsdatter Solli (1882 –1944). Sønnen Otto Breili f. 1912 overtok Øvre Sletaker. Olaf er en annen sønn.

4.b. Sigrid f. 04.11.1886 g. m. Gudbrand Bråten f. 1883. De hadde 12 barn

4.c. Olaf f. 1888

4.d. Inger f. 1890. Det må være den Inger som bodde sammen med besteforeldrene i Snåret i 1900. Hun fikk sønnen Oscar J. Breili f. 1908 med smed Hagbart Johansen

4.e. Gunhild Marie f. 1893. Familien bodde da i Breili

4.f. Kristi f. 1895 utvandret

4.g. Maren Olava

3. b. Ragnhild f. 10.03.1863 utvandret ugift til USA

3. c. Gunhild f. 10.10.1865 i Bekken g. m. Laurits Gundersen Hovland (Vesle-Hovland) f. 1860. Laurits forpaktet visstnok Nedre Halkinrud, men de dro begge til USA

3. d. Narve (1867 - 1946). Født i Bekken g. m. Anne Marie Amundsatter (1867 - 1955) fra Bjørnsbråten i Ådal. I 1900 leier de rom på Ree og Narve er skomager og har skomakerlærling. I følge matrikkelen av 1904 er da Narve eier av Vik under Bjerke. Familien kom til Vik i 1905. I 1913 solgte han Snåret til smedmester Sørensen i Hønefoss for 3.750 kr. Narve og Marie hadde ni barn:

4. a. Torine f. 03.01.1892 i Veltikold g. m. jernbanemann Edvard Somdalen, Oslo

4. b. Inger f. 10.10.1893 i Veltikold g. m. Kolbjørn Bårdal fra Sogn. Han var stasjonsmester på Haugastøl i 1940 og seinere på Dokka

4. c. Amund f. 25.02.1896 på Ree g. m. Gunhild Modalen fra Grefsrud på Nakkerud. Amund var rørlegger. Amund og Gunhild var barnløse. De bodde først hos Amunds foreldre på Vik, bygde Amundstua der Johs. og Ingrid Dalen bor, men flyttet inn i Anne og Edv. Vikers hus på Sokna da Anne døde. Anne var Gunhilds tante og Amunds brorsønn Kjell Breili bor i huset i dag.

4. d. Olga f. 10.07.1898 på Ree g. m. Laurits Larsen, Hønefoss

4. e. Oskar f. 17.04.1901 g. m. Karen. Barn: Leif og Kåre

4. f. Einar (1904 - 1988) g. m. Anna Weisten fra Ask. 3 barn: Kjell, Narve Martin og Arnlaug

4. g. Sigurd f. 07.11.1906 på Vik g. m. Tordis. Barn: Erik og Berit

4.h. Ragnhild (1909 - 1951) g. m. Martin Bjørnstad, Hønefoss

4.i. Harald (1913 - 1980) g. m. Gudrun Arvesdatter Fageraas f. 1911. De bodde på Vik med 3 barn. Gudrun bor nå på Hønefoss sykehjem

3. e. Marte f. 29.02.1872. Hun bor på Jørgensplassen i 1900 og er gift med gråsteinsmurer August Larsen fra Sverige f. 1868. Barn:

4.a. Inga Augusta f. 1894

4.b. Ragnhild f. 1896.

3. f. Elling (1874 - 1949) født på Steinsrud og bodde på Grindebakken arbeiderbolig under Rud i 1900 som tømmerkjører. Elling ble gift 1903 med Anne Olsdatter Ryg (1881 - 1958) fra Hol i Hallingdal. Han bodde da i Snåret. Barna er flere:

4.a. Inga f. 1903 g. m. Alfred Flaskerud f. 1895. De bodde på Ørte fra 1929 og fikk barna Arvid, Astrid og Egil Kristian

4.b. Ole Kristian f. 1905 var ug.

4.c. Oskar Ellingsen Breili (1907 - 1963) g. m. Aagot Ellingsdatter Hagen (1910 - 1978). Barn Inger (1935 - 2000) og Elling f. 1946

4.d. Reidar (1909 - 1981) g. m. Gunvor Snersrud (1907 - 1983) fra Krødsherad. Barn: Sigmund (1935 - 1999) og Asbjørn f. 1940

4.e. Kittil f. 1911 g. m. Nelly Berger (1910 - 2000)

4.f. Einar Ellingsen Breili f. 1913 på Grindebakken g. m. Agnes Fuhre, Krøderen (1922 - 1996). Barn: Jorun f. 1945 og Bjørn f. 1958

4.g. Ragnhild f. 1915 g. m. Hans Torshaug f. 1918, Spikkestad

4.h. Anders (1917 - 1991) g. m. Gerda Bie f. 1925, Oslo

4.i. Sigurd f. 1920 g. m. Liv Bjorland f. 1923, Spikkestad

3. g. Olaves f. 21.12.1875 på Steinsrud. Han er ført opp som arbeider og tømmerhugger med egen husholdning på Øvergaard i 1900. Utvandret i 1904 sammen med søster til Martin Tobiassen, Veme

2. d. Rønnaug f. 04.02.1841 ble g. m. Erik Iversen Strømsått. Rønnaug var tjenestejente på Sjøheim i 1865. Den eneste Erik Iversen som passer i Norderhov var tjenestegutt på Tveten og Norum i 1865. De flyttet i 1896 fra Steinsrud til Breili som de kjøpte av Ole Olsen Sjøheim. Folketelling 1900 for Breivaslien viser at sønnene bodde hjemme fortsatt:

Erik Iversen	Husfar	Gaardbruger (selveier)	f. 1841
Rønnøg Olsdatter	Husmor	Gaardbrugerkone	f. 1842
Iver Eriksen	Sønn	Ugift tømmerkjører	f. 1870
Ole Eriksen	Sønn	Ugift tømmerkjører	f. 1876

(Han var født i 1875 i følge Norske Gardsbruk)

Rønnaug og Eriks barn var:

3. a. Iver Breili (1870 - 1954) g. m. Gunhild Marie Olsdatter Solli (1884 - 1962) av Sindreslekta. De tok over Breili i 1902. Barn:

4.a. Else f. 1916 g. m. Ovar Bergsrud f. 1922. Barn: Odd og Jan

4.b. Ove (1918 - 1978) g. m. Magnhild Thorsrud (1907 - 1994)
De eide Breili (1947 - 1967)

4.c. Rolf Breili f. 1920 g. m. Thora Bakken f. 1919 Hun er av
Tørrhardenslekta fra Ådal. Barn: Gerd Toterud og Karin

4.d. Ile (1922 - 1993) g. m. Olga Bjorøy f. 1921, Bergen. Barn: Ole
Ivar

4.e. Olav f. 1925 g. m. Kari Haugen fra Heggen, Veme f. 1924. Barn:
Grete og Svein

4.f. Ragna f. 1928 g. m. Reidar Roen f. 1926, Bente-Støveren. Barn:
Kjell Arne og Gunn Marit

4.g. Liv Magnhild f. 1931 g. m. Thorvald Nordengen f. 1928, Ask.
Barn: Randi og Morten

3. b. Marte (1873 - 1915) g. m. Anton Finnevolden. Anton ble ansatt som ekspeditør ved Lunder samvirkelag på Fossheim i 1924. Vi finner familien under Finnevolden i Krødsheradboka og i Ellefsens hefte om Brækka-slekta: Anton Gulbrandsen Brækka (1873-1942) gm Marthe Eriksdatter Steinsrud (1872-1915) med barna:

4.a. Ragna (1896 - 1966) gm Asle Brækka (1891 - 1986), Brekkebygda

4.b. Tina Gustava (1898 - 1984) gm Johan Hovde (1896 - 1973),
Vikersund

4.c. Erik (1902 – 1974) gm Gunhild Gladhus (1894 – 1983),
Brekkebygda

4.d. Borghild (1906 – 1989) gm Sverre Smehaugen, i Oslo

4.e. Bernt (1909 – 1994) gm Gina Gudbrandsdatter Lien, har bruket
Finnevolden (overført til Ringerike som gnr. 310/2).

4.f. Anna f. 1913 gm Gudbrand Raastad f. 1910, Hønefoss.

3. c. Ole Breili (1875 - 1958) g. 1906 m. Randi Hansen f. Braathen (1881 -
1925). De kjøpte Flaskerud i 1922. Barn:

4.a. Arve døde tidlig

4.b. Einar (1906 –1974) flyttet til Oslo. Han var gift to ganger

4.c. Borghild (1909 –1992) g. m. Harald Solli. De bodde på Flaskerud i
enebolig - ingen barn

4.d. Ragnhild f. 1910 g. m. Arne Odden, Hønefoss. Sønnen postmann på
Sokna

4.e. Inga (1912 –1992) ug.

4.f. Olga (1916 – 1991) flyttet til Oslo

4.g. Hilma f. 1917 g. m. Feen, Stokke i Vestfold

4.h. Sigurd (1918 – 1993) g. m. Emmy Mary Berntsen f. 1912. Overtok
gardsbruket på Flaskerud. Barn: Sigmund og Torild

4.i. Bertha f. 1919 g. m. Astor Vahl. Barn: Randi Kjos

4.j. Martha f. 1921 g. m. Gudmund Setra f. 1918. De bor i enebolig på
Flaskerud

3. d. Berte Dorthea (1878 – 1879)

3. e. Berthe f. 1880 - døde tidlig.

2. e. Ingeborg f. 1844

2. f. Gjertrud f. 15.04.1846 var g. m. Kolbjørn Ellingsen Redalen f. 1833. Gjertrud
Olsdatter var tjenestejente hos Kahrs på Borgerud i 1865. Gjertrud og Kolbjørn finnes
på Sjøheim i 1875. De fikk kun ett barn:

3. a. Elling Sjøheim (1870 -1942) g. 1898 m. Karoline Palmesdatter Aure (1876 - 1950). Elling drev forretning - først i Veltikoll, så på øvre Berg og deretter på Sjøheim fra 1890-åra. I Ringerikes Blad stod følgende notis i 1897:
«Elling Kolbjørnsen Sjøaheim er meddelt Handelsbrev til Landhandel paa Sjøaheim i Lunder Anneks til Norderhov.»

Deres sønner var begge ugifte:

4.a. Kolbjørn (1899 - 1982)

4.b. Georg Sjøheim (1901 - 1987)

Vi finner Gjertrud med etterkommere i folketellingen 1900 under Sjøheim:

Kolbjørn Ellingsen	Husfar	Gift	Gardbruger, selveier	Født i 1831
Gjærterud Olsdatter	Husmor	Gift	Gardbrugerkone	Født i 1844
Elling Kolbjørnsen	Søn	Gift	Landhandler	Født i 1870
Karoline Palmesdatter	Sønnens kone	Gift	Landhandlerkone	Født i 1876
Kolbjørn Ellingsen	Sønnens søn	Ugift	Sønnesøn	Født 23.08.1899

Det var stor trafikk ved Rallerud og Haverstingen i forbindelse Bergensbanens anlegg på begynnelsen av 1900-tallet. Elling Sjøheim hadde derfor også forretning der en periode. Han og Karoline overtok Rishovdsetra i 1911.

1. f. Torbjørn (1806-1849) g. m. Ragnhild Syversdatter Haukedalen (1805 - 1835).

Deres sønn Anders f. 1833 var g. 1862 m. Eli Knutsdatter Bårnås. De har datteren Randine f. 1864 og utvandrer 17.11.1868. I 1900 er Eli enke på plassen Hullet på Tyrstrand med fire sønner født på Tyrstrand og døtrene Randine og Maren.

1. g. Ingeborg f. 1808 g. 1834 m. Amund Haagensen Opperud (1806 - 1888)

Hun er i tjeneste hos Paul A. Strande i Ådal i 1832. I 1865 er hun oppgitt som fraskilt i folketellingen i Vikar sogn under Haugen plads. Ingeborg er husmandskone med jord og har datter, datterdatter og pleiedatter (Karen Ellingsdatter f. ca. 1854) boende hos seg. Dessuten bor datteren Else hos faren som er husmand med jord Amund Haagensen som er oppført som fraskilt under Amundstuen plads i samme sogn. Disse informasjonene er bekreftet av Eigil Elsrud (pers. medd.). Han har skrevet om familien i et uferdig manuskript om Opperud (295/25). I følge Elsrud ligger Amundstuen og Haugen kun om lag 250 m fra hverandre. Ingeborg og Amund hadde to døtre:

2.a. Rønnaug Amunds datter f. 1836 g. 1866 m. Jahn Andersen f. 1840 i Sverige. De bodde i Haugen under Vikar i mange år før de i 1875 bosatte seg i Korgerud ved Semmen. De er der i 1900 og Jahn er fortsatt svensk statsborger med tittel jord- og skogarbeider, smed? Etterkommerne kaller seg Korgerud og Jansen.

3.a. Elling Jahnsen f. 1873 g. m. Eli Andreasdatter f. 1876. De bor i Korgerud i 1900. Det er følgende barn i tillegg til Karl som døde tidlig:

4.a. Ragna Ellingsdatter f. 1898 g. m. Petter Bentsen f. 1887. Sønn Arne

4.b. Ingeborg f. 1902 g. m. Nils Sannerud f. 1895. Barn: Einar, Olaf og Inger. Olafs barn Ole og Wenche har gode idrettsprestasjoner.

4.c. Johan Korgerud f. 1904 g. m. Maren Gulsplassen f. 1904. Deres barn er idrettstvingene Erling og Nils Korgerud f. 1937. Nils har Nordre Korgerud fra 1986. Erling har Aslebråten fra sin mors side

4.d. Karen f. 1910 g. m. Olaf Vestby

4.e. Anders f. 1913 g. m. Mary Døvik f. 1912. Barn: Bjørg, Per Elling, Arne, Karen og Egil

4.f. Olav Jansen (1917 – 1985) hadde Nordre Korgerud fra 1944. Han var ugift

3.c. Elise Jahnsdatter f. 1874

2.b. Else Amundsdatter f. 1840 gift 1861 m. Ole Gulbrandsen f. 1836 i Amundstua/Bergsundlia. De utvandret i 1867 til Amerika med barna:

3.a. Olia 6 år. Olia bodde hos mormor Ingeborg i 1865.

3.b. Anders 3 ½ år

3.c. Ingeborg ½ år

Meierslekta i Soknedalen slik den går over i Breili
 Ragnvald Lien
 Kåseri i Ringerike Slekthistorielag
 Ringerike videregående skole
 09.10.2001

Paul Henningsen Mejer
 13.04.1773 – 30.05.1832

Gift med

Rønnaug Torbjørnsdatter Kroksrud
 (1769 - 1809)

1.a. Anne (1797 – 1878) g. m. Petter Christensen Haukedalen (1788 – 1853)	1.b. Elling f. 1798	1.c. Ingeborg (1799 – 1801)	1.d. Helge (1800 – 1821)	1.e. Ole Paulsen (1803 – 1842) g. m. Marte Olsdatter Oldeie	1.f. Torbjørn (1806 – 1849) g. m. Ragnhild Syversdatter Haukedalen f. 1805	1. g. Ingeborg Paulsdatter f. 1808 g. 1834 m. Amund Haagensen Opperud (1806 – 1888)
---	---------------------	-----------------------------	--------------------------	---	--	---

2.a. Peter f. 1834	2.b. Ole f. 1837 døde som spebarn	2.c. Ole Olsen f. 1838 g. m. Inger Olsdatter Juvet f. 1832	2.d. Rønnaug f. 1841 g. m. Erik Iversen Strømsått	2.e. Ingeborg f. 1844	2.f. Gjertrud f. 1846 g. m. Kolbjørn Ellingsen Redalen/ Sjøheim f. 1833
--------------------	-----------------------------------	--	---	-----------------------	---

3.a. Ole Olsen Breili (1861 - 1945) g. m. Kristi Olsdatter Haugen (1853 – 1936)	3.b. Ragnhild f. 1863 utv.	3.c. Gunhild f. 1865 utvandret	3.d. Narve (1867 – 1946) g. m. Anne Marie Amundsdatter (1867 – 1955)	3.e. Marte f. 1872 g. m. August Larsen f. 1868	3.f. Elling f. 1874 g. m. Anne Olsdatter Ryg f. 1881	3.g. Olaves f. 1875 utvandret
---	----------------------------	--------------------------------	--	--	--	-------------------------------

4.a. Torine f. 1892	4.b. Inger f. 1893	4.c. Amund f. 1896 g. m. Gunhild	4.d. Olga f. 1898	4.e. Oskar f. 1901	4.f. Einar (1904 - 1988) g. m. Anna Weisteen	4.g. Sigurd f. 1906	4.h. Ragnhild (1909 – 1951)	4.i. Harald (1913 – 1980) g. m. Gudrun
---------------------	--------------------	----------------------------------	-------------------	--------------------	--	---------------------	-----------------------------	--

4.a. Inga f. 1903	4.b. Ole Kristian f. 1905	4.c. Oskar f. 1907	4.d. Reidar f. 1909	4.e. Kittil f. 1911	4.f. Einar f. 1913	4.g. Ragnhild f. 1915	4.h. Anders f. 1917	4.i. Sigurd f. 1920
-------------------	---------------------------	--------------------	---------------------	---------------------	--------------------	-----------------------	---------------------	---------------------

3.a. Iver Breili (1870 – 1954) g. m. Gunhild Marie Solli (1884 – 1962)	3.b. Marte (1872 – 1915) g. m. Anton Finnevolden (1873 – 1942)	3.c. Ole Breili (1875 – 1958) g. m. Randi Hansen Braathen (1881 – 1925)	3.d. Berte f. 1880 døde tidlig
--	--	---	--------------------------------

4.a. Else f. 1916 g. m. Ovar Bergsrud	4.b. Ove (1918 – 1978) g. m. Magnhild Thorsrud (1907 – 1994)	4.c. Rolf Breili f. 1920 g. m. Thora Bakken	4.d. Ile (1922 – 1993) g. m. Olga Bjørøy	4.e. Olav f. 1925 g. m. Kari Haugen	4.f. Ragna f. 1928 g. m. Reidar Roen f. 1926 (Bentestøveren)	4.g. Liv Magnhild f. 1931 g. m. Thorvald Nordengen
---------------------------------------	--	---	--	-------------------------------------	--	--

Slekt etter lensmann i Lunder Paul Henningsen Meier (1773-1832) - II

Under «Halvor Hoel-opstanden» i 1818 der bønder reiste seg mot den «tvungne sølvskatten» i 1816, var Paul Meier på Bjerke ivrig leder i Søknedalen. Han unngikk å bli arrestert, men var i avhør etterpå. Hans delaktighet forhindret ikke at han ble lensmann i Lunder. Ja, kanskje var dette grunnlag for at han ble valgt til bondelensmann fra 1822 til sin død i 1832.

Bondeopprøret i 1818 var ikke først og fremst en organisert politisk aksjon, men en organisert oppstand på linje med tidligere opprør under eneveldet. Vi må se sammenhengen med uår, blant annet i 1817, og den tunge skattleggingen som sølvskatten innebar for mange. Virkelig organisert bondepolitikk oppsto med "bondevenn" - foreninger og, etter hvert, med partiet Venstre.

På forsommeren kom det en husmann fra Ådalen over til Lunder kirke med oppmoding om å sende noen til bondelederen Halvor Hoel på Hedmarken. Meier var villig og er den eneste ringeriking som en sikkert veit har vært hos Hoel. Det ble bestemt å kalle sammen til et møte i Kristiania 20. juli. Det ble vedtatt å sende følgende brev:

"Til Norges Storting!

Nøden i Landet er saa stor, at en Mængde Mennesker ikke faaer Føden til Munden. Vore Gaarde ligge paa mange Steder næsten øde. Da vi formedelst Pengemangel intet Frøkorn have kunnet bekomme, nogle have saaledes faaet tilsaaet Halvparten, andre igjen mindre, den Ene kan ikke hjelpe den Anden, tvertimod er man nødsaget til at fordre sit Tilgodehavende ved Rettens Midler som tilsidst intet hjælper – uden for en som høster Fordeel av en andens Ulykker.

I mange Egne er allerede Skovene udhugne, da vi i flere Aar have været nødsagede at fælde Trærne for at disse til Dyrene at afskrabe Bark for at opholde Livet. – At vi som selvstændige Folk haver faaet igjen 2 Skilling af en gamle Daler er enhver bekjendt, at vi mderpaa er bleven paalagt en svær Sølvskat og Næringskat m. m., at man haver brændt vore Penge-Repræsentationer, saa der blant almindelige Mand ikke findes nogen igjen, og at det som Følge heraf er pantet og solgt for en Spotpris vore uundværligste Huusfornødenheder. - dette er bekjendt for Enhver, og at samme vil *continuere* troer vi fuldkommen, hvorved vi som Betlere maa forlade vort kjære Bosted, vore Gaarde og al Eiendom, hvilket er Sandheder, som vel ingen Sagkyndig kan nægte. ..."

Meier selv hadde fått føle de vanskelige tidene på begynnelsen av 1800-tallet. Etter at han kjøpte en part i Bjerke i 1810, gikk det nedoverbakke og det ble holdt offentlig auksjon i 1816. Meier kjøper igjen innmarka i 1817, men ved oppgjør av boet etter hans død i 1832, var det stort underskudd.

I brevet til Stortinget var det videre et forslag til låneinnretning som kan gjøre at bøndene klarer forpliktelsene sine. De ønsket å følge Sebbelows finansplan som lovet mer penger og altså var inflasjonistisk. Stortinget behandler ikke – bare refererer – bøndenes brev. Det gikk ny ordre fra ledelsen i bondeopprøret at alle skulle gå mot Kristiania 12. september. Det kom folk fra Hallingdal over Enderud til Soknedalen og videre til Sundvollen. Litt før Jonsrud i Lommedalen stakk Meier av til Bærums Verk og unngikk å bli arrestert.

Etterspill

Selv om Meier ikke ble arrestert, har han nok vært en viktig drivkraft i opprøret. Halvor Hoel selv hadde også kløkt til å unngå å bli tiltalt. Han var åpenbart bakspilleren i opprøret, men styresmaktene var mest opptatt av å slå ned på oppløpet rettet mot Stortinget. Det ble først gjennomført forhør i Hallingdal der også Hoel og Meier møtte i 1819. Meier fulgte den sykelig Hoel tilbake til Hedemarken og utrykte 28. mars skriftlig vilje til å møte der ved neste avhør for å spare Hoel veien til Ringerike. Dette viser at Meier sto Hoel nær, men begge må ha vært forsiktig i sine uttalelser da de slapp tiltale. Et brev Jacob Hoel skrev 21. mai 1821 til sin kone, viser at Meier tydeligvis ønsket noe godtgjøring for sin hjelpsomhet:

”Erik Lundesgaarden viste mig et Brev fra Poul Meyer hvori han beraaber sig paa at jeg har loft ham $\frac{1}{4}$ Tønde hvide Ærter. Dette kan gjerne hænde, skiønt jeg ikke nu kan erindre det, maaske det var bedst at lade ham faae dette ifald han indfiner sig. Ligeledes faaer du hilse Halvor at han gjør Fordring paa Kornvarer af ham for hans R[eise?] til Hedemarken, maaske det var bedst at tilfredsstille ham”

Det var politikk som ble utkjempet i den unge norske staten etter 1814. Vi skal ikke se bort fra at Meier ble brukt i spillet mellom de som ønsket å styrke bondebefolkningen og de som ønsket en innstramming for å hindre inflasjon. Lokalt var lensmann Erik Olsen Rud og gardbruker og seinere stortingsmann Erik Ellingsen Lundesgaarden sterke typer. Det var i hovedsak en kamp i mellom kongen (Karl Johan regjerte 1818 –1844) og Stortinget. Bøndene var i denne omgang på kongens side; de var ennå ikke klare til å gå inn for fullt i Stortinget og ta makta. Det skjedde først gjennom ”Bonde-Stortinget” i 1833 og kulminerte med innføring av parlamentarismen i 1884.

Det er blitt vurdert om opprøret kan ha vært delt i en aksjon på grunn av dårlig omsetning av tømmer i dalene (Valdres, Hallingdal og Ringerike) og en aksjon på grunn av generelt dårlig omsetning av jordbruksprodukter på flatlandet i øst (Hedemarken, Romerike og Asker). Det er klart at vi i vår tid vil se på aksjonene som uttrykk for en legitim demokratisk rett som ikke burde straffes med fengselstraff. Her hadde den nye norske staten fortsatt igjen gammelmodig tankegods fra eneveldets tid.

Meiers andre ekteskap

Paul Henningsen Meier ble g. 23.07.1813 m. Helga Syversdatter Haukedalen (1796 – 1877). Hun finnes under Modalen i 1801:

Sivert Gulbrandsen	Huusbonde	Alder 45	Begges 1te ægteskab	Bonde og gaardbeoer
Kierstie Hansdatter	Hans kone	Alder 44	Begges 1te ægteskab	
Anne Sivertsdatter	Deres børn	Alder 14		
Gulbrand Sivertsen	Deres børn	Alder 10		
Gunil Sivertsdatter	Deres børn	Alder 8		
Helga Sivertsdatter	Deres børn	Alder 6		

Med Helga Sivertsdatter hadde Meier seks barn:

1. h. Engebret Sveri f. 1815 g. 1842 m. Ragnhild Sindresdatter Rudseiet.

De var barnløse. Vi finner dem i Sværi - en husmannsplass under Bårnås - i 1865:

Engebret Paulsen	husfar, husmann med jord	gift	51 år	Norderhov
Ragnhild Sindresdatter	hans kone	gift	50 år	«
Olaf Nilsen	bortleiet, fattig		8 år	«
Anders Nilsen	« «		6 år	«

Husdyr: 2 storfe, 7 faar. Utsæd: 3/8 t. bygg, 1/4 t. blandk., 1 tønne poteter

1. i. Anders f. 1817

1. j. Syver Syverslykke f. 1820 g. m. Sigrid Olsdatter

Syver og Sigrid Olsdatter fra Nes i Hallingdal fikk sju barn hvorav seks reiste til Amerika. Den yngste Torbjørn f. 1868 ble boende i Lunder. Han ble kalt Torsten (Tosten) ved dåp og konfirmasjon og er far til Olaf Meier med flere.

Sjurslykkje ligger under øvre Berg, mens familien bor på Hagan under nedre Berg i 1865. Det må være Hagan på Holleia, nabo til Vinterroa:

Syver Paulsen	husfar, husmann med jord	gift	46 år	Norderhov
Sigrid Olsdatter	hans kone	gift	37 år	Næs, Hallingdal
Berte Syversdatter	deres datter	ugift	16 år	Norderhov
Pauline Syversdatter	deres datter		13 år	Norderhov
Randi Syversdatter	deres datter		7 år	Norderhov
Ole Syversen	deres sønn		9 år	Norderhov
Andre Syversen	deres sønn		4 år	Norderhov
Udøbt Drægebarn	deres sønn, f. 10.12.1864		1 år	Norderhov

Husdyr: 2 storfe, 2 faar. Utsæd: 3/8 t. blandkorn, 1/2 t. havre, 1 1/2 t. poteter.

1. k. Rønnaug Paulsdatter f. 26.10.1824 g. m. Bjørn Nilssen Bråten

Bjørn var 50 år i folketellingen i 1865. De var selveiere på Braaten - et Haukedalsbruk - Se Dalen vår nr. 12 s. 17

Barna var:

2. a. Pauline f. 25.02.1845 - giftet seg i 1865 med skiløperen Elling Andersen Bekken f. 01.10.1840. Se Hringariki 1995. I Anfinsbråten i 1865. Barna er:

3.a. Anders f. 1865

3.b. Bolette Randine f. 1867

2. b. Ole - 18 år i 1865. Han bor da i Anfinsbråten. Gift 1875 med Karen Aslaksdatter Oppegårdseie (Roa) f. 18.03.1853. Bosteder Oppegårdseie, Tuftin, Veltikoll. De fikk seks barn. Dessuten hadde Ole sønnen Johan August f. 18.05.1873 med Tea Kristiansdatter Røsby. Jeg tar med en datter:

3. a. Karoline f. 1879 g. 1903 m. Martin Tobiassen d. 1939. De eide og drev Stubberud på Veme. Barn: Konstanse, Lilly, Oddvar f. 1907 g. 1929 m. Asta Fugleberg f. 1909, Magda, Bergljot, Olaf, Arne, Martha, Margit, Erland.

2. c. Henrik Bjørnsen f. 10.01.1851 g. m. Randi Andersdatter. De bodde i Heggelia under Semmen i Ådal

2. d. Berte Helene Bjørnsdatter Haukedalseie (1854 - 1924) g. 08.05.1880 m. Andreas Anderssen Solli (1852 - 1928). Han er av Sindreslekta og var snekker og tømmermann. De bodde i Løken og i Ørteshue. Barn:

3. a. Gunhild Andreasdatter Solli (1881 - 1956) g. 1901 m. Nestor Sindressen Kollen (1876 - 1961). De hadde barna:

4.a. Bernt (1902 - 1927)

4.b. Astrid g. m. Bernt Tuftin. Datter Gerd Lurfaldet.

4.c. Nils Solbakken (1907 - 1982) g. m. Olga Bårnås (1908 - 1969) datter av Olava Olsdatter Haukedalen og altså 5. generasjon i Meiers 1. ekteskap. Nils og Olgas barn er Kirsten og Audun.

4.e. Gunvor (1912 - 2001) g. m. Kåre Olsen Roa. Ingen barn.

4.d. Håkon Solbakken (1915 - 1993) g. m. Jenny Larsen. Håkon kjørte rutebilen til Strømsoddbygda og de bodde i Veltikoll. Sønn Helge.

4.f. Godtfred Solbakken (1918 - 1988)

3. b. Anders Andreassen Solli (1883 - 1961) g. m. Ragna Mathilde Andersdatter Dalen f. 1892. De bor på Ørteshue og får barna (kilde Dalen vår nr 13 s. 36):

4. a. Birger (1913 –1988) g. m. Tora Bråten fra Ådalen. Datter: Ragna Sollie, Vikar. Birger skrev også Sollie med e.

4. b. Håkon (1915 – 1975) g. 1938 m. Harriet Johansen f. 1916 i Haugsbygd. Drev og eide bruket Råssum på Ask fra 1941. Datter: Kati Helgesen

4. c. Anna g. Hansen, Tønsberg. To barn, jenta heter Ragna

Ragna dør og Anders gifter seg på nytt med Bergliot Knutsen (1898 - 1964) fra Frogn. Anders og Bergliot traff hverandre som tjenestefolk på Øvre Lundesgård hos Herman Oppen. Familien bor mest i Høghaug og flytter til Land i 1938. I trappehella på Høghaug kan en fortsatt lese Solliguttas navn risset inn.

De får barna:

4. d. Arne (1922 – 1961) g. Mary Brua, Sundvolden

4. e. Hjørdis (1923 –1988) ug.

4. f. Leif (1925 – 1998) g. m. Ragnhild Larsen, Oslo

4. g. Kåre (1926 - 1941) kappkjørte med barnesluffe i Kjosvika ved Landsdalen på Torevannet og druknet da han gikk gjennom isen. Martin var med og forteller at han var 10 – 15 cm fra handa til broren. De skreik etter hjelp og Guttorm Land kom med båt, men det var for seint.

4. h. Sverre (1926 – 1998) g. m. Dagmar Sønsterud, Hole, ekspeditør hos gullsmed Jørgensen

4. i. Bjarne (1927 - 1945) døde også som ung: Han druknet da ferja gikk ned i Skinnessundet.

4. j. Martin f. 1929 g. m. Eli Moen f. 1933 i Krødsherad. Barn: May Elin, g. m. Bjørn Maribo som eier Nedre Land, Anita

4. k. Bjørg Aslaug (1931 - 1983) g. m. Thorleif Brenden

3. c. Bernt A. Solli (1885 - 1964) g. m. Gunhild Solli f. Braaten (1890 - 1919). Barn:

4. a. Anders Berntsen Solli (1910 - 1983)

4.b. Ole Berntsen Solli, Ask

3. d. Ragna Solli f. 1888 g. 1907 m. Martin Bråten sønn av Halvor Bråten og Ragnhild Grønvold. Martin var fra plassen Bråten under Ålde, men kom til Løken under Nedre Berg i 1911 og flyttet til Solbakken i 1928 da han skulle hogge tømmer i Blikrudmark. Nestor Kollen med familie måtte da flytte fra Solbakken til Veltikoll. Ragna og Martins barn er:

4. a. Herman f. 1907 g. m. Olava Tryterud

4. b. Arnt f. 1909 g. m. Else Åsen (1920 – 2001). Arnts datter Martha g. m. Per Jørgensen fra Selbu eier Solbakken fra 1999.

4. c. Reidar f. 1911 g. m. Gunvor Løkke f. 1916

4. d. Borghild f. 1913 g. m. Magnus Gulbrandsen på Slette. De hadde barna Åge og Per. Borghild hadde de to brødrene Rolf (1935 - 1978) og Karsten Bråten (1935 - 1980) som fikk MS.

4. e. Ragnhild f. 1915 g. m. Edvin Solheim (1913 -1994)

4. f. Alf f. 1917 g. m. Ragna Nygård f. 1913

4. g. Karen (1920 - 1979) g. m. Ole Tryterud nevø til Olava (se 4.a!)

4. h. Kåre f. 1922 g. m. Astrid Heia (søster til Torleif, Sigurd og Olga Heia)

4. i. Ragnar f. 1924 hadde Solbakken fram til 1999. Ragnar er ugift og bor nå i Sokna sentrum.

4. j. Martha (1932 - 1999) g. m. Anders Bekken f. 1922 på Rosenlund. Her er på en måte ringen sluttet: Utgangspunktet for denne oversikten får avkom som i 4. generasjon kommer tilbake til nærmest samme garden! Riktignok bodde Meier på Øvre Bjerke og Martha på Nedre (Rosenlund).

3. e. Anna f. 1891

3. f. Olaf f. 1893 eide Ørteshue og solgte i 1929 til Alfred Flaskerud

3. g. Bertha Anette f. 1896 var frisørdame hos Berte Gundersen, men flyttet seinere til Sem ved Tønsberg og drev som frisør

2. e. Gudbrand Bjørnsen f. 24.06.1857 reiste til Amerika i 1883, men kom tilbake og ble g. m. Bolette Eriksdatter Astridbråten f. 1873. Deres datter er:

3. a. Borghild Randine Gudbrandsdatter f. 1900 g. m. Anders Ellingsen Sandum f. 1888. Barn:

4. a. Emil Sandum f. 1927 g. m. Alma Åsen f. 1933

2. f. Beate Bjørnsdatter f. 20.1.1860 g. m. skredder Andreas Haraldsen f. 31.03.1858.
De bodde i Nedre Modalen og på Veme. Barn:

3.a. Gina Randine f. 1882

2. g. Anna Randine Bjørnsdatter f. 15.03.1863 g. m. Kristian Torstensen
Langvandsbråten f. 16.10.1856. De bodde på Høgskog og Narverud. Barn:

3. a. Ingeborg f. 06.11.1888

3. b. Arnt (1901-1991) var gift med Bolette Haukedalen f. 11.11.1908. Se
Hringariki 1998 (2).

4.a. Kristian Langvandsbråten f. 1938 g. 1962 m. Signe Svaalestog fra
Fyresdal f. 1940.

4.b. Arne Langvandsbråten f. 1950

2. h. Maren Elise f. 13.05.1868 g. m. Peter Andreassen Drolshamar/Torgersbråten f.
1868. Han kjøpte Plassen på Veme i 1907. Barn:

3. a. Einar Pettersen f. 1895 g. m. Petra A. Smedshammer. Tok over Plassen i
1931. Barn:

4. a. Paul f. 1920

4. b. Ruth f. 1922

4. c. Erling f. 1925. Eier Plassen fra 1973 - jorda er ikke i bruk.

4. d. Peder f. 1926

4. e. Borghild f. 1929

4. f. Synnøve f. 1935

4. g. Marit f. 1938

4. h. Reidun f. 1939

1. l. Anne Kristine (1827 – 1908) g. 1850 m. Jakob Hansen Vinterroa (1823 – 1908)

Vinterroa er et bruk under nedre Berg. Her er tellingen fra 1865:

Jakob Hansen *	husfar, husmann med jord	gift	40 år	Norderhov
Anne Paulsdatter	hans kone	«	37 år	«

Hans Jakobsen	deres sønn	15 år	«
Anders Jakobsen	deres sønn	3 år	«
Helene Jakobsdatter	deres datter	12 år	«
Berte Jakobsdatter	deres datter	10 år	«
Margrete Jakobsdatter	deres datter	7 år	«
Sigrid Ellingsdatter	føderaadskone	enke 80 år	«

Husdyr: 1 storfe, 2 faar. Utsæd: 1/16 tønne bygg, 3/16 t. blandkorn, 3/8 t. havre, 1 t. poteter.
Sigrid Ellingsdatter: Husdyr: 1 storfe. Utsæd: 1/16 t. blandkorn, 1/8 t. poteter.

2. a. Hans Jakobsen Vinteroa f. 1851 g. 1886 m. Kristi Eriksdatter Veltikold f. 1851 på Slevikbråten. Familien til Hans Jakobsen bor i Veltikold, en husmannsplass under Nedre Lundesgård, i 1900. Husmannsplassen ble solgt til Norderhov kommune i 1921 i forbindelse med byggingen av Lunder gamlehjem. Eier av husmannsplassen med omliggende tomt har vært Håkon Solbakken, mens Ringerike kommune eier den øvrige jordvegen. Her er ringen forøvrig sluttet da Hans Vinterroas tippoldebarn Morten Landsdalen nå har kjøpt Veltikoll. Hans Vinterroa var den siste husmannen i Veltikoll og er dessuten tømmerhogger i følge 1900-tellingen. Hans og Kristi har barna:

3. a. Turi Oset (1880 - 1959) g. m. Gunder Gunnarsen Oset (1875 - 1948). De flyttet seinere til Landsdalen. Barn:

4. a. Bernt Landsdalen (1900 - 1975) g. m. Marie Landsdalen (1903 - 1985) bestyrer på Lunder gamlehjem

4. b. Kristine (1903 - 1985) g. m. Harald Aschim (1897 - 1959), Hen

4. c. Gudrun Landsdalen (1905 - 1999) ugift

4. d. Halvor Landsdalen (1907 - 1963) g. m. Ågot f. Nilsebråten (1903 - 1973)

4. d. Kristi (1909 - 1997) g. m. Bjarne Thorvaldsen (1910 - 1977)

4. f. Elise Landsdalen (1911 - 1974) g. m. Anders Hjelmerud (1907 - 1985)

4. g. Torleif Landsdalen (1914 - 2000) g. 1945 m. Signe Andersdatter Strand f. 1923

4. h. Gunnar Landsdalen (1916 - 1995)

3. b. Kristine f. 1880. De fikk altså tvillinger før de ble gift

3. c. Johanna Vinteroa f. 1887 - utflyttet til Morskogen.

3. d. Kristi («Kistina») Vinteroa f. 1890 - bodde i Oslo.

3. e. Halvor Vinteroa/Hanssen/Veltikoll (1895 - 1956) g. 1918 m. Berta Sindresdatter Kollen (1896 - 1978). I 1922 fikk Halvor skjøte fra Ole Sindresen Kollen (1878 - 1969) på g. nr. 161, br. nr. 3 for 9000 kr. Kollen var opprinnelig husmannsplass under Blikrud, brukt av Bertha og Oles far Sindre Anderssen Kollen fra ca. 1875. Halvor og Berthas Barn:

4. a. Bergljot Kristine f. 1920 g. m. Anders Andersen

4. b. Harald Sverre f. 1922 g. m. Astrid Gunvaldsdatter Maribo

2. b. Helene f. 1854

2. c. Berte f. 1856

2. d. Margrete f. 1859 g. 1881 m. smed Martin Halvorsen Heggen (1858 - 1898), på Vælstangen

2. e. Anders f. 1862

2. f. Elling f. 1867

2. g. Elise f. 1870

1. m. Paul Paulsen f. 1832 g. m. Anne Andersdatter.

En Paul er født 30.5.1832, det må være samme dag som faren døde. Han hadde følgende faddere: Petter Haukedalen, Elling Meier, Torbjørn Paulsen Meier, Anne Haukedalen, Maren Amundsdatter Bjerke. Poul ble konfirmert i 1849.

Følgende familie finnes i folketellingen under Torserud på Veme i 1865:

Paul Paulsen	Husmann med jord	35 år
Anne Andersdatter		33 år
Paul Paulsen		12 år
Gunhild Paulsdatter		8 år
Anders Paulsen		4 år
Gudbrand Paulsen		1 år

I 1900 er en Paul Meier talt under Stensrud (G. nr. 62 b. nr. 16):

Paul Meier	Husfar, husmann med jord	f. 1830 i Lunder
(Merknad: Hovedbygningen)	Gaardsarbeide/Tømmerhugst	
Guri Olsdatter	Husmor, husmannskone	f. 1837 i Lunder
Ole Hansen	Forhenværende sagmester	f. 1825 i Kristiania

Dette er den riktige Paul og han må være født i 1832 (se 2.f.) og hans første kone Anne må være død i 1900. Anne Andersdatter Øverby var født i 1834 i Lundesgaardseie i følge Dalen vår nr 19 s. 7. Paul Meier f. 1938 opplyser at hun døde i 1868 Paul og Anne ble g. 1852 hadde i hvert fall følgende barn:

2.a. Paul Paulsen f. 1853 g. 1875 m. Thorine Olsdatter f. 1852 på Slette i Lunder, bodde på Støvernplassen i 1900. Thorine var datter av Ole Halvorsen Treangen/Halbakken og Ingeborg Haugen fra Brekkebygda. Ingeborg døde da yngstesønnen Halvor ble født i 1855. Paul og Thorines barn:

3.a. Peter f. 1876

3.b. Inga f. 1880 g. 1907 m. Oskar Valdemar Hansen Johnsrud f. 1882

3.c. Anders Paulsen f. 1882

3.d. Olav Paulsen f. 1884

3.e. Hans Andreas Paulsen f. 1887. Familien bor på Støvereneie.

3.f. Petra f. 1889 – døde samme år

3.g. Berta Paulsdatter f. 1891

3.h. Petter Paulsen f. 1893 var ungkar og jobbet på Tegleverket som fliskjører med trillebår. Han var kort av vekst og hevdet at han ble så lang i arma at han kunne tørke seg i r.. med ålbogan

3.g. Tilla Petterine Paulsdatter f. 1894

2.b. Gunhild f. 1857 g. 1882 m. Elling Fredriksen Gryte fra Ådal f. 1840. Barn:

3.a. Gunda Andrea f. 1875

2.c. Anders f. 1862

2.d. Gudbrand f. 1865. Han ble g. 2. m. Beate Pedersdatter Haukedalen f. 1859

2.e. Marte f. 1868 g. m. Nils Nilsen (1862 - 1953) født i Sverige, seinere i Steinsrud, 62/13, under Veme. Barn:

3.a. Arne N. Stensrud (1909 - 1993) g. 1943 m. Martha Thoresen (1912 - 1994) som datter av Edvard Thoresen og Petra Halvorsen. Arne Stensrud kom til plassen i 1912. Steinsrud var et typisk skogsarbeidersmåbruk med 11 da

overflatedyrka jord. Arne har arbeidet for tre generasjoner på Nedre Veme.
Arne og Marthas barn barn er:

4.a. Anne Marie f. 1943 g. m. Jon Lien

4.b. Knut f. 1946 g. m. Sissel Langerud

4.c. Bjørg f. 1950 g. m. Odd Olsen

Paul Paulsen f. 1832 giftet seg på nytt i 1873 med Guri Olsdatter Sesserud f. 1837. Guri hadde en uekte sønn Asle f. 1866.

2. f. Anton f. 1871 var ungkar og bodde på Follum. Han ble født mens faren var enkemann

2.g. Ole f. 1874 døde samme år

2.h. Petter Olaus Paulsen (1876 – 1947) g. m. Annette Engebretsdatter (1875 - 1955). Vi finner disse på Hallingby, et bruk under Helgeland i Hole, i 1900. Da bor de hos hennes foreldre. Petter Post var postmann på Veme med ombæring fra Setra bru til Bårnås. Framkomstmiddel var sykkel om sommeren og ski eller hest om vinteren. Alf Ulven har fortalt at han hadde pipa i kjeften støtt og store, svære barter. Han hadde ikke vondt for å bevege seg; etter postturen bar det gjerne inn til Ellingsetertjern på jakt. Petter og Annette bodde i et tømmerhus (seinere hvitt hus?) med tre rom på østsiden av Risa på Veme. Ved slektsstevne 01.07.2000 var 121 etterkommere etter de ni barna samlet

3.a Gudrun Karoline Pettersdatter f. 13.05.1900

3.b Gerda Kristine (1901 – 1972) g. 1920 m. John Andersen (1894 – 1907).
Barn:

4.a. Alf f. 1920 g. 1945 m. Aslaug Teigen f. 1923

4.b. Bjarne (1923 – 1993) g. m. Alfhild Killingstad f. 1926

4.c. Tormod f. 1933 g. 1958 m. Else Reidun Ringen f. 1936

4.d. Øystein f. 1935

3.c. Paul (1902 – 1903)

3.d. Anna Pauline Stensrud (1904 - 1985) g. 1930 m. Gunnar Stensrud (1904 - 1980). Kirketjener Stensrud på Veme bodde i et brunt hus nær Veme kirke. Han er bror av Arne Stensrud nevnt over. Anna og Gunnars barn:

4.a. Asta Marie f. 1931 g. 1952 m. Bjarne Olsen Skjønhaug (1925 – 1960)

- 4.b. Gerd Karin f. 1941 g. 1963 m. Arne Nygård f. 1929
- 3.e. Inga (1906 - 1988) g. 1925 m. Oluf Halkinrud (1902 - 1987). Barna:
- 4.a. Ragnar (1925 – 1989) g. 1955 m. Kirsti Grinaker f. 1926
- 4.b. Agnes f. 1927 g. 1951 m. Nils Haukedalen f. 1918 (se 1.a. – 5. generasjon!)
- 4.c. Signe f. 1929 g. 1951 m. Eivind Langseth (1921- 1989)
- 4.d. Kåre f. 1931
- 4.e. Ingrid f. 1932 g. 1961 m. Ole Martin Gjermundbo (1914 – 1982)
- 4.f. Else f. 1933 g. 1957 m. Arne Leif Aanesen f. 1933
- 3.f. Peder (1908 - 1974) g. 1938 m. Janna Marie Thorsrud (1905 - 1996). I 1950 bor Peder P. Meier på Risebakken (62/27). Huset var tømmerstue fra Skollerud, en husmannsplass under nedre Veme. De hadde hest og 1 - 2 kuer.
Barn:
- 4.a. Paul Meier f. 1938 g. 1964 m. Anne Marie Havik f. 1942
- 3.g. Marie (1911 – 1986) g. 1932 m. Torolf Justad (1902 – 1986). Barn:
- 4.a. Birger f. 1932 g. g. 1954 m. Magnhild Sørstrøen f. 1928
- 4.b. Per f. 1937 g. 1963 m. Else Margrethe Michaelsen f. 1945
- 4.c. Svanhild f. 1942 g. 1962 m. Arne Holdtvedt f. 1930
- 4.d. Tor f. 1946
- 3.h. Einar Meier (1913 - 1970) g. 1939 m. Olga Hjelmerud (1913 -1999). Barn:
- 4.a. Terje f. 1941 g. 1965 m. Elisabeth Langfeldt Rasmussen (1941 – 1997), g. 1979 m. Elle Kathrine Kjellsen f. 1946
- 4.b. Henning f. 1948 g. 1969 m. Laila Lindrup f. 1947, g. 1983 m. Inger Lise Pedersen
- 3.i. Olga (1915 – 1984) g. 1938 m. Trygve Olsen Sillerud (1907 – 1992). Barn:
- 4.a. Per Olaf f. 1940
- 4.b. Solveig f. 1943 g. 1966 m. Helge Ivar Søkøiteppen f. 1935

3.j. Karen (1916 – 1995) g. 1944 m. Leif Bjerknes (1909 –1992). De bodde ved Bålerud med barna:

4.a. Anne Grethe f. 1945 g. 1964 m. Kåre Renshusløyken f. 1939, g. 1991 m. Toben Pedersen f. 1954, g. 1997 m. Arne Jonny Hagen f. 1947

4.b. Vigdis f. 1956 g. 1974 m. Kjell Sørensen f. 1941, s. m. Leif Pettersen f. 1964, s. m. Kjell Andersen f. 1950

3.k. Erling (1918 - 1999) g. 1949 m. Mary Gunvor Stensrud f. 1931. De bodde først på Risebakken, men bygde Granheim (62/109) ved avkjøringen til Flismoen og flyttet dit i 1952. De flyttet seinere til Mossejordet på Rabba. Eling var god idrettsmann. Barn:

4.a. Alf Henry f. 1950 g. 1974 m. Vigdis Brandsøy f. 1954

4.b. Nils Petter f. 1951 g. 1974 m. Nina Synøve Valum f. 1955

4.c. Else Marit f. 1956 g. 1976 m. Odd Eikevik f. 1955

2.i. Ingeborg f. 1878 døde samme år

2.j. Andreas f. 1879 av foreldre Paul Paulsen f. 1832 (rettet fra 1830 i kirkeboka) og Guri Olsdatter f. 1837. Familien bor i Aasen – det må være under Støveren. Andreas gifter seg i 1902

Fasaden var viktig

Etter at Meier døde i 30.05.1832, samme dag som den yngste sønnen ble født!, ble boet gjort opp med stort underskudd. Bjørke ble solgt på auksjon 1834 til enken Berte Aslesdatter på nedre Berg. Meiers økonomiske stilling var altså dårlig og han hadde mindre enn intet å overlate til barna i arv. Derfor er det påfallende å se på stillingen til barna fra annet ekteskap; de blir alle - unntatt Rønnaug - tilhørende husmannsklassen. Etter tradisjonen søkte Meier å opptre som en fornem mann og skjule at det stod dårlig til økonomisk. Elling Bjørke forteller at Meier alltid avslo når han ble bydd mat der han kom på besøk. Han begrunnet med at han hadde spist ved sitt eget «taffel». Dette var nok ikke alltid riktig da folk mente at det skortet på mat hos ham.

Vi skal riktignok huske Meier for hans gode ry blant bondebefolkningen og ikke at han hadde «fine vaner».

Meierslekta i Soknedalen slik den går over i Solli og Bråten
 Ragnvald Lien
 Kåseri i Ringerike Slekthistorielag
 Ringerike videregående skole
 09.10.2001

Paul Meyer 13.04.1773 – 30.05.1832	Gift 1813 med	Helga Syversdatter Haukedalen f. 1796
---------------------------------------	---------------	---------------------------------------

1.h. Engebret Sveri f. 1815 g. m. Ragnhild Sindresdatter Rudseie f. 1816	1.i. Anders f. 1817	1.j. Syver Syverslykke f. 1820 g. m. Sigrid Olsdatter f. 1829	1.k. <u>Rønnaug f. 1824 g. m. Bjørn Nilssen Bråten f. 1816</u>	1.l. Anne Kristine f. 1827 g. m. Jakob Hanssen Vinterroa	1.m. Paul Paulsen f. 1832 g. 1. m. Anne Andersdatter (1834 – 1868) g. 2. m. Guri Olsdatter f. 1837
--	---------------------	---	--	--	--

2.a. Pauline f. 1845 g. m. Elling Andersen Bekken f. 1840	2.b. Ole g. m. Karen Aslaksdatter Oppegårdseie f. 1853	2.c. Henrik Bjørnsen f. 1851	2.d. <u>Berte Helene Bjørnsdatter Haukedalseie (1854 – 1924) g. m. Andreas Anderssen Solli (1852 – 1928)</u>	2.e. Gudbrand Bjørnsen f. 1857	2.f. Beate Bjørnsdatter f. 1858 g. m. Andreas Haraldsen f. 1858	2.g. Anna Randine Bjørnsdatter f. 1863 g. m. Kristian Torstensen Langvandsbråten f. 1856	2.h. Maren Elise f. 1868 g. m. Peter Andreassen Drolshammar
---	--	------------------------------	--	--------------------------------	---	--	---

3.a. Gunhild (1881 – 1956) g. m. Nestor Kollen (1876 – 1961)	3.b. <u>Anders (1883 – 1961) g. 1. m. Ragna Dalen f. 1892, 2. m. Bergljot (1898 – 1964)</u>	3.c. Bernt Solli (1885 – 1964) g. m. Gunhild Braaten (1890 – 1919)	3.d. Ragna f. 1888 g. m. Martin Bråten	3.e. Anna f. 1891	3.f. Olaf f. 1893	3.g. Bertha Anette f. 1896
--	---	--	---	-------------------	-------------------	----------------------------

4.a. Birger (1913 – 1988) g. m. Tora Bråten	4.b. Håkon (1915 – 1875) g. m. Harriet Johansen	4.c. Anna g. m. Hansen	4.d. Arne (1921 – 1961) g. m. Mary Brua, Sundvolden	4.e. Hjørdis (1923 – 1988) ug.	4.f. Leif (1925 – 1998) g. m. Ragnhild Larsen, Oslo	4.g. Kåre (1926 – 1941)	4.h. Sverre (1926 – 1998) g. m. Dagmar Søns-terud, Hole	4.i. Bjarne (1927 – 1945)	4.j. Martin f. 1929 g.m. Eli Moen f. 1933	4.k. Bjørg Aslaug (1931 – 1983) g. m. Thorleif Brenden
---	---	------------------------	---	--------------------------------	---	-------------------------	---	---------------------------	---	--

4.a. Her-man f. 1907	4.b. Arnt f. 1909	4.c. Reidar f. 1911	4.d. Borg-hild f. 1913 g. Gulbrand-sen	4.e. Ragn-hild f. 1915 g. Solheim	4.f. Alf f. 1917	4.g. Karen f. 1920 g. Tryterud	4.h. Kåre f. 1922	4.i. Ragnar f. 1924	4.j. Martha f. 1932 g. Bekken
-----------------------------	--------------------------	----------------------------	---	--	-------------------------	---------------------------------------	--------------------------	----------------------------	--------------------------------------

Meierslekta i Soknedalen til Meier og Stensrud
 Ragnvald Lien
 Kåseri i Ringerike Slektshistorielag
 Ringerike videregående skole
 09.10.2001

Paul Meyer 13.04.1773 – 30.05.1832	Gift 1813 med	Helga Syversdatter Haukedalen f. 1796
---------------------------------------	---------------	---------------------------------------

1.h. Engebret Sveri f. 1815 g. m. Ragnhild Sindresdatter Rudseie f. 1816	1.i. Anders f. 1817	1.j. Syver Syverslykke f. 1820 g. m. Sigrid Olsdatter f. 1829	1.k. Rønnaug f. 1824 g. m. Bjørn Nilssen Bråten f. 1816	1.l. Anne Kristine f. 1827 g. m. Jakob Hanssen Vinterroa	1.m. Paul Paulsen f. 1832 g. 1. m. Anne Andersdatter (1834 – 1868) g. 2. m. Guri Olsdatter f. 1837
--	---------------------	---	---	--	--

2.a. Paul Paulsen f. 1853 g. m. Thorine Olsdatter f. 1852	2.b. Gunhild f. 1857	2.c. Anders f. 1862	2.d. Gudbrand f. 1865	2.e. <i>Marte f. 1868 g. m. Nils Nilsen Stensrud (1862 – 1953)</i>	2.f. Anton f. 1871 ug.	2.h. Petter Olaus Paulsen (1876 – 1947) g. m. Annette Engebretsdatter (1875 – 1955)	2.j. Andreas f. 1879
---	----------------------	---------------------	-----------------------	--	------------------------	---	----------------------

3.a. Gudrun Karoline Pettersdatter f. 13.05. 1900	3.b. Gerda Kristine (1901 – 1972) g. m. John Andersen (1894 – 1907)	3.c. Paul (1902 – 1903)	3.d. Anna Pauline (1904 – 1985) g. m. Gunnar Stensrud (1904 – 1980)	3.e. Inga (1906 – 1988) g. m. Oluf Halkinrud (1902 – 1987)	3.f. <u>Peder (1908 – 1974) g. m. Janna Marie Thorsrud (1905 – 1996)</u>	3.g. Marie (1911 – 1986) g. m. Torlof Justad (1902 – 1986)	3.h. Einar (1913 – 1970) g. m. Olga Hjelme-rud (1913 – 1999)	3.i. Olga (1915 – 1984) g. m. Trygve Olsen Sille-rud (1907 – 1992)	3.j. Karen (1916- 1995) g. m. Leif Bjerkenes (1909 – 1992)	3.k. Erling (1918 – 1999) g. m. Mary Gunvor Stensrud f. 1931
---	---	-------------------------	---	--	--	--	--	--	--	--

4.a. Paul Meier f. 1938 g. m. Anne Marie Havik f. 1942
--

3.a. <i>Gunar Stensrud (1904 – 1980) g. m. 3.d. Anna Pauline Meier (1904 – 1985)</i>	3.b. Arne N. Stensrud (1909 – 1993) g. m. Martha Thoresen f. (1912 – 1994)			
--	--	--	--	--

4.a. Asta Marie f. 1931 g. m. Bjarne Olsen Skjønhaug (1925 – 1960)	4.b. Gerd Karin f. 1941 g. m. Arne Nygård f. 1929
--	---

FINN A. WANG:

Streiftog i småkongeslekter

Med Ringerike i sentrum – II

I avslutningen på min artikkel i "Hringariki" nr. 1, 2001 har magasinet's redaksjon, naturlig nok, en kommentar om troverdigheten av de gamle tradisjoner og holdbarheten av forskeres hypoteser. Det er interessant at en kapasitet – tiktignok på Polynesia – som Thor Heyerdahl fatter interesse for Odins hjemsted, da han – likesom Snorre og flere av oss som har forsket senere – tror at Odin og Njord er tilnavn på virkelig eksisterende historiske personer.

"Å trekke personlige slektslinjer tilbake til Odin og hans kumpaner, er det vel likevel de færreste av oss som våger eller finner det hensiktsmessig å gjøre," er avslutningsordene til redaksjonens redaksjon.

Når en ser hvilke enorme stamtavler som presenteres på internett, vil en tvert imot si: "Bare våg!" Om mange avviser dristige hypoteser, så bør de kunne motbevise disse på virkelig viktig grunnlag. Det er intet motargument å si at "Dette virker da helt absurd!", som en så ofte har hørt. Når jeg nå fortsetter den lange stamtavle fra "Odin og hans kumpaner", skylder jeg å forklare at enkelte ledd er hypoteser, men disse er basert på grundige studier av oppkallingsregler med mer.

Men før ættetavlene presenteres, vil det bli presentert et par artikler artikkelforfatteren har offentliggjort tidligere i andre media.

Odin var høvding i Astrakhan ved Volga

Dro nordover år 47 før Kristus.

av Finn A. Wang

Snorre Sturlason visste det. mange av oss har visst det i mange år. Nå vet Thor Heyerdahl det også:

Odins, Njords, Frøys, Friggs og Frøyas vugge sto ved Svartehavet. Ved å studere sagaer, tradisjoner og person-navn nøye, kan vi lese historien om hva som skjedde da en stor del av våre forfedre utvandret fra Svartehavet, Det Kaspiske Hav og Kaukasus.

Mellom Donau og Siret i Romania, i området ved og nord for Bukarest, bodde folkestammen geterne, som var beslektet med goterne i Gøtaland. Deres forfedre var thrakerne i Thrakia, bosatt i det nåværende Bulgaria og Tyrkia, i området mellom Istanbul og Sofia. Selve folkene og kongeættene var av forskjellig herkomst, for kongeslekten var av persisk avstamning, likesom den som hersket i Pontos og Det Bosporanske Riket.

Fra Thrakia stammet Odin, fra Bosporus Njord og Frøy.

Odin bar egentlig det gamle thrakiske kongenavnet Cotys, som i Norden ble til Gaut, et av den såkalte gudens mange tilnavn. Faren het Bor eller Boreas, moren Beistla, og morfarens navn var det georgiske Barton, som i våre tradisjoner er blitt til Boltorn. Egentlig var det en avledning av det gamle persiske Ariobarzanes. Høvding over geterne ble Odins bror Boerebista, mens Odin selv ble høvding over de fjerntboende aorsene, som vi kaller æsene. Deres hjemland var ved Volgas utløp i Det Kaspiske Hav, øst og vest for Astrakhan. Aorsene var nært beslektet med alanene – de var begge kimmeriske folk. Slektninger av disse kimmerierne, kimbrenne og kymri, skal ha gitt navn til Himmerland i Jylland og til Wales sin urbefolkning.

Hersker over dette området var Bartons bror kong Mithridates VI av Pontos i Lilleasia, som levde fra 132 til 63 før Kristus og som vi kaller Mimer eller Njorve. Pontos finner vi i det nordlige Tyrkia, mellom elven Kizil Irinak i vest og østover til Batumi på grensen mellom Tyrkia og Georgia, som på den tiden kaltes Iberia. Mithridates måtte skjule seg da han var gutt, for moren, den syriske prinsessen Laodike, strebet ham etter livet. Han ble en vis og mektig konge og skal ha behersket 22 forskjellige språk. Lilleasia – det nåværende Tyrkia – erobret han – vestover til Frygia, som lå vest for Ankara og syd for Eskishehir. Ellers var svigersønnen, kong Tigranes II av Armenia, hans undersått, men svigerfaren kunne ikke alltid stole på ham i de langvarige krigene mot romerne under Sulla og Pompeius. Det Bosporanske riket, også kalt Det Kimmeriske riket, som omfattet Krim-halvøya nord for Svartehavet, området ved Asov-havet og ved utløpet av elven Tanais, det vil si Don, hersket han over.

Her lå det såkalte Vanaland, og Mithridates innsatte tidlig yndlingssønnen Farnakes – som vi kaller Naglfar – til hersker der.

Etter at Mithridates måtte bite i gresset og begå selvmord i år 63 før Kristus, holdt Farnakes ut i 16 år, før han måtte gi tapt i kampen mot Cæsar og begikk selvmord i år 47 f.Kr. Det var etter seieren over ham at Cæsar sa de berømte ordene "Veni, vidi, vici" – "Jeg kom, jeg så, jeg vant".

Kong Mithridates hadde flere hustruer og tallrike barn. To av hustruene var hans søstre, den ene het Laodike, en tredje var prinsesse Athenais av Kappadokia, hans søsterdatter. Men favorithustruen var søskenbarnet Kleopatra av Syria, datteren til kong Anthiokos den åttende og den egyptiske prinsesse Kleopatra. Hun ble mor til Farnakes, til Kleopatra, som var gift med kong Tigranes, sønn av Artavazdes – som vi kaller Tjatse, sønn av Alvalde – og til en datter som het Nysa. Den siste, som vi kaller Nott – "Natten" – på gresk "Nyx" – var en av hustruene til Farnakes og ble med ham mor til Mihrdat, som vi kaller Aud eller Njord. Han var gift med sin søster, sier Snorre, som hadde god greie på tingene. Deres sønn var Farnakes – som vi kaller Frøy; datteren var Farnakis – hun kjenner vi som Frøya.

Denne Nysa skal også ha vært gift med en Anar, egentlig Eunones eller Onones, som også var høvding over aorsene, men som av svigerfaren visst ble innsatt som høvding i (en del av) Frygia. Derfor kaltes datteren Frigg. Hun ble Odins hustru.

Etter nederlaget til Farnakes II av Pontos og Bosporus i år 47 før Kristus, visste Odin at "hans ætt skulle bygge og bo i Norden", og i spissen for folk som ble ledet av ham selv, Njord og en halvbror av Njord og Frigg som vi kaller Dag Dellingson dro han nordover. Dersom da ikke denne Dag var sønn av en annen Nysa, som også var datter av Mithridates og som var gift med kong Ariarathes av Kappadokia, det vil si landet omkring Kayseri og Malatya i Tyrkia. Moren til denne Nysa het visst Athenais.

Og flere av barna til Mithridates hadde samme navn.

Men disse sydlendingene vandret altså nordover, og her traff de geternes slektninger goterne eller gutonene, som vi kaller jotner, og de ble ikke bare assimilert i disse folkene, men ved list og sydlig overlegenhet, ble de høvdinger.

Odins ætlinger kaltes Skjoldunger, Njords og Frøys Ynglinger, og fra dem stammer vi alle. Og ned gjennom århundredene hentet deres etterkommere seg koner fra de gamle områder, hvor deres etterkommere igjen, goterne, senere kom som erobrere.

Ringen ble sluttet.

ÆSER OG VANER -

INNVANDRERNE FRA ÅR 47 FØR KRISTUS

Av Finn A. Wang

Det går en stor fjellrygg fra nordøst til sydvest; den skiller Store Svitjod fra andre riker. Sør for fjellet, er det ikke langt til Tyrkland, der hadde Odin store eiendommer. På den tid, før romerhøvdingene vidt om i verden og la under seg alle folk, mange høvdinger flyktet fra eiendommene sine for denne ufreden. Men Odin var fremsynt og trollkyndig, derfor visste han at hans avkom skulle bygge og bo på den nordligste halvdel av verden; derfor satte han brødrene sine, Ve og Vilje, over Åsgard, og fór selv bort og alle diarne med ham, og mange andre mennesker.

Forst fór han vest i Gardarike (Russland) og så sør i Saksland (Nord-Tyskland). Han hadde mange sonner. Han vant et stort rike i Saksland, og der satte han sonnene til å styre landet; så fór han nord til havet og tok seg bosted på ei øy, der heter det nå Odinsøy (Odense), på Fyn. Så sendte han Gefion nord over sundet for å finne mer land, hun kom til kong Gylve, og han gav henne et plogslend. Da drog hun til Jotunheimene og fikk fire sonner med en jotun der, dem gjorde hun om til okser og spente dem for ploegen, og så drog hun landet ut i havet mot Odinsøy, det landet heter Sjælland, og der bodde hun siden. Skjold, Odins sonn, fikk henne til ekte, de bodde i Lejre (ved Roskilde). Der hun ployde, ble det et vann eller en sjo, den heter Mälaren, og fjordene i Mälaren ligger slik som nesene på Sjælland.

Da nå Odin fikk vite at det var godt land øst hos Gylve, drog han dit, og han og Gylve gjorde forlik, for Gylve mente han ikke hadde kraft til noen motstand mot æsene. Odin og Gylve målte ofte krefter med list og synkvervinger, men æsene var alltid de sterkeste. Odin tok seg bosted ved Mälaren, der det nå heter Gamle Sigtuna (Signhildsberg); han fikk i stand et stort hov og blot der, som skikk var hos æsene. Han la under seg alt det land som han gav navnet Sigtuna. Han gav bosteder til hovgodene; Njord fikk Noatun, og Froy i Uppsala, Heimdall på Himmelberga, Tor på Trudvang og Balder på Breidablikk; gode garder gav han dem alle sammen.

Opphavslendene

På nordsida av Svartehavet, ligger Store Svitjod (Sørøst-Russland) eller Det kalde Svitjod. Det er de som mener at Store Svitjod ikke er mindre enn Store Serkland (Det nære Østen), noen sier det er like stort som Store Blåland (Etiopia eller Nordvest-Afrika); den nordlige

delen av Svitjod ligger ubygd for frost og kulde, likesom søndre delen av Blåland er øde av den brennende sol. I Svitjod er det mange storbygder, der er det også mange slags folk og mange tungemål, der er riser og der er dverger, der er blåmenn og der er mange slags underlige folkeslag; det er også dyr og drager der, styggelig store. Fra fjellene som ligger i nord utenfor all bygd, faller en elv omkring Svitjod; den heter med rett navn Tanais (Don), fordem ble den kalt Tanakvisl eller Vanakvisl, den faller i sjøen inne i Svartehavet. Landet omkring Vanakvisl ble da kalt Vanaland eller Vanaheim. Denne elven skiller mellom verdensdelene; østenfor heter det Asia, og vestenfor Europa.

Landet øst for Vanakvisl i Asia ble kalt Åsaland eller Åsaheim, og hovedborgen i landet kalte de Åsgard. En som het Odin, var høvding i borgen, der var det et stort blotsted. Det var skikk der at tolv hovgoder skulle være de øverste, de skulle råde for blotene og dømme mellom folk; de kaltes diar eller drotner; dem skulle hele folket tjene og vise lydighet.

Av Svartehavstraktenes historie

Da kongeriket Pergamums historie var slutt, ble det også slutt på likevekten i Lilleasia. De mektigste rikene på halvøya var Pontos og Bithynia, og romeren Marcus Aquilius fikk i stand en deling mellom kongene Nikomedes II av Bithynia og Mithradates V av Pontos av en del av provinsen som hadde tilhørt kongeslekten Attalidene. Men folk protesterte overfor Rom, og Gaius Gracchus fikk forhindret ratifikasjon av delingen. Slik var tingenes tilstand da den tolv år gamle Mithradates VI i år 120 før Kristus etterfulgte faren i Pontos. Denne kong Mithradates var av hva man kan kalle svært solid familie, idet han på farssiden var ætling i mannslinje i fjortende ledd av Farnakes, Arsames' sønn, som var farbror til perserkongen Dareios I (550-486 før Kristus), som visstnok også gav en av sine døtre i ekteskap til Farnakes' sønn Artabazos (ca.525-448 f.Kr.). Deres tippoldebarn satrapen – det vil si visekongen – Ariobarzanes I av Kios og Frygia (ca.415-362 f.Kr.) ble gift med Ocha, som var datter av perserkongen Artaxerxes II, som hadde blodet til kong Kyros og de fleste egyptiske faraoner i sine årer.

Besteforeldrene til Mithradates VI var: 1. Kong Farnakes I av Pontos (ca.210-169 f.Kr.), sønn av kong Mithradates III og dennes søster Laodike. 2. Nysa av Syria, datter av prins Antiokhos og hans søster Laodike. 3. Antiokhos IV Epifanes av Syria (ca.210-163 f.Kr.), sønn av Antiokhos III og Laodike av Pontos. 4. Laodike(f.ca.202 f.Kr.), datter av kong Filip V av Makedonia og Phthia av Epeiros.

Prins Antiokhos var bror av Epifanes, og deres farmor Laodike, kona til Selevkos II, som var konge av Syria 246-226 før Kristus, var dattersønns datter av kong Alexander den store, mens gemalen Selevkos var datterdatters sønn av den selvsamme Alexander.

Da Mithradates VI i 120 f. Kr. arvet kongeriket Pontos, måtte han først kjempe om makten mot sin egen mor. Så førte han i syv år et ustabilt liv i fjellene og fikk herdet sitt legeme. Samtidig inntok han stadig sterkere doser av gift for å skaffe seg immunitet mot dette farlige mordvåpen. Romerne førte på den tiden krig mot kong Jugurtha av Numidia i Nord-Afrika, og Mithradates benyttet anledningen til å skaffe seg utvidelse av sitt kongerike langs Svartehavets kyster. Derfor erobret han kongeriket Krim – Det Bosporanske rike – og gjorde de greske byene her til Protektorat. Samtidig fikk han igjen herredømmet over Lille Armenia og erobret Trapezund og kongeriket Kolchis. Men dette var ikke nok for Mithradates; han ville vinne hele Lilleasia. Fra først av støttet av

Nikomedes og senere som dennes motstander, bemektiget han seg flere områder, men da han i 101 før Kristus skaffet seg makten i Kappadokia, fant Rom at nå var det på tide å gripe inn. Uro i byen, utsatte angrepet på Mithradates, som befestet sin stilling i sine nyerhvervede protektorater. Roen ble gjenopprettet i verdensbyen, og romerne forlangte at kongen skulle komme seg ut av Kappadokia og overlevere Paflagonia til Nikomedes, som hadde erobret denne staten.

Romerhøvdingene får vide.

I år 92 f.Kr. fikk Mithradates svigersønnen Tigranes II av Armenia (ca.125-56 f.Kr.) til å gå med på å erobre Kappadokia, men i Kilikia hadde romerne fått en dyktig stattholder i Lucius Cornelius Sulla (138-78 f.Kr.), som inngikk avtale med den persiske kongen Mithradates II av Parthia (ca.160-87 f.Kr.) om at grensen mellom Romerriket og Partherriket skulle gå ved Eufrat. Selv om partherkongens mor var søster av Mithradates V av Pontos og han selv var gift med Aryazate, søster av Tigranes II, så valgte han å ta romernes parti. Disse ville erobre hele Lilleasia, men kongen av Pontos slo – i år 88 f.Kr. - først kong Nikomedes av Bithynia og deretter den romerske hærføreren Marcus Aquilius og fikk Kilikia isolert. De greske innbyggerne i Lilleasia hilste Mithradates VI som "den nye Dionysos", men denne begikk den uhyrlighet å massakrere 80.000 italikere i provinsen Asia. Men lykken snudde seg to år senere, og mannen som hadde sittet i Pergamum og delt ut kongedømmer til sønner og venner, ble slått av Sulla ved Chaeronea og i 85 f.Kr. ved Orchomenus. Sulla krysset Hellesponten til Asia, og Mithradates måtte trygle om fred. Han fikk kun beholde Pontos, men da han nektet å gi Kappadokia helt opp, brøt den annen Mithradates-krig ut i 83 f.Kr. og varte til år 81 f.Kr. Hærføreren Lucius Licinius Murena ble imidlertid slått, og nå måtte romerne be om fred. Ved årsskiftet 75-74 før Kristus overtok romerne Bithynia, som var testamentert dem av kong Nikomedes III, og stattholderen i Asia, Marcus Junius, fikk i oppdrag å overta landet. Mithradates kom ham i forkjøpet og besatte hele landet unntatt halvøya Kalchedon. To romerske arméer ble sendt ut for å redde situasjonen; den ene av konsulene, Lucius Licinius Lucullus ble stasjonert i Kilikia, den andre, Marcus Aurelius Cotta, Cæsars morbror, i Bithynia. Sistnevnte ble grundig slått og måtte flykte til Kalchedon. Mithradates beleiret ham, men Lucullus samlet en større hær og jaget kongen av Pontos, som måtte ta tilflukt til svigersønnen i Armenia. Denne ble slått av Lucullus i Tigranocerta år 69 f.Kr., men den romerske generalen maktet ikke å forhindre at Mithradates gjenerobret Pontos og herjet i Kappadokia og Bithynia. Lucullus ble etterfulgt av Gnaeus Pompeius Magnus (106-48 f.Kr.), som slo Mithradates og Tigranes i 66 før Kristus. Mithradates flyktet til Panticapaeum (Kerch) på Krim og forsøkte, år 63 f.Kr., å begå selvmord med gift. Men da han var immun mot denne, fikk sønnen Farnakes beordret en leiesoldat å drepe ham.

Mithradates' familie.

Mithradates hadde flere koner. To av dem, Laodike (f.ca.135 f.Kr.) og Zosime, var hans søstre, den første hans helsøster. Den tredje kona het trolig Kleopatra, det het iallfall både moren og datteren hennes; hun ble født ca.125 f.Kr. og var datter av kong Antiokhos VIII av Syria (141-96 f.Kr.) og av Kleopatra Tryfaina av Egypt (f.ca.142 f.Kr.). En fjerde hustru ble født ca.120 f.Kr., het trolig Athenais og var datter av kong Ariarathes V av Kappadokia og av en eldre Athenais, som var Mithradates' egen søster. Vi kjenner navnene på 18 barn. Med Laodike hadde han Makares og Mithradates av Pergamum og

visstnok døtrene Drypetina, Mithradatis og Nysa, med Zosime visst en annen Mithradates, Artafernes og døtrene Eupatra og Orsabaris, med Kleopatra en datter med samme navn, født ca. 105 f.Kr., og sønnen Farnakes, mens han med Athenais hadde barna Xifares, Dareios, Oxathres, Kyros, Athenais, Archelaos og Ariarathes.

Farnakes II og utvandrerne.

Ved farens død i år 63 før Kristus, gjorde Farnakes II, titulær konge av Pontos, opprør mot romerne og nedsatte seg i Det Bosporanske Riket på Krim og omegn i Russland. Senere invaderte han Pontos, men i året 47 f.Kr. ble han slått av Gaius Julius Cæsar ved Zela. I triumftoget i Rom, hadde Cæsar på en av vognene skrevet "Veni, vidi, vici" – "Jeg kom, jeg så, jeg vant". Farnakes tok sitt eget liv.

Vi kjenner til at Farnakes etterlot seg en ca. 13 år gammel datter ved navn Dynamis, som tre år etter hans død giftet seg med fetteren Assandros, sønn av Makares, og senere konge i Bosporus, hvor han etterfulgtes av sønnen Aspurgos (Rhaskuporis), født ca. 25 før Kristus, gift med Gepaipyris, datter av kong Kotys VIII av Bosporus og Thrakia og av Antonia Tryfaina, oldebarn av den store Marcus Antonius. Deres etterslekt hersket i Bosporus til ostrogoterne ankom, og i hele denne tiden opprettholdt de forbindelse med æsenes og vanenes etterkommere i Norden – derom har sagaene tallrike beretninger.

Ut fra de tallrike ættetavler vi har bevart i vår saga- og sagn-tradisjon, og en sammenstilling av disse, kan vi trekke de konklusjoner at Odin levde ca. 90-35 før Kristus, Skjold ca. 57-20 f.Kr., Njord ca. 70-30 f.Kr. og Frøy ca. 50-10 f.Kr. La oss så understreke at de såkalte vaner av Snorre er stedfestet til Det Bosporanske Riket.

Da er det overveiende sannsynlig at utvandringen til Norden fant sted år 47 før Kristus.

Mer om vanene.

Odin fór med hær mot vanene, men de stod seg godt mot ham og verget landet sitt (heter det i Ynglinga saga); det skiftet med seier for dem, de herjet landet for hverandre og gjorde skade. Da begge parter ble lei dette, stevnte de hverandre til forlik, sluttet fred og gav hverandre gisler. Vanene gav sine gjevreste menn, det var Njord den rike og sønnen hans, Frøy, æsene gav derimot en mann som het Høne, og sa at han var vel skikket til å være høvding, han var stor og en meget vakker mann; med ham sendte æsene en som het Mime, en merkelig klok mann, og vanene gav derimot den viseste mann i sin flokk, han het Kvase.

Da Hone kom til Vanaheim, ble han straks gjort til høvding; Mime gav ham råd i alt. Om Hone var på ting eller stevner og Mime ikke var med ham, og det så kom opp vanskelige saker, svarte han alltid det samme: "De andre får rå," sa han. Da gikk det opp for vanene at æsene nok hadde sveket dem i mannebyttet. Sa tok de Mime og hogg hodet av ham og sendte det til æsene.

Odin tok hodet og smurte det med urter slik at det ikke kunne ratne, kvad så galdrer over det og gav det slik kraft at det talte med ham og sa ham mange skjulte ting. Odin satte Njord og Frøy til blotgoder, og na var de diar hos æsene. Njords datter var Froya, hun var blotgydje, hun var den første som lærte æsene seid, slik som vanene brukte. Da Njord var hos vanene, hadde han vært gift med sin søster, for det var lovlig der; deres barn var Frøy og Frøya. Hos æsene var det forbudt å gifte seg med så nære frender.

Odins hjemsted.

I Snorre Sturlasons Ynge Edda hører vi blant annet at: *Nær midten av verden ble bygd det hus og herberge som har vært mest beromt, det som kalles Troja og vi kaller Tyrkland.*

Der var det tolv kongedømmer, og en overkonge; og det lå mange folkeland til hvert kongedømme. Det var tolv hovdinger der i borgen.

En konge som var der, kalles Munán eller Mennon. Han ble gift med datteren til hovedkongen Priamos, og hun het Troana. De hadde en sønn som het Tro, han som vi kaller Tor.

Han var til oppfostring i Trakia hos en hertug som kalles Lorikus. Da han var ti år, arvet han våpnene til faren sin. Han var så vakker av utseende når han kom sammen med andre menn, som når elfenben er felt inn i eikeved; håret hans var vakrere enn gull.

Snorre forteller så at Tor drepte fosterfaren og dennés kone og la under seg Trakia, som nordboerne kalte Trudheim. Dernest ramses opp atten generasjoner, og den siste er Fridleiv, far til Odin, som var konge i Tyrkland.

I Gylvaginning i Den Yngre Edda gis Odin en annen stamtavle; vi hører at en som het Bure ble far til en som het Bor. Bor ble gift med Bestla, datter til jotnen Boltorn.

I en senere oppramsing av Odins mange navn, hører vi at han blant flere kaltes Gaut.

I sin Gotenes saga, ramser historieskriveren Jordanes opp forfedrene til gotenes konger, og blant disse finner vi Gapt, det vil si Gaut, og Jordanes sier goterne var de samme som geterne som bodde i Dacia, altså (i Romania) nord for Trakia.

Njorve og hans ætt.

Gylvaginning nevner også jotnen Njorve, Norve eller Narve i Jotunheimen, som hadde den svarte datteren Hnott eller Natt. Først ble hun gift med Naglfare; sønnen deres het Aud. Siden ble hun gift med Ánar, og med ham hadde hun datteren Jord. Hnotts tredje mann var Delling; han var av åsa-ætt; sønnen deres het Dag og var lys og fager som hele fars-slekten. .

Sammentreff eller hva?

Njorve blir av eksperter identifisert med Mime. Hans dattersønn Aud – navnet betyr ”den rike” – kan ikke være noen annen enn Njord – den rike guden. Dermed er dennes far bror av sin kone og følgelig var Naglfare, Mimes sønn. Er det tilfeldig at navnene Mime og Mithradates begge begynner med bokstavene M og I? Og at navnet Naglfare omstokket kan bli Farenagl, som minner svært meget om Farnakes? Dennes hustru og søster Hnott – Natten – vil på gresk være identisk med Nyx. Og dette navnet minner ikke så rent lite om Nysa, som var navnet på en av Mithradates VI’s døtre, og han kan meget vel ha hatt flere døtre med samme navn. Dessuten ble geterne i Trakia og Dacia på Odins tid regjert av en viss Burebista, og får man ikke her assosiasjoner til navnene på Odins foreldre Bor Bureson og Bestla? Og Bestlas farsnavn Boltorn – en jotun som skal ha vært bror av Mime, det vil altså si Mithradates, har et navn som minner svært om kongenavnet Barton, som var i bruk i Iberia i Kaukasus. Her i strøket finner vi også kongenavnet Arsakes, som gir assosiasjoner til urmennesket Ask i Norrøn mytologi.

Endelig må vi kunne gjette på at innvandrerer Odins egentlige navn var Cotys – den opprinnelige variant av det norrøne Gaut. Og Njord gir assosiasjoner til Mrdat – en variant av Mithradates, likesom sagaene lar de to generasjonene etter Njord – Frøy og Fjolne, begge begynne med F, som et minne om to generasjoner med samme forbokstav, begge konger med navnet Farnakes. Tippetebarnet til Fjolne hadde det uforståelige navnet Domalde, som kunne tenkes å være en forvrengning av det trakiske kongenavnet Rhometalkes? Og hva med Ánar? Gir ikke det assosiasjoner til Onones, Eunones og Vonones – navnet på høvdingen over de sarmatiske aorser, alanenes brorstamme, ved det Kaspiske hav i det første århundre av vår tidsregning? Likesom aorsene da var arabernes

asar – alias æser! Anars datter Jord var jo identisk med Frigg, hustruen til asa-høvdingen Odin. Ut fra alt dette, kan en trygt våge å påstå at Snorre Sturlason hadde solide kunnskaper om opphavslandene til våre forfedre. Når de relativt småvokste sydlandinger kom til Norden og møtte de høyreste gutoner – jotnene – så ble de i generasjonenes løp gjort til kjemper.

Altså må vi nok kunne fastslå at det flyter adskillige persiske, makedonske og egyptiske blodsdråper i våre årer. Og inne i dette konglomeratet av slekter opptrer både den jødiske kong Herodes og den mest berømte dronning Kleopatra i Egypt på ahnetavlene. Men det er en historie for seg... Tallrike linjer fører imidlertid fra dem alle ned til Harald Hårfagre (850-933), den første konge over et samlet Norge.

Vår fremragende landsmann Thor Heyerdahl har også innsett at våre forfedre kom fra de russiske stepper. Men han gir utvandringen en kronologi som harmonerer dårlig med hva vi får frem ved sammenstillingen av sagaenes ættetavler og – ikke minst – de foran nevnte assosiasjoner hva navnene angår.

Men la oss så fortsette med selve ættetavlene, hvor vi avsluttet med den trettende generasjonen fra og med Njord og Odin. Numrene og bokstavene i parentes anviser hvilke personer vedkommende individ er sønn eller datter av. Dersom det for eksempel står 15C uten noen parentes etter, er vedkommende sønn av 14C, likesom 15 er sønn av 14D og så videre.

16A (sønn av **15A**, Yngve Alrekson). Jørund eller Jørmunfred (Herminfred, Jormunrek), ca. 375 – 415, konge av Uppsala. Etter navnet på sønnen å dømme, var hustruen av ætten til kongene på Rolvsøy og i Tune i Østfold, Skjoldungene av Hjørwards-ætten. Hun ble trolig født ca. 380, og hennes bestefar var vel da Idmund (Emund), som var jarlen til og trolig bror av kong Hjørvard Hermodsson (14D). Faren var nok da Atle alias Egil eller Adils, jarlsens sønn, som nevnes i tradisjonen om Helge Hjørvardsson, og etter ham må da Egil Aunsson eller Emundsson være oppkalt.

16B (sønn av **15B**, Fridleiv Dansson). Frode Fridleivsson, ca. 330 – 400, konge av Lejre i Sjælland. Hans hustru skal, ifølge Skjoldungesagaen, ha vært datter av Uppsalakongen Yngve Alreksson, men hun må snarere ha vært dennes søster og født ca. 340.

16C (sønn av **15C**, Gylaug Håloygkonge). Mundil gamle, ca. 385 – 455, konge på Hålogaland. Håloygatals navn på sønnen hans, Herse, er trolig bare et tilnavn, og oppkalling senere i slekten tyder på at hans egentlige navn var Bjørn. da dette navnet kom igjen i etterslekt i Sogn, hvor vi også finner navnet Helge. Mundils hustru var vel derfor barnebarn av nr. 15E, Aloc eller Helge Ingebrandsson; kanskje het hennes far Bjørn, etter farfars farfars faren.

16D (sønn av **15D**, Helge Hjørvardsson). Hjørvard Helgesson, ca. 390 – 450, konge i Østfold, senere i Sjælland. Hans sønn Halvdan kalles i Skjoldungesagaen sønn av den danske kong Frode Fridleivsson (18B) og hans hærtatte frille, som var datter av sveakongen Jørund (16A), men denne må i tilfelle ha vært hans stefar, og Hjørvard var svigersønn av kong Jørund.

16E (sønn av **15E**, Aloc Ingebrandsson). Angengeat Alocsson, født ca. 365, muligens konge i eller nær Angeln i Nord-Tyskland. navnet Angengeat tyder på slektskap med Helge Hjørvardsson som bar tilnavnet Anganty.

16F (sønn av **15F**, Øylime (Oleiv?) Hjalmarsson). Greip Øylimesson, ca. 360 – 440,

konge i Vestfold og Vendsyssel. Hans hustru var trolig en (Vivilsdatter?) sønneatter av kong Læfve Vivilsson av Bohuslän.

16G (sønn av **15G**, Siggeir Sigarsson). Sæfugl/Sinfjotle, ca. 340 – 400, konge av Västergötland. Muligens gift med en datter av kong Witte I. Under 15I kaller vi ham feilaktig Hjorvardsson: skal være Sigarsson. I tyske tradisjoner gis Witte I følgende forfedre:

1. Harderik, konge i Sachsen år 90 før Kristus (= Odin?)
2. Anserik, konge i Sachsen år 0.
3. Wilcke I, fyrste i Sachsen år 8, død år 30.
4. Svartike (Sverting?) I, fyrste i Sachsen 76.
5. Svartike II, fyrste i Sachsen, død 80.
6. Sigvard, 100, fyrste i Sachsen.
7. Widujind, 106, konge i Sachsen.
8. Wilcke II, død 190, fyrste i Sachsen.
9. Marbod, død 256, konge i Sachsen.
10. Bodo, død 300, konge i Sachsen.
11. Witte I, død 350, konge i Sachsen 300.
12. Witte II, konge i Sachsen 350 – 400.

Om det er hold i den tyske stamtavlen – og en kjerne av sannhet kan den vel meget godt inneholde – så er det naturlig å gjette på at Witte I var Bodos svigersønn – da hans farsslekt i norrøne tradisjoner regnes til Vegdeg – slekten i Västergötland.

16H (sønn av **15H**, Sigurd Læfvesson). Jormunrek Sigurdsson, ca. 375 – 450, konge av Ranrike = Bohuslän. Sannsynligvis gift med en datter av borgundenes konge Gjuka Ragnarsson, hvis ætt vil bli omtalt etter 16I.

16I (sønn av **15I**, Witte I av Sachsen). Witte II, f.ca. 335, konge i Sachsen ca. 350 – 400. Navnet på sønnen, tyder på at kona hans vare av Ranriks"-kongenes ætt, hvor vi finner navn som Vivil og Edgisl. Da hun må være født ca. 345, er det sannsynlig at hun var datter av nr. 14H, Læfve Vivilsson.

11J (sønn av **10D**, Våle Beldågsson). Nevil, ca. 190 – 260, konge i Østfold. Kona hans gjetter en på het Gunnhild; hun må være født ca. 195, og var vel datter av kong Lodve Beldågsson (11F).

12J. Heime Nevilsson, ca. 230 – 310, konge i Halland i Sverige. Kona hans, Bodvid (?), var trolig datter av kong Budle Vålsson av Ranrike (11H) og Hervor (?) Egilsdatter av Vendel.

13J. Øynev Heimesson, ca. 270 – 335, konge i Østfold. Kona hans var antagelig datter av nr. 13 A, Agne Dagsson, og også hun var da født ca. 270.

14J. Ragnar Øynevsson, ca. 310 – 370, konge over borgundene, som har gitt navn til øya Bornholm og til Burgund i Frankrike, muligens også til Borgund på Møre og i Sogn. Trolig gift med en datter, født ca. 315, av kong Vivil av Ranrike (13H).

15J. Gjuka (Gibica) Ragnarsson, ca. 340 – 415, konge over burgunderne, utvandret fra Syd-Sverige, muligens omkring år 400 og etablerte seg i Frankrike. Veien sydover var da allerede banet av andre utvandrede skandinaviske stammer, fortrinnsvis vandaler og goter, som gav navn til henholdsvis (V)Andalusia og Catalonia (Gothelonia) i Spania. I Italia fikk Lombardie navn etter Langobardene, som egentlig var fra Vendsyssel. hans hustru, som kalles Uote (Oda) og Grimhild, ble født ca. 350. Da det på den tiden oftest ble foretrukket å gifte seg med nære slektninger og fortrinnsvis søskenbarn, ligger

det nær å gjette på at hennes navn trolig var Aud og at hun var datter av nr.14 H, (Adils) Læfve Vivilsson.

16J. Gundahar (Gunnar), 375 – 437, konge av Burgund. Hans hustru Athanildis ble født ca. 390. Den tyske genealogen Wilfried Peter Fischer hevder i sitt verk "Ägir und Ran" at Athanildis skulle være født ca. 410/15 og at hun var datter av visigotehøvdingen Athaulf (Adolf), som skulle være født ca. 385, men vi velger å tro at hun var hans søster. Da denne visigoteslekten også stammer fra de norrøne småkongeslekter men senere kom til å spille en meget stor rolle i Verdenshistorien som konger på den iberiske halvøy – i Spania og Portugal – skal vi ta med denne fra begynnelsen av som en K-linje.

12K (sønn av **11D**, Hod (Nidada, Nidud) Vålesson). Argaith, ca. 215 – 275, konge over visigotene, utvandret kanskje omkring år 250. Navnet Argaith lyder fremmed, og det er meget sannsynlig at han ble født i Østfold eller Vestfold i Norge eller Gøtaland i Sverige. Morfaren tror vi var kong Dan, som vel egentlig hadde et annet navn. Av norrøne navn, er det nærliggende å tenke på Algaut, senere Algot, og dette harmonerer med at han var høvding over en gotisk stamme. Navnet på sønnen hans, Ariarik, gir assosiasjoner til Ynglinge-ættens Alrek, og vi regner da også at Alrek Uppsalakonges far Agne var gift med en sønnedatter av kong Dan. Nå hadde visstnok Nidada en bror ved navn Ovida, det vil si Aude = "den rike", som var Argaiths farbror, var født ca. 184, og hvis svigersønn Argaith da kan ha vært.

13K. Ariarich, ca. 250 – 310, konge over visigotene i Øst-Europa. Antagelig var hans hustru en datter av ostrogotekongen Athal, og vi tar derfor og føyer inn den ostrogotiske Amal – ætten som en L – gren før vi går videre.

4L (sønn av **3B**, Odin). Hulmul, hos den danske krønikeskriveren Saxo Grammaticus kalt Humle, ca. 50 før – 20 etter Kristus. Under 5B er nevnt at hans datter Signe var gift med Lejrekongen Fridleiv. Gotenes saga har en kong Hulmul, mens vi finner to Humle eller Humble hos Saxo, med to generasjoner mellomrom, og av kronologiske grunner, følger vi Saxo. Gotenes saga sier også at Hulmuls far var Gapt, og denne er jo også den samme som Gaut, det vil si Odin.

5L. Dan, ca. 15 før – 50 etter Kristus, konge over ostrogotene. Da hans søster Signe var gift med kong Fridleiv Skjoldson i Lejre på Sjælland, ble muligens denne ætt, som skikken var med dobbelt svogerskap, bæret med å gi Dan en hustru. I så måte skulle hun være av Skjoldunge-slektens hovedlinje og være født ca. 20 før Kristus som datter av kong Skjold; og var altså 5 år eldre enn sin mann.

6L. Hulmul/Humble Dansson, ca. år 20 – 85. Navnet på hans sønn, viser at også hans hustru i tilfelle var av hovedlinjen av Skjoldungene, hvor Aude = "den rike" forekom som tilnavn. Rimeligvis var da hans hustru født ca. år 35 og var datter av hans fetter Frode Fridleivsson – omtalt under **6B** – og hans bosporanske hustru "Antonia".

7L. Augis, ca. 55 – 120, konge over ostrogotene. Bak dette navnet skjuler det seg trolig det norrøne Audgisl, hvor forstavelsen "Aud" peker i retning av nær avstamning fra Skjoldungene i Lejre. Hans morbror Raudung var så far til den norske Skjoldungen Aude Geirrød. I kvadet om Helge Hundingsbane kalles Augis Hagal. Det heter at en viss kong Hunding sendte menn til kong Hagal for å søke etter Helge Sigmundsson. Da denne Helge Hundingsbane skal ha levd sist på 300-tallet og først på 400-tallet, er vi atter en gang ute for forvekslinger av personer i de norrøne tradisjoner. Men da vi vet at ostrogotene stadig var på ferd og vandringer sydover i Europa, og at de senere kom i nær kontakt med hunnerne, kan "Hunding" være en tidlig konge over senere hunner-område,

og det er da nærliggende å tenke på det bosporanske riket. Når Hunding sendte folk for å gjennomføre Hagals gård etter Helge, viser dette at Hagal – det vil si Augis – var vasall under en konge som hersket over et sarmatisk, senere hunnisk, område, og da vi vet at både Skjoldungene og Ynglingene i Norden – etter tradisjoner – giftet seg med kongsdøtre fra Bosporus eller Det Kimmeriske Riket, skjuler det seg formodentlig bak "kong Hunding" en konge av kongeætten i Bosporus som var jevnaldrende med kong Augis og hvis vasall denne var. Dette var ytterligere sannsynlig i og med hans mormor, var datter av en bosporansk konge. Syv generasjoner senere giftet den gotiske kongen Ermanarich seg med en datter av kongen i Bosporus, men det er ikke usannsynlig at inngiftet kan være startet allerede på Augis' eller hans sønns tid. Den person som da skjuler seg bak tilnavnet "Hunding" var neppe noen annen enn kong Tiberius Julius Sauromates I av Bosporus, som levde ca. 72 – 124. Vi har tidligere omtalt ham under beretningen om nr. 10A, Domarr.

Ellers var nok kona til Augis en datter av hans morbror Herleiv Lejrekonge og søster av Håvard handramme (11C).

8L. Amal/Hamal, ca. 90 – 155, konge over ostrogotene. Da kongeætten fikk navn etter ham, må han ha vært dennes mektigste mann. Goterne hadde nok fremdeles sitt hovedkvarter ved Vistula, syd for Østersjøen men utbredte vel på tokt makt over nærliggende trakter, spesielt kanskje i Russland. Som den mektige kongen han i tilfelle var, løsev han seg nok fra vasallforhold til den bosporanske kongen Sauromates, men for å befeste sin makt, er det grunn til å tro at han giftet seg med dennes datter.

9L. Hisarna ("Der Eiserne" = "Jermannen"), ca. 125 – 190, konge over ostrogotene.

Hans hustru, som må være født ca. 135, skulle en tro var av ren gote – slekt, men da det var på hans tid at Uppsala-kongen Domarr – som vi finner under **10A** – dro på tokt til Svartehavet – sannsynligvis gjennom Amals rike – er det høyst sannsynlig at Hisarnas hustru var Domarrs søster og datter av Domalde.

10L. Ostrogoto, ca. 160 – 235, konge over ostrogotene ved Vistula. Det var nok i hans regjeringstid – omkring år 200, muligens at et tiår tidligere, at gotene trengte helt ned mot Svartehavets kyster og Krim-halvøya. Under **12H** er nevnt at kong Attils Budlesson i Bohuslän trolig var gift med en datter av hans sønn Hunwil, hvis hustru vi senere skal se trolig var barnebarn av Beldagr/Balder (**9D**). De landområder gotene nu trengte inn i ble inntil da behersket av skyterne, hvis utstrekning igjen nådde østover til hunnerne. Disse hadde i sin tur hegemoniet over uhyre store landområder som nådde helt øst til det gamle mektige stor-riket China. Da gotene temmelig sikkert fra gammelt av hadde stått i forbindelse med skyterne, som i sin tur nok hadde gamle forbindelser med hunnerne, er det slett ikke usannsynlig at gotiske kvinner giftet seg med både skytere og hunner og at hunniske og skytiske kvinner giftet seg med goter. Dette ville naturlig nok først og fremst være tilfelle høvdinge-ættene imellom. (forts.)

TINGBOK FOR RINGERIKE OG HALLINGDAL
SORENSKRIVERI, REKKE IV NR. 13 – FOL. 359B-360A

AVSKRIFT AV TINGSÅK 20. FEBRUAR 1802
PÅ GRIMSGARD TINGSTUE I NES

”Fogden Høibye paa Embeds vegne lod ved Proc: Walter Producere en fra Lensmand Ruud indkommen Klage over et ikke bekjendt Qvinde Menneske som skal Stræiffe Bøygderne omkring at spaae med videre, og derudj Producerede Stevningen og Beramelsen af gaars datto, til i Dag i lovlig forkyndt stand for vedkommende – Naar Qvinde Mennesket som Heder Anne Margræthe Jensdatter er tilstæde, saae fremstillede Comparanten som Vidne Christian Tordsen, Ole Tordsen og Ole Anchersen, dem han begierede examineret Summarisk examineret efter Klagen og Stevningen. – Den tiltalte Anne Margræthe Jensdatter fremstod uden baand og Fængsel, sagde sig at være 30 Aar gl: at være fød af Forælderne Johan Michelsen Hedemark som var Capetian ved Sannesogns Compagnie og Moderen Magdaline Michelsdatter som Begge ere Døde, Hun maae tilstæde at Hun i sit 17 Aar i mod Hendes Forælders Villie giftede sig med Herbrand Olsen som var fød paa en Plads i Aadahlen og tjente som Matroes. blev og skudt i Slaget ved Kiøbenhavn den 2 April 1801, og fra den tid har hun vancket omkring dog siger Hun nu icke førend før sidste Vaahr, og Hun maae tillige tilstæde at naar Hun af vedkommende som har haft Huuslye og Underholdning er bleven anmodet om at Spaae ved at lægge kort op, Har Hun for Morroe skyld giort saadant, Men icke for betaling, og af sin egen Drift har Hun icke lagt kort op uden engang for nogle Piger, Men siden har Folk sendt Bud effter Hende, Hæntet hende til sig og formaaet Hende til at Spaae; Hun har ingen vis opholdsstæd, Hun var til Alters sidste Sommer paa Stromsøe, i Gaacr blev Hun af Lensmanden taget i Arrest i øfrigt forsikrer Hun at Hun intet Last Værdig eller uanstændig har forøvet. – De Navngivne og fremstillede Widner aflagde hver for sig Lovens Eed med opragte Fingere og blev formanet at sige sandhed, hvoreffter Christian Tordsen forklarede: at sidste afvigte Sommer saae han at Arrestantjenden paa Gaarden Østenmoen at lægge kort op og deraf at Spaae andre som vare tilstæde, Han bad Hende ligeledes at Spaae sig som Hun gjorde uden at han derfor gav eller Hun forlangte noget. – Ole Tordsen var i alle Dele enstemmig med forrige Vidne. Ole Ankensen sagde: at han paa Ankerpladsen saae Arrestantjenden spaae adskillige af kort, Hun tilbød sig og at ville spaae Ham, som skeede, dog betalte han hende intet derfor og ej heller forlangte Hun noget. – ellers forklarede alle Widnerne: at de intet u anstændig har hørt eller seet af Arrestantjenden. – Vidnerne blev demiteret. – Walter som saae Sigtelsen beviste dels ved egen tilstæelse dels ved de førte Vidner, maatte paa det Skarpeste paastæe hende straffet effter Forordningen af 2 Decbr 1741, hvormed Sagen var indlagt under Dom. – Retten optoeg Sagen, og der udj afsagde følgende:

Dom.

Beklageligt er det at et Fruentimmer fød af Skikkelige Forældre og formodentlig faaet en anstændig opdragelse, skulle gribe til at flakke Bøygderne omkring og bedrage den lættroende Almue ved saadane opdigtede Konster som at spaae. Hendes levnet saaledes som Hun Selv har anført det, Lader ej heller formode det Aller beste om Hendes forhend førte Liv, i det Factum Hun sigtes for, er tilstæet og bevist, altsaae kan Dommeren ej andet end ap=aplicere Loven, thi Kjendes for Rett: Anne Margræthe Johannesdatter bør Hensettes til Arbeyde i Christianiæ Tugt Huus i saelang tid hand Directeuren for same bestemmer, hvilken fuldbyrdes inden 3de Soel Merker, under Justitiens videre Foranstaltning, og Skjønt Tugt Huus Sager ej ere nævnte i Forordningen af 3de Junj 1796, saae bliver dog at anmerke: at Processen har været lovmæssig og Forsvarlig. – ”

-75-

Jonas Kamus: Ordsamling 1698. Kr. 25.-

Norli Bokhandel, Arcaden, tlf. 321 26055.

Norli Bokhandel, Hønefoss Senteret, tlf. 321 22075.

Nota Bene Bokhandel, Ringerike Stormarked, tlf. 321 13945.

A. Lagesen: Ringerikske Slekter, bd.II (Haug anneks), kr. 125.-

A. Lagesen: Ringerikske Slekter, bd.III (Norderhov hovedsogn), kr. 150.-

Hønefoss kommune: Hønefoss, byens historie 1915, kr. 100.-

Ringerike Slektshistorielag ved Thorleif Solberg, Vågård, 3516 Hønefoss, tlf.

321 31130.

Tingbøker fra Ringerike fra 1652 til 1662, 4 stk. transkribert av Terje Gudbrandson.

Tingbøker fra Ringerike 1662-1666. 3 stk. transkribert av Jens Petter Nielsen.

Tingbøker fra Ringerike 1681-1699, 19 stk. transkribert av Thorleif Solberg.

Tingbøkene selges for kr. 100.- pr. stk. + eventuell porto.

Hringariki, medlemsblad for Ringerike Slektshistorielag fra 1991 til idag, kr. 50.- pr. stk + eventuell porto.

Ringerike Slektshistorielags styre:

Leder: Frank Otterbech, Blomsgt. 32, 3510 Hønefoss. Tlf. 321 2227.

Nestleder: Eigil Elsrud, Odinsvei 12, 3518 Hønefoss. Tlf. 321 10071.

Kasserer: Olaug Solberg, Vågård, 3516 Hønefoss. Tlf. 321 31130.

Sekretær: Kjell Hallmann, Sundgt. 1, 3510 Hønefoss. Tlf. 321 23226.

Styremedlem: Marit Sjøstad, 3534 Sokna. Tlf. 321 45152.

Styremedlem: Rudi Løken, Frøyas vei 9, 3518 Hønefoss. Tlf. 321 10325.

1. vararepr.: Håkon Prestmo, Arnegårdsbakken 20, 3511 Hønefoss. Tlf. 321 23944.

2. vararepr.: Berit Nyhagen, 3534 Sokna. Tlf. 321 45347.

Denne saken fra tingbok rekke IV nr.13 er transkribert av Jens Petter Nielsen.

Vi har lett etter den omtalte Herbrand Olsen fra Adalen i kjernebøker og andre kilder, men har ikke kommet til noen sikker løsning. Herbrand er et sjeldent navn på Ringerike. Den eneste Herbrand Olsen vi fant i det aktuelle tidsrom, var:

Konfirmert 15.nov.1778 i Norderhov, Herbrand Olsen Nes i Hallingdal, 21 år.

Redaksjonen.

Redaksjonen vil gjøre oppmerksom på at første bind av GARDS- OG SLEKTHISTORIE FOR NES I HALLINGDAL av Terje Østro nå er under trykking og kan ventes før jul. Opplaget er fastsatt til 700 eksemplarer. Dette synes for oss å være i snaueste laget, og vi anbefaler derfor å være tidlig ute med bestilling av boka.

Program for Ringerike Slektshistorielag første halvår 2002.

Tirsdag 8.januar.
Tirsdag 5.februar
Tirsdag 12.februar
Tirsdag 5.mars
Tirsdag 2.april

Øvelse i gotisk skrift. Veien gamle skole kl.19.
Styremøte. Veien gamle skole kl.19.
Årsmøte + event arbeidsmøte. Veien gamle skole kl.19.
Arbeidsmøte Veien gamle skole kl.19

